

வெளியீடு-5-1-1972]

Issued-5-1-1972]

38/76
3926
BILLS SECTION

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு

OFFICIAL REPORT

செவ்வாய்க்கிழமை 1971 சூலை 6

Tuesday 6th July 1971

BILLS SECTION

தொகுதி VI—அண் 1

Volume VI—No. 1

MADRAS

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ் நாடு அரசு
1971

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1971

சட்டப் பேரவைத் துறை
சென்னை-9

Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9.

விலை 50 பைசை]

Price 50 Paise]

உள்ளடக்கம்

பக்கங்கள்

1. நீத்தார் நினைவுக் குறிப்பு— முன்னாள் உறுப்பினர் திரு. கே. எஸ். ஸ்டீபிபதி அவர்கள் மறைவு குறித்து	119
2. வினாக்கள்—விடைகள்	119-148
3. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்— கோவை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் நடத்தும் போராட்டமும், முதலமைச்சர் வேண்டுகோள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாததும் குறித்து	148-151
4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்— (அ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தங் கள் (நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பை முடிவு செய்தல்) திருத்த சட்டமுன்வடிவு (ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு கட்டிடங்கள் (குத்தகை- வாடகைக் கட்டுப்பாடு) நடவடிக்கைகளை செல் திறன் ஆக்குதல் சட்டமுன்வடிவு	151 152
5. 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.	
(அ) கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்லகையும் ..	
(ஆ) ஷே 31—பஞ்சத் தணிப்பு ..	
(இ) ஷே 32—ஒய்வுதியங்கள் ..	
(ஈ) ஷே 36—ஏனைய பல்லகை இழப் பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.	
(உ) ஷே 37—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப் பீடு	152-211
(ஊ) ஷே 45—ஒய்வுதியத் தொகையில் ஒரு பகுதியை மொத்த மாக்ஷிக் கொடுத்தல் ..	
(எ) ஷே 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங் களும்	
(ஏ) ஷே 1—நிலவரித் துறை ..	
(ஐ) ஷே 4—முத்திரைத் தாள்கள் ..	
6. பேரவை வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	211

உள்ளடக்கம்

பக்கங்கள்

1 வினாக்கள்—விடைகள்	215-237
2 அரசினர் தீர்மானம்— காவிரி நீர் தகராறுகளை நடுவர் மன்றத் தீக்ப்புச் சூ விடுதல் குறித்தும், மைசூர் அரசு தொடர்ந்து திட்டங்களை நிறை வேற்றுவதைத் தடை செய்வதின் அவசியம் குறித்தும்	238-301
3 பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	302-303

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

உள்ளடக்கம்

பக்கங்கள்

1. வினாக்கள்—விடைகள்	323-350
2. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்— சென்னை இரப்பர் தொழிற்காலே தொழிலாளர்களின் பத்துவாரப் போராட்டம் சட்டப்பற்றம்பானது என்று அறிவிக்கப்பட்டதினால் தொழிலாளர்களிடையே ஏற் பட்டுள்ள அமைதியின்மை	351-358
3. கவன ஈர்ப்பு— (அ) குமரி மாவட்டத்தில் உணவுப் பொருள் பற்றாக்கு மையால் மூலம் வழங்கப்பட்ட அரிசியின் விலை உயர்வு குறித்து (ஆ) கல்லூரிகளிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், இடம் பெறுவதில் மாணவர்களுக்கு ஏற்பட் டுள்ள இடர்பாட்டைத் தவிரக் வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து	358-360 360-364
4. அரசினர் தீர்மானங்கள்— தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டு வாரியத்திற்குத் தேர்தல்	364
5. அறிவிப்பு— தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டு வாரியத்திற்குத் தேர்தல்	364-365
6. 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி. கோரிக்கை எண் 13—கல்வி	365-416 416
7. பேரவையுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	417-480

உள்ளடக்கம்

பக்கங்கள்

1. வினாக்கள்-விடைகள்	481-504
2. கவன ஈர்ப்பு—	
குமரி மாவட்டத்தில் மிடாலம் என்ற இடத்தில் எற்பட்ட கடலரிப்பினால் மீனவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இடர்பாடுகள் ..	504
3. அறிவிப்புகள்—	
(அ) தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக நிர்வாக வாரியத்திற்கான தேர்தல்	505
(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு	505
(இ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு வேளாண்மை வருமான வரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு	505
(ஈ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு அப்காரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு	579
4. அரசினர் தீர்மானம்—	
பே வை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்	506
5. அறிக்கை அளித்தல்—	
சட்ட விதிகள் ஆய்வுக்குழுவின் முதலாவது அறிக்கை ..	506
6. அரசினர் சட்டமுன்வடிவுள்—	
(அ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு	506
(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு வேளாண்மை வருமான வரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு	506
(இ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு அப்காரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு	579
7. 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதி கோரிக்கைகள் மீ வாசி கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.	
கோரிக்கை எண். 13 கல்வி—தொடர்ச்சி	506-578
8. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	580

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

தமிழ்நாடு ஆளுநர்.

திரு. கோதர்தாஸ் காளிதாஸ் ஷா

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (முதலமைச்சர்) : கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—பொதுத் துறை, நிதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (.ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை, தோத்தல்கள், மதுவிலக்கு, செய்தி, விளம்பரம், திரைப்படச் சட்டம், பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, சரக்குகளின் விலைகள்-வழங்கல் குறித்த சட்டம், தமிழ்நாடு கழிவுநீர்-குடிநீர் வாரியம், குடிசைமாற்று வாரியம்.

2. மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சட்டமன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் (பொதுநலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், சால்நடை வளர்ப்பு.

4. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—தொழிலாளர், எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை, அரசு அச்சகம், சிரணி, எடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், பத்திரப் பதிவு.

5. மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—அரிசன நலம், மகளிர்-சிறுவர் நலம், மீன ளம், இரவலர்கள் விடுதி, அனாதை இல்லங்கள், சிரத்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—உணவு, வணிக வரிகள், வருவாய், மாவட்ட துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வருவாய்த்துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—தொழில்கள், ஆலைத் துணிகள், டூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப்பொருள்கள், இரும்பு உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலைவாய்ப்பும்-பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—பொதுப்பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள், டப்ட் சிறுபாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், முகம்மதியர் அறக்கட்டளைகள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—கூட்டுறவு, துறைமுகங்கள், வேளாண்மை, மதுநிதி உதவி, மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள், நீங்கலாக வேளாண்மை இயக்கத்தின் வேளாண்மைப் பொறியியல் பிரிவு, கதர்கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் கட்டம்.

10. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி.

11. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (மின் தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—மின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன், சுற்றலா, வீட்டு வசதி, இட வசதி கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன்பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், கட்டுகள், சின்கோ.

13. மாண்புமிகு திரு. எ. இராமச்சந்திரன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—போக்குவரத்து, நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி.

14. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—அறக்கட்டளைகள், பால் வழங்கு துறை, முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், பூதான-கிராமதான இயக்கங்கள்.

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

GOVERNOR OF TAMIL NADU

THIRU KODARDAS KALIDAS SHAH

1. THE HON. THIRU M. KARUNANIDHI (Chief Minister) : Minister in-charge of Public, Finance, Planning, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition, Information and Publicity, Cinematograph Act, Passports, Newsprints Control, Prices and Supplies of Goods Act, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Slum Clearance Board.

2. THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN (Minister for Education and Local Administration) : Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Municipal Administration, Community Development, Panchayats and Panchayat Unions and Legislature.

3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN (Minister for Public Health) : Minister in-charge of Public Health, Medicine and Animal Husbandry.

4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN (Minister for Labour) : Minister in-charge of Labour, Stationery and Printing, Government Press, Prosperity Brigade, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Registration.

5. THE HON. DR. (THIRUMATHI) SATYAVANIMUTHU (Minister for Harijan Welfare) : Minister in-charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indians Overseas, Refugees and Evacuees.

6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : (Minister for Food and Revenue) : Minister in-charge of Food, Commercial Taxes, Revenue Board of Revenue, District Revenue Establishment and Deputy Collectors.

7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN (Minister for Industries) : Minister in-charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA (Minister for Public Works) : Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Waqfs.

9. **THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR** (Minister for Co-operation): Minister in-charge of Co-operation, Ports, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing of the Directorate of Agriculture except Soil Conservation Schemes, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project.

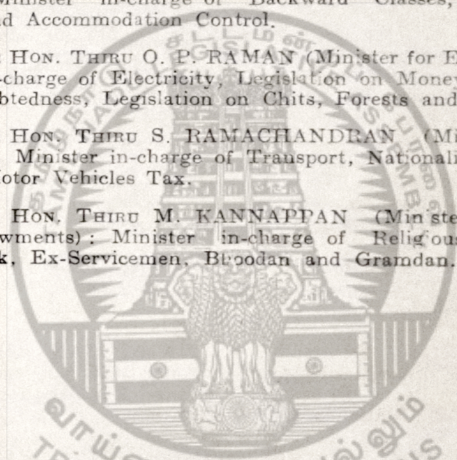
10. **THE HON. THIRU A. P. DHARMALINGAM** (Minister for Agriculture): Minister in-charge of Agriculture and Food Production.

11. **THE HON. THIRU K. RAJARAM** (Minister for Backward Classes): Minister in-charge of Backward Classes, Tourism, Housing and Accommodation Control.

12. **THE HON. THIRU O. P. RAMAN** (Minister for Electricity): Minister in-charge of Electricity, Legislation on Money Lending, Rural Indebtedness, Legislation on Chits, Forests and Cinchona.

13. **THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN** (Minister for Transport): Minister in-charge of Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

14. **THE HON. THIRU M. KANNAPPAN** (Minister for Religious Endowments): Minister in-charge of Religious Endowments, Milk, Ex-Servicemen, Broodan and Gramdan.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

பேரவைத் தலைவர்:

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்

பேரவைத் துணைத் தலைவர்:

மாண்புமிகு திரு. பெ. சீனிவாசன்

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்

திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்

திரு. நா. வீராசாமி

திரு. நீ. அன்புச்செழியன்

திரு. என். கே. பழனிசாமி

திரு. எம். ஏ. லத்திப்

சட்டப் பேரவைச் செயலாளர்

திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி.எல்.

துணைச் செயலாளர்

திரு. கு. புஜங்க ராவ், பி.ஏ., எல்.எஸ்.பி.

உதவிச் செயலாளர்கள்

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன் (எவ்வேட் அதிகாரி)

திரு. ஜி. இராகவன்

திரு. சி. கே. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

திரு. ஆர். மாணிக்கம், பி. எஸ்.சி., பி.எல்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களின்
(தமிழ் அகரவரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி

(1)

(2)

- 1 அண்ணாமலை, திரு. சி. வி. எம். .. காஞ்சிபுரம்.
- 2 அபுசாலி, திரு. எம். ஏ. .. புலவன்கிரி.
- 3 அப்துல் ஜப்பார், திரு. வா. மை. .. அரவக்குறிச்சி.
- 4 அரங்கண்ணல், திரு. இராம. .. எழும்பூர்.
- 5 அழகமுத்து, திரு. து. ப. (அரசாங்க உப்பிலியப்பூர்.
தலைமைக் கொறடா).
- 6 அழகர்சாமி, திரு. சோ. .. கோவில்பட்டி.
- 7 அழகுத்தேவர், திரு. எஸ். .. சாத்தூர்.
- 8 அனந்தநாயகி, திருமதி த. ந. .. மயிலாப்பூர்.
- 9 அன்பழகன், மாண்புமிகு திரு. க. .. புரசைவாக்கம்.
(அமைச்சர்).
- 10 அன்புச்செழியன், திரு. நீ. .. பெரியதுளம்.
- 11 ஆண்டி என்ற குருசாமி, திரு. கு. .. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் (செ.வ.)
- 12 ஆதித்தனார், மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஸ்ரீவைகுண்டம்.
(அமைச்சர்).
- 13 ஆலடி அருணா, திரு. வி. .. ஆலங்குளம்.
- 14 ஆல்டா எம். ஃபௌலர் திருமதி .. நியமன் உறுப்பினர்.
- 15 ஆறுமுகம், திரு. அ. .. எய்யாபாடி.
- 16 ஆறுமுகம், திரு. எஸ். .. வீரபாண்டி.
- 17 ஆறுமுகம், திரு. சி. .. மதுராந்தகம்.
- 18 இரத்தினசபாபதி, திரு. மு. .. விளாத்திதுளம்.
- 19 இராசகோபால், திரு. க. மு. .. உத்திரமேரூர்.
- 20 இராசகோபால், திரு. வீ. .. வந்தவாசி (செ.வ.)
- 21 இராசமாணிக்கம், திரு. அ. .. நாகப்பட்டினம்.
- 22 இராசமாணிக்கம், திரு. கு. .. அடுதுறை.
- 23 இராசரத்தினம், திரு. டி. .. ஸ்ரீபெரும்புதூர்.
- 24 இராசாராம், மாண்புமிகு திரு. க. (அமைச்சர்) .. சேலம்-II.
- 25 இராசு, திரு. ஜே. எஸ். .. பெரம்பலூர் (செ.வ.)
- 26 இராதாகிருட்டிணன், திரு. எம். எஸ். .. தண்டராம்பட்டு.
- 27 இராமச்சந்திரன், திரு. எம். ஜி. .. பரங்கிமலை.
- 28 இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு திரு. ச. பண்ணுட்டி.
(அமைச்சர்).
- 29 இராமநாதன், திரு. சி. .. அறந்தாங்கி.
- 30 இராமலிங்கம், திரு. இரா. .. தூத்துக்குடி.
- 31 இராமலிங்கம், திரு. செ. .. கடலாடி (செ.வ.)
- 32 இராமன், மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. மேலூர் தெற்கு (செ.வ.)
(அமைச்சர்).
- 33 இராமன், திரு. மூ. .. கண்டமங்கலம் (செ.வ.)
- 34 இராஜாங்கம், திரு. என். .. குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ.)
- 35 இராஜாப்பிள்ளை, திரு. வீ. கே. .. கன்னியாகுமரி.
- 36 இளங்கோவன், திரு. கோ. .. திருவையாறு.
- 37 இளஞ்செழியன், திரு. வீ. சா. .. விராலிமலை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

38	எட்டியப்பன், திரு. பூ.	..	..	..	பெரணமல்லூர்.
39	எட்மண்ட், திரு. க. உரொ.	..	..	..	திருச்செந்தூர்.
40	கணபதி, திரு. நா.	..	..	..	பாபநாசம்.
41	கணபதி, திரு. டி.	..	..	..	நாங்குனேரி.
42	கணேசன், திரு. எல்.	..	..	..	ஓரத்தநாடு.
43	கணேசன், திரு. சி.	..	..	..	குற்றாலம்.
44	கண்ணப்பன், மாண்புமிகு திரு. மு.	..	..	..	கிணத்துக்கடவு. (அமைச்சர்).
45	கண்ணன், திரு. எம். ஆர்.	..	..	..	பேலின்பிரித்து.
46	கதிரவன், திரு. கா. மு.	..	..	..	தென்காசி.
47	கந்தசாமி, திரு. கே. பி.	..	..	..	சாத்தான்குளம்.
48	கந்தசாமி, திரு. எம்.	..	..	..	குளித்தலை.
49	கந்தப்பன், திரு. செ.	..	..	..	திருச்செங்கோடு.
50	கரிவேங்கடம், திரு. மா. வெ.	..	..	..	பரலக்கோடு.
51	கருணாநிதி, மாண்புமிகு திரு. மு.	..	..	..	சைதாப்பேட்டை. (முதல் அமைச்சர்).
52	கருணாநிதி, திரு. தாழை மு.	..	..	..	திருவாரூர் (செ.வ.)
53	கருணேந்தாதன், திரு. சோ.	..	..	..	கூனூர்.
54	கருப்பையர், திரு. ஆ.	..	..	..	கங்கைகொண்டான் (செ.வ.).
55	காசிராமன், திரு. நா.	..	..	..	கும்பகோணம்
56	காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி, திரு.	..	..	..	முதுகளத்தூர்.
57	காமாட்சி, திரு. கு.	..	..	..	திருவரம்பூர்.
58	கார்த்தீசன், திரு. வீ.	..	..	..	இராதாபுரம்.
59	காவேரிமணியம், திரு. சொ.	..	..	..	திருப்பரங்குன்றம்.
60	காளிமுத்து, திரு. கா.	..	..	..	சிவகாசி.
61	கிட்டப்பா, திரு. என்.	..	..	..	மாயூரம்.
62	கிருட்டிணன், திரு. நா.	..	..	..	பேரணம்பட்டு, (செ. வ.)
63	கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வி.	..	..	..	நெல்லிக்குப்பம்.
64	கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வ.	..	..	..	திருச்சிராப்பள்ளி-1.
65	கிருஷ்ணன், திரு. கே. ஆர்.	..	..	..	ஊத்தங்கரை.
66	குப்பல் ராமகிருஷ்ணன், திரு. கே. எஸ்.	..	..	..	மதுரை (கிழக்கு).
67	குமாரசாமி, திரு. அ. சே.	..	..	..	திருக்கோயிலூர்.
68	குமாரசாமி, திரு. கே. என்.	..	..	..	பல்லடம்.
69	குருசாமி, திரு. நா. வெ.	..	..	..	ஆண்டிப்பட்டி.
70	கேசவலு, திரு. தே.	..	..	..	கள்ளக்குறிச்சி.
71	கோதண்டராமய்யா, திரு. கே. எஸ்.	..	..	..	உதனப்பள்ளி.
72	கோபால், திரு. எம்.	..	..	..	குன்னத்தூர், (செ. வ.)
73	கோபால், திரு. கே. பி.	..	..	..	கம்பம்.
74	கோபால், திரு. பி.	..	..	..	கோயம்புத்தூர் மேற்கு.
75	கோவிந்தசாமி, திரு. வி. செ.	..	..	..	காவேரிப்பட்டினம்.
76	கோவிந்தராசன், திரு. ஆர்.	..	..	..	கடலூர்.
77	கோவிந்தராசன் துரை, திரு.	..	..	..	கந்தர்வகோட்டை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

78	கோவிந்தன், புலவர் கா.		செய்யாறு.
79	கோவை செழியன், திரு.		காங்கேயம்.
80	சகாதேவன், திரு. எஸ்.		செஞ்சி.
81	சங்குமுத்து தேவர், திரு. ச.		அம்பாசமுத்திரம்.
82	சதாசிவம், திரு. சே.		ஆண்டிமடம்.
83	சண்முகசுந்தரம், திரு. அ. ப.		பொள்ளாச்சி.
84	சண்முகம், மாண்புமிகு திரு. ப. உ.		திருவண்ணாமலை.
	(அமைச்சர்).		
85	சண்முகம், திரு. பெரி.		திருவாடானை.
86	சண்முகம், திரு. மு.		விழுப்புரம்.
87	சத்தியமூர்த்தி, திரு. மு.		புதுக்கோட்டை.
88	சத்தியவாணிமுத்து, மாண்புமிகு டாக்டர்		பெரம்பூர் (செ.வ.)
	(திருமதி) (அமைச்சர்).		
89	சத்தியேந்திரன், திரு. எம். எஸ். கே.		இராமநாதபுரம்.
90	சம்பத், திரு. டி. வி.		செம்புனர்கோயில்.
91	சாதிக்காட்சா, மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே.		உருமலைப்பேட்டை.
	(அமைச்சர்).		
92	சாரதி, திரு. மா. பா.		வேலூர்.
93	சிதம்பரம், திரு. சித.		காரைக்குடி.
94	சிவப்பிரகாசம், திரு. தி. சி. ஆ.		சேரன்மகாதேவி.
95	சிவபெருமாள், திரு. கோ.		அரியலூர்.
96	சிறைமீட்டான், திரு. தொ. க.		பரமக்குடி, (செ. வ.)
97	சீனிவாசன், திரு. பெ. (பேரவைத் துணைத்		விருதுநகர்.
	தலைவர்).		
98	சீனிவாசன், திரு. தொ. ப.		போளூர்.
99	சின்னசாமி, திரு. அ.		செயங்கொண்டன் (செ.வ.)
100	சின்னசாமி, திரு. ஆர்.		தர்மபுரி.
101	சின்னசாமி, திரு. மு.		மொரடக்குறிச்சி.
102	சின்னசாமி, டாக்டர் வ.		ஏற்காடு (ஆ.வா.).
103	சின்னராசு, டாக்டர் ச. அ.		ஹூர், (செ.வ.)
104	சின்ன வெள்ளையன், திரு. சி.		சேந்தமங்கலம் (ஆ.வ.).
105	சுந்தரம், திரு. ஒ. என்.		திண்டுக்கல்.
106	சுப்ரமணியம், திரு. எஸ். கே.		சத்யமங்கலம்.
107	சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எம்.		தியாகராயநகர்.
108	சுப்பிரமணியன், திரு. மா.		ஈரோடு.
109	சுப்பு, திரு. க.		ராஜபாளையம்.
110	சுப்பையா, திரு. ஆ. கு.		கோட்டூர் (செ.வ.).
111	சுப்பையா, திரு. கே. வி.		ஆலங்குடி.
112	சுப்பையா, திரு. ச.		சங்கரன்கோயில் (செ.வ.)
113	சுப்பையா, திரு. ஏ. ஆர்.		கடயநல்லூர்.
114	சுப்பிரமணியம், திரு. ஏ.		சிங்கநல்லூர்.
115	சுப்பிரமணியன், திரு. வீ.		உளுந்தூர்பேட்டை.
116	சுருளிவேல், திரு. மு.		போடி நாயக்கனூர்.
117	சுரேந்திரன், திரு. எம்.		மேட்டூர்.
118	சுவாமிதாஸ், திரு. எ.		பத்மநாபபுரம்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

119	செபமலை, திரு. கோ.	..	..	..	மங்கனூர் (செ.வ.).
120	ஜெயராமன், திரு. கி.	..	..	..	சேலம்-1.
121	செல்லதுரை, திரு. வீ.	..	..	..	ஓமலூர் (செ.வ.).
122	செல்லையா, திரு. குழ.	..	..	..	பேராவூரணி.
123	செல்வராஜ், திரு. எம்.	..	..	..	விருத்தாசலம்.
124	சேதுராமன், திரு. சி.	..	..	..	சிவகங்கை.
125	சோனையா, திரு. த.	..	..	..	மாணாமதுரை.
126	சோமசுந்தரம், திரு. ந.	..	..	..	வலங்கைமான் (செ.வ.).
127	சௌடி சுந்தரபாரதி, திரு.	..	..	..	அருப்புக்கோட்டை.
128	சௌந்திரபாண்டியன், திரு. பெ.	..	..	..	சுருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.).
129	டென்னிஸ், திரு. என்.	..	..	..	கின்னியூர்.
130	தங்கமணி, திரு. கே. டி. கே.	..	..	..	மதுரை மேற்கு.
131	தர்மலிங்கம், மாண்புமிகு திரு. அ. பெ.	..	..	..	திருச்சிராப்பள்ளி-2. (அமைச்சர்).
132	தருமலிங்கம், திரு. ந.	..	..	..	ரிஷிவந்தியம் (செ.வ.).
133	தவமணித் தேவர், திரு. வி.	..	..	..	சேப்பாட்டி.
134	திம்மராயக் கவுண்டர், திரு. டி. சி.	..	..	..	நாட்பம்பள்ளி.
135	தியாகராசன், திரு. அ.	..	..	..	திருமயம்.
136	தியாகராசன், திரு. இ. எஸ்.	..	..	..	திருத்தணி.
137	திருப்பதி, திரு. கு.	..	..	..	மதுரை சென்ட்ரல்.
138	துரைசாமி, திரு. ஏ. க.	..	..	..	குடியாத்தம்.
139	துரைசாமி, திரு. சு.	..	..	..	திருப்பூர்.
140	துரைமுருகன், திரு.	..	..	..	காட்பாடி.
141	துரைராஜ், திரு. சு. ம.	..	..	..	திருவள்ளூர் (செ.வ.).
142	தூயமணி, திரு. மே. சி.	..	..	..	மேட்டுப்பாளையம்.
143	தேவராசன், திரு. எம்.	..	..	..	உதகமண்டலம்.
144	தேவேந்திரன், திரு. அ.	..	..	..	நன்னிலம் (செ.வ.).
145	தோப்பூர் திருவேங்கடம், திரு.	..	..	..	கணியம்பாடி.
146	நடராசன், திரு. ஈ. எம்.	..	..	..	அந்தியூர்.
147	நடராசன், திரு. எஸ்.	..	..	..	தஞ்சாவூர்.
148	நரசிம்மன், திரு. ஏ. சி.	..	..	..	ஆரணி.
149	நல்லசாமி, திரு. எஸ்.	..	..	..	கரூர்.
150	நாகராஜன், திரு. க.	..	..	..	வடமதுரை.
151	நாகலிங்கம், திரு. பா.	..	..	..	பொன்னேரி (செ.வ.).
152	நாச்சிமுத்து, திரு. நா.	..	..	..	ஒட்டன்சத்திரம்.
153	நாச்சியப்பன், திரு. ஏ. எம். டி.	..	..	..	ஆத்தூர்.
154	நாச்சியப்பன், திரு. ந.	..	..	..	சங்கராபுரம்.
155	நாராயணசாமி, திரு. மா. வே.	..	..	..	திருவொற்றியூர்.
156	நெடுஞ்செழியன், மாண்புமிகு திரு. இரா.	..	..	..	திருவல்லிக்கேணி. (அமைச்சர்—பேரவை முன்னவர்).
157	நைனமலை, திரு. இரா.	..	..	..	ராசிபுரம்.
158	பத்மநாபன், திரு. பொ.	..	..	..	திருநெல்வேலி.
159	பத்மாவதி, திருமதி. எ. கோ.	..	..	..	முகையூர்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி

(1)

(2)

160	பரந்தாமன், திரு. ஆ.	..	..	..	..	கடம்பத்தூர்.
161	பரமசிவம், திரு. எம்.	..	..	..	..	தாரமங்கலம்
162	பலராமன், திரு. என். எஸ்.	..	..	..	..	அரக்கோணம்.
163	பழனிசாமி, திரு. நா.	..	..	..	..	பொங்கலூர்.
164	பழனிசாமி, திரு. என். கே.	..	..	..	..	பெருந்துரை.
165	பழனிசாமி, திரு. மு.	..	..	..	..	வெள்ளக்கோயில்.
166	பழனிச்சாமி, புலவர். சி.	..	..	..	..	பழனி (செ.வ.).
167	பழனியப்பன், டாக்டர் ச. மு.	..	..	..	..	கோபிசெட்டிபாளையம்.
168	பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப.	..	..	..	..	தாராபுரம்.
169	பழனிவேலன், திரு. க.	..	..	..	..	வரசூர்.
170	பழனிவேலன், திரு. மு.	..	..	..	..	நாமக்கல்.
171	பழனிவேலு, திரு. வி.	..	..	..	..	ஆத்தூர்.
172	பழனிவேல் ராஜன், திரு.	..	..	..	..	தேனி.
173	பன்னீர்செல்வம், திரு. எம்.	..	..	..	..	ஆம்பூர் (செ.வ.).
174	பாண்டிரங்கம், திரு. சி.	..	..	..	..	செங்கம் (செ.வ.).
175	பாலகிருட்டிணன், திரு. கு.	..	..	..	..	மன்னார்குடி.
176	பாலசுந்தரம், திரு. வை.	..	..	..	..	அச்சரபாக்கம் (செ.வ.).
177	பாலையா, திரு. ஏ.	..	..	..	..	கொளச்சல்.
178	பெரியசாமி, திரு. கு.	..	..	..	..	கொடவாசல்.
179	பெரியசாமி, திரு. தி. சி.	..	..	..	..	அவினாசி.
180	பெருமாள், திரு. செ.	..	..	..	..	காட்டுமன்னார்கோயில்.
181	பெருமாள், திரு. ஏ. ஆர்.	..	..	..	..	காரியப்பட்டி.
182	பொம்மன், திரு. கு. அ.	..	..	..	..	கூடலூர் (செ.வ.).
183	பொன்சொக்கலிங்கம், திரு. பி.	..	..	..	..	சிதம்பரம்.
184	பொன்னப்ப நாடார், திரு. ஆர்.	..	..	..	..	விளவங்கோடு.
185	பொன்னுமலை, திரு. தி.	..	..	..	..	பீனமரத்துப்பட்டி.
186	பொன்னுரங்கம், திரு. ஏ. எம்.	..	..	..	..	சோலிங்கபுரம்.
187	மணலி கந்தசாமி, திரு. சி.	..	..	..	..	திருத்துறைப்பூண்டி.
188	மணியன், திரு. பி. எஸ்.	..	..	..	..	சோழவந்தான்.
189	மதியழகன், மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ.	..	..	..	..	ஆயிரம் விளக்கு. (பேரவைத் தலைவர்).
190	மருதாசலம், திரு. என்.	..	..	..	..	பேரூர் (செ.வ.).
191	மலைக்கண்ணன், திரு. வீ.	..	..	..	..	இளையங்குடி.
192	மலைச்சாமி, திரு. பெ.	..	..	..	..	மேலூர் வடக்கு.
193	மன்னியப்பன், திரு. சி.	..	..	..	..	கிருஷ்ணகிரி.
194	மாணிக்கம், திரு. என்.	..	..	..	..	பென்னகரம்.
195	மாணிக்கவாசகம், திரு. இரா.	..	..	..	..	தொண்டாமுத்தூர்.
196	மாதவன், மாண்புமிகு திரு. செ.	..	..	..	..	திருப்பத்தூர். (அமைச்சர்).
197	மாரிமுத்து, திரு. ஏ. ஆர்.	..	..	..	..	பட்டுக்கோட்டை.
198	மாரிமுத்து, திரு. மூ.	..	..	..	..	தலைவாசல் (செ.வ.).
199	மீனட்சுசுந்தரம், திரு. மா.	..	..	..	..	வேதாரண்யம்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

(1)

தொகுதி.

(2)

200	முகமது காதர் முகைதீன், திரு. எஸ்.	..	மேலப்பாளையம்.
201	முத்தமிழ்ச் செல்வன், திரு. வெ. ந.	..	லால்குடி.
202	முத்து, திரு. வ.		சங்கரி (செ.வ.).
203	முத்துசாமி, திரு. ப.		வேடசந்தூர்.
204	முத்துச்செல்வன், திரு. பு. செ.	..	முசிரி.
205	முத்துவேல், திரு. ந.		வானூர் (செ.வ.).
206	முத்தையா, திரு. கே. கே.	..	கடலூர்.
207	முத்தையா, திரு. எம்.		ஒட்டப்பிடாரம் (செ.வ.).
208	முருகையன், திரு. எஸ்.	..	கலசப்பாக்கம்.
209	முனியாண்டி, திரு. ஆ.		நிலக்கோட்டை (செ.வ.).
210	முனு ஆதி, திரு. மு.		திருப்போளூர்.
211	முனுசாமி, திரு. ரா. ரா.	..	மேல்மலையனூர்.
212	மொய்தீன், திரு. திருப்பூர் ஏ. எம்.	..	துறைமுகம் (சென்னை நகரம்).
213	மோசஸ், திரு. ம.		நாகர்கோவில்.
214	ரங்குதைன், திரு. கே.		கோயம்புத்தூர் (கிழக்கு).
215	ராமசாமி, திரு. இ.		வாஸ்பாறை.
216	ராமசாமி, திரு. ஜி.		திருப்பத்தூர்.
217	ராமராசன், திரு. வ. க.		பவானிசர்கர் (செ.வ.).
218	ராஜா, திரு. ஏ. எம்.		பவானி.
219	ராஜாராம், திரு. ஜி.		திண்டிவனம்.
220	ரெத்தினசாமித் தேவர், திரு. மு. சி. ஆ.	..	திருமங்கலம்.
221	லத்தீப், திரு. எம். ஏ.		வாணியம்பாடி.
222	வகாப், திரு. கே. ஏ.		ராணிப்பேட்டை.
223	வடிவேலு, திரு. சீ. க.		தோட்டியம்.
224	வடிவேல், திரு. எஸ்.		சீர்காழி (செ.வ.).
225	விசுவநாதன், திரு. செ. கோ.	..	செங்கல்பட்டு.
226	வீராசாமி, திரு. நா.		ஆற்காடு.
227	வெங்கடசாமி, திரு. பி.		ஹோசூர்.
228	வெள்ளத்தூரை, திரு. அ.		வாசுதேவநல்லூர்.
229	வேதாசலம், திரு. மு.		வண்ணாரப்பேட்டை (சென்னை நகரம்).
230	வேலப்பன், திரு. சி. வே.	..	கபிலமலை.
231	வேழவேந்தன், திரு. கா.		கும்மிடிபூண்டி.
232	ஜேம்ஸ், திரு. ஜே.		திருவடபார்.
233	ஜோதி வெங்கடசாலம், திருமதி	..	ஸ்ரீரங்கம் (செ.வ.).
234	ஹாண்டே, டாக்டர் எச். வி.	..	பார்க்குடன் (சென்னை நகரம்).
235	வெற்றிடம்		உசிலம்பட்டி.

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.

தொடர் எண்ணும், பெயரும்.

1	மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்	..	அமைச்சர்.
	திரு. எஸ். கோவிந்த் சுவாமிநாதன்	..	தலைமை வழக்கடூர்.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

செவ்வாய்க்கிழமை, 1971 சூலை 6.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Teachers Association Centres in Pallipet Range

* 136 Q.—THIRU E. S. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that Teachers' Association Centres have been organised language-wise recently in Pallipet Range; and

(b) if so, the reasons for such an organisation?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) பள்ளிப்பட்டு வட்டாரத்திலுள்ள பொட்டாரப்பேட்டை ஆசிரியர் சங்கத்தில் தமிழாசிரியர்களும், தெலுங்காசிரியர்களும், உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். தெலுங்காசிரியர்கள், தாங்கள் எளிதில் புரிந்துகொள்ள, சங்கக் குறிப்புகளைத் தெலுங்கிலும் வாசிக்க வேண்டுமென்று செயலாளரைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். செயலாளர் அவர்களின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மேற்கொண்டு அவர்களிடையே மனக்கசப்பு ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கவும், தெலுங்கு ஆசிரியர்களும், சங்கம் அமைத்துத் கொண்டாற்ற, வழிவகை செய்யவும் பள்ளிப்பட்டு வட்டாரத்திலுள்ள கீச்சலம் என்ற இடத்தில் தெலுங்காசிரியர்களின் தனிப்பட்ட நலனுக்காக ஒரு தனி ஆசிரியர்கள் சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது எனத் தெரிய வருகிறது.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்: தலைவர் அவர்களே, இதுபோன்று மொழிவாரியாகச் சங்கங்கள் அமைக்கப்படுவதால் அங்கிருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு மன வேதனை ஏற்படுவதோடு மொழிக் கிளர்ச்சியும் உண்டாகும் என்பதை அரசு உணருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அங்கு ஒரு பிரச்சினை எழுந்ததற்குப் பிறகு அதை எப்படித் தீர்த்து வைப்பது என்பதிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இரு மொழிக் கொள்கையை அனுமதித்திருக்கிறோம். தெலுங்கு ஆசிரியர்களும் தமிழ் ஆசிரியர்களும் அங்கே பணி புரிந்து வருகிறார்கள். இருவரும்

[1971 சூலை 8]

சேர்ந்தே பணியாற்றி வந்தார்கள். ஆசிரியர்கள் சங்க நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளை தமிழ், தெலுங்கு இரண்டிலும் எழுத வேண்டும் என்று அவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால், செயலாளர்-தமிழ் ஆசிரியர்-அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் தலையிட்டுப் பார்த்தார். அதுவும் நடைபெறவில்லை. பிறகு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி அவர்களும் சொல்லிப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் கேட்க வில்லை. அதற்குப்பிறகு தமிழ், தெலுங்கு ஆசிரியர்களிடையே மாச்சரியம் ஏற்பட்டு விபரீத விளைவுகள் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்று கருதப்பட்டு, இரு மொழிக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், அந்தந்த மொழி ஆசிரியர்கள் தங்கள் தங்கள் மொழிகளில் சங்க நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுவது நியாயம் என்ற அடிப்படையில், இரண்டையும் தனித் தனியாகப் பிரித்து வைப்பதன்மூலம் ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடும் என்று மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி நினைத்தார். அதன் காரணத்தால் இரு மொழிக் கொள்கை அடிப்படையில், தெலுங்கு ஆசிரியர்கள் எல்லாம் ஒரு தனிச் சங்கம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும், மற்றைய தமிழ் ஆசிரியர்கள் எல்லாம் தனிச் சங்கம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் கருதப் பட்டது. இது அரசாங்க நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்ததாகாது. அரசாங்கமும் குறுக்கிடுவதற்கில்லை. ஆசிரியர்கள் ஆங்காங்கு சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு, கல்வித் துறையைப்பற்றியும், மற்ற வசதி வாய்ப்புகளைப் பற்றியும் கோரிக்கைகளையும் முறையீடுகளையும் வைப்பதற்காகத்தான் அந்தகைய சங்கங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இரண்டு சங்கங்கள் தனித் தனியே வைத்துக்கொள்வதில் தவறு இல்லை என்று கருதுகிறேன். இந்த முடிவுக்குப் பிறகு அங்கு ஓரளவு மாச்சரியம் குறைந்திருப்பதாகத்தான் கருதப்படுகிறது. ஆகவேதான் இரண்டு சங்கங்கள் தனித் தனியாக இயங்க அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : கடந்த பத்தாண்டுகளில் ஒரே சங்கமாக இயங்கிவந்ததை இப்பொழுது மொழிவாரியாகப் பிரித்ததன் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய மொழியினர் சேர்ந்து பல்லாண்டு களாக இருந்துவந்து, மொழி உணர்ச்சி ஏற்பட்ட பிறகு, தங்கள் தங்களுக்குத் தனி மாநிலம் ஏற்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் பரவத் தொடங்கி, பிறகு மொழிவாரியாக மாநிலங்கள் பிரிக்கப் பட்டன. அது வரவேற்கத்தக்க நல்ல அமைப்புகளாகும். குறிப்பிட்ட அந்தப் பகுதியில் இரு மொழி ஆசிரியர்களிடையே நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை என்று தெரிந்தபிறகு அதை எப்படித் தீர்ப்பது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அந்த வகையில் கேடு இல்லாத வகையில், தீங்கு ஏற்படாத வகையில், இரண்டு சங்கங்களும் நடைபெற அனுமதி அளிக்கப்பட்டது.

1971 சூலை 6]

திரு. க. சுப்பு : இராஜபாளையம் போன்ற இடங்களில் தெலுங்கு ஆசிரியர்களுக்கு மாதம் முப்பது ரூபாய்தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் அவர்களுக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : பள்ளிப்பட்டு வட்டாரத்தில் இப்படி மொழியின் அடிப்படையில் சங்கங்கள் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் சில அரசியல்வாதிகள் என்று கூறப்படுகிறதே. இது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, "அரசியல்வாதிகள்" என்று கூறப்பட்டால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்ற அரசியல்வாதிகள் எல்லாம் ஒரு அமைதி நிலையை அங்கு ஏற்படுத்த முயற்சி செய்தால் நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படும்.

திரு. எம். தேவராசன் : சில மாவட்டங்களில் சில ஆசிரியர் சங்கங்கள் இந்த அரசுக்கு எதிராக செயல்பட்டு வருவதை இந்த அரசு அறியுமா? ஆம் எனில், இதற்கான நடவடிக்கைகள் என்ன எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை. இது பொதுப்படியான குற்றச்சாட்டாக இருக்கிறது. இதற்கு பொதுப்படையாக விடை அளிப்பதற்கு இல்லை. எந்த வகையில் இந்த அரசுக்கு எதிராகச் செயல்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால், எதிராகச் செயல்படுகிறார்களா இல்லையா என்று காணமுடியும். பொதுப்படையான கேள்விக்கு விடை இருக்க இயலாது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மொழிவழியாக மாநிலங்கள் பிரிந்த பின்னர் மைனாரிடியாக உள்ளவர்கள் மெஜாரிடியினராக உள்ளவர்களோடு சேர்ந்து சங்கங்களை அமைத்துக்கொண்டு செயல்படுவது தான் சரியானது. அதல்லாமல், மைனாரிடியினருக்குத் தனியாக சங்கங்கள் இருந்தால் இரு சாராரிடையே மாச்சரியம் வளர்ந்து ஒற்றுமை நிலவுவது அரிதாகப் போய்விடும். ஆகவே, இரண்டும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செயல்படுவதற்கான முறைகளில் அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பல இடங்களில் ஒன்றாகத்தான் இயங்குகின்றன. கோவை, நாகர்கோவில் இன்னும் வேறு பகுதிகளிலெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்துதான் பணியாற்றி வருகின்றன. எப்படியும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பணியாற்ற வேண்டுமென்றுதான் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் முயன்று பார்த்தார்.

[1971 சூலை 8]

மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியும் முயன்று பார்த்தார். மாச்சரியம் வளரக்கூடாது என்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், ஒன்றாகச் சேர்வதற்கான முயற்சிகள் எடுப்பதிலே, அந்த முயற்சி வெற்றிபெறுவதிலே ஒன்றும் தடை இல்லை. அப்படிப்பட்ட முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வெற்றி கிடைத்தால் நல்ல சூழ்நிலை உருவாகும்.

திரு. கே. எ. வகாப் : இப்படி மொழிவாரியாகச் சங்கங்கள் அமைப்பதனால் மாணவர்களை எந்த விதத்திலாவது பாதிக்கும் என்று அரசு உணருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது. தமிழாசிரியர் சங்கத்தினர் தமிழில் நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் நடத்துவார்கள். தெலுங்கு ஆசிரியர் சங்கத்தினர் தெலுங்கில் நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவார்கள். இது மாணவர்களை எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது.

Facilities for study of Urdu language

* 137 Q.—THIRU A. SWAMIDHAS : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state the facilities offered by the Government for the study of Urdu language in this State?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இருமொழித் திட்டத்தின்படி கீழ்க்கண்டவாறு போதனை மொழித்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது :

பிரிவு 1 : பிராந்திய மொழி (Regional Language) அல்லது தாய்மொழி பிராந்திய மொழியைவிட வேறொன்றாக இருந்தால், தாய்மொழி.

பிரிவு 2 : ஆங்கிலம் அல்லது இந்திய மொழியல்லாத பிறமொழி : ஆகவே, இத்திட்டத்தின் கீழ் உருது தாய்மொழியாகக் கொண்ட மாணவர்கள் 1 முதல் 11-ம் வகுப்புவரை மேற்குறிப்பிட்ட முதல் பிரிவின் கீழ் உருது பயிலலாம்.

ஆரம்பப்பள்ளிகளிலும், நடுத்தரப்பள்ளிகளிலும் கூட, போதிய அளவு உருது மாணவர்கள் இருந்தால், உருது மொழி படிப்பதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஓரியன்டல் (கிழைநாட்டு மொழிகள்) பள்ளிகளில் உருது தீவிர முறையில் கற்றுத் தரப்படுகிறது.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : சார், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், உருது மொழி அன்னிய மொழியாகும். உருது மொழி கற்றுத்தர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் போலவே இந்தி மொழியும் கற்றுக் கொடுக்க இந்த அரசு என்ன என்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறது என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

1971 ஜூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அன்னிய மொழியைக் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் உருது மொழிக்கு வகை செய்யப்படவில்லை. உருதுவைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். சென்னை நகரில்கூட 13 மொழிகளுக்கு இந்த வாய்ப்பு வசதி செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்கென்று இரண்டு உயர்நிலைப்பள்ளிகள் சென்னை நகரில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு பாடங்களெல்லாம் இந்தி மொழியின் மூலமே நடைபெற வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் அதில் முழு நேரமும் எல்லாப் பாடங்களையும் இந்தியில் படிக்கிறார்கள். குஜராத்திமொழி பேசுபவர்களுக்கு அவ்விதமே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மராத்தியமொழி பேசுபவர்களுக்கும் அவ்விதமே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி, உருதுவைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்கும் இந்த அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியைப் பொறுத்த வரையிலும், அதைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்கு இந்த அனுமதி சென்னை நகரில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, ஓசூர் பகுதியில் தெலுங்கு மட்டுமே போதிக்கப்படுகிறது. தமிழாசிரியர்கள் கூட நியமிக்கப்படவில்லை, தமிழே போதிக்கப்படவில்லை என்று கூறுகிறார்களே அது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட தகவல் அரசாங்கத்தினிடத்தில் இல்லை.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, உருது பேசுகிற மக்கள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் பாடசாலைகளை இன்னும் அதிகரிக்கும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா? உருது படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் போன்றவைகள் கொடுக்க அரசினிடம் ஏதாவது செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மூலக்கேள்வியோடு உருதுவைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு பத்து மாணவர்களுக்குக் குறையாமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு அந்தத் தனி வகுப்பு நடத்த இப்போதே வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, பத்து மாணவர்களுக்கு ஒரு வகுப்பு இருக்கும். ஒரு வகுப்பில் பத்து மாணவர்களுக்குக் குறையாமலும், மொத்தத்தில் முப்பது மாணவர்களுக்குக் குறையாமலும் உருது படிக்கின்ற மாணவர்கள் இருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் இடம் அளிக்கப்படுகிறது. இது ஆரூவது முதல் எட்டாவது வகுப்பைப் பொறுத்தது. அடுத்து, 9 முதல் 11-வது வகுப்பு வரையிலுள்ளதைப் பொறுத்து ஒரு வகுப்புக்கு 15 மாணவர்கள் இருக்கவேண்டும். மொத்தத்தில் 45 மாணவர்களுக்குக் குறையாமல் 9, 10, 11-வது வகுப்புகளில் இருக்கவேண்டும். அந்த வகையில் உருதுவுக்கு இடம் அளிக்கப்படுகிறது.

கீழைநாட்டுப் பள்ளிகளில் (ஓரியண்டல் ஸ்கூல்ஸ்) என்ற வகையிலும் உருது மொழி பயிற்சிமொழியாக இருப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் உருது மொழி மூலம்

[1971 சூலை 6]

பயிற்சி அளிக்கக்கூடிய ஐந்து கீழைநாட்டுப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. 1969-70-ம் ஆண்டில், உருது மொழியை மீடியம் ஆப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனாகக் கொண்டுள்ள 31 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அங்கே உருது மொழியின்மூலம் பாடங்கள் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகின்றன. 5,714 பேர்கள் பயின்று வருகின்றனர். 47 உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் உருது மொழி பாடமாகச் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. அதன் மூலம் 2,986 மாணவர்கள் பயின்று வருகிறார்கள். 341 துவக்கப் பள்ளிகளில் உருது பாடமொழியாக வைக்கப்பட்டு, 40,539 பேர்கள் பயிலுகின்றனர். உருதுவைத் தாய்மொழியாகக்கொண்ட, இப்படிப்பட்ட பள்ளிகளை நிறுவ, குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் முன்வருவார்களானால் அதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, மலையாள மொழி பயில்கின்றவர்களுக்கென ஒரு தனிப் பள்ளிக்கூடம் குழித்துறையிலே இருந்தது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை சமீபத்திலே மூடுவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகிறது, இவியாவது அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை கைவிட்டு தொடர்ந்து அந்தப் பள்ளி நடப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அங்கே போதுமான மாணவர்கள் வரவில்லை என்ற காரணத்தினால் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருக்கிறது. இப்பொழுதும் போதுமான அளவுக்கு மாணவர்கள் வருகின்ற சூழ்நிலை இருக்குமானால் அந்தப் பள்ளியை மூடவேண்டாம் என்றுதான் கல்வித் துறை இயக்குநருக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், உருது மொழி, நம் மாநிலத்தில் உள்ள மற்ற மைனாரிட்டி மொழிகள் இவற்றிற்குப் பள்ளிகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன? அவ்வாறு எந்த எந்த மொழிகள் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வி தொடர்புடையது இல்லையென்றாலும் நான் முதலிலேயே கூறியபடி எவ்வளவு பள்ளிகள் என்ற தகவல் இல்லை, கிட்டத்தட்ட 13 மொழிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, உருது மொழி இன்னும் மற்றைய மொழிகளைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் படிப்பதற்காகப் பல்வேறு வசதிகளை நம்முடைய அரசு செய்து தந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். தாய்மொழியாக இருக்கும் தமிழ்மொழியைப் பயிற்சிமொழியாக்கக்கூடாது என்று தமிழ்நாட்டிலே எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது தெரியுமா?

[1971 சூலை 8]

மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியும் முயன்று பார்த்தார். மாச்சரியம் வளரக்கூடாது என்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், ஒன்றாகச் சேர்வதற்கான முயற்சிகள் எடுப்பதிலே, அந்த முயற்சி வெற்றிபெறுவதிலே ஒன்றும் தடை இல்லை. அப்படிப்பட்ட முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வெற்றி கிடைத்தால் நல்ல சூழ்நிலை உருவாகும்.

திரு. கே. எ. வகாப் : இப்படி மொழிவாரியாகச் சங்கங்கள் அமைப்பதனால் மாணவர்களை எந்த விதத்திலாவது பாதிக்கும் என்று அரசு உணருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது. தமிழாசிரியர் சங்கத்தினர் தமிழில் நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் நடத்துவார்கள். தெலுங்கு ஆசிரியர் சங்கத்தினர் தெலுங்கில் நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவார்கள். இது மாணவர்களை எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது.

Facilities for study of Urdu language

* 137 Q.—THIRU A. SWAMIDHAS : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state the facilities offered by the Government for the study of Urdu language in this State?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இருமொழித் திட்டத்தின்படி கீழ்க்கண்டவாறு போதனை மொழித்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது :

பிரிவு 1 : பிராந்திய மொழி (Regional Language) அல்லது தாய்மொழி பிராந்திய மொழியைவிட வேறொன்றாக இருந்தால், தாய்மொழி.

பிரிவு 2 : ஆங்கிலம் அல்லது இந்திய மொழியல்லாத பிறமொழி : ஆகவே, இத்திட்டத்தின் கீழ் உருது தாய்மொழியாகக் கொண்ட மாணவர்கள் 1 முதல் 11-ம் வகுப்புவரை மேற்குறிப்பிட்ட முதல் பிரிவின் கீழ் உருது பயிலலாம்.

ஆரம்பப்பள்ளிகளிலும், நடுத்தரப்பள்ளிகளிலும் கூட, போதிய அளவு உருது மாணவர்கள் இருந்தால், உருது மொழி படிப்பதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஓரியன்டல் (கிழைநாட்டு மொழிகள்) பள்ளிகளில் உருது தீவிர முறையில் கற்றுத் தரப்படுகிறது.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : சார், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், உருது மொழி அன்னிய மொழியாகும். உருது மொழி கற்றுத்தர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் போலவே இந்தி மொழியும் கற்றுக் கொடுக்க இந்த அரசு என்ன என்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறது என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

1971 ஜூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அன்னிய மொழியைக் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் உருது மொழிக்கு வகை செய்யப்படவில்லை. உருதுவைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். சென்னை நகரில்கூட 13 மொழிகளுக்கு இந்த வாய்ப்பு வசதி செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்கென்று இரண்டு உயர்நிலைப்பள்ளிகள் சென்னை நகரில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு பாடங்களெல்லாம் இந்தி மொழியின் மூலமே நடைபெற வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் அதில் முழு நேரமும் எல்லாப் பாடங்களையும் இந்தியில் படிக்கிறார்கள். குஜராத்திமொழி பேசுபவர்களுக்கு அவ்விதமே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மராத்தியமொழி பேசுபவர்களுக்கும் அவ்விதமே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி, உருதுவைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்கும் இந்த அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியைப் பொறுத்த வரையிலும், அதைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்கு இந்த அனுமதி சென்னை நகரில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, ஓசூர் பகுதியில் தெலுங்கு மட்டுமே போதிக்கப்படுகிறது. தமிழாசிரியர்கள் கூட நியமிக்கப்படவில்லை, தமிழே போதிக்கப்படவில்லை என்று கூறுகிறார்களே அது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட தகவல் அரசாங்கத்தினிடத்தில் இல்லை.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, உருது பேசுகிற மக்கள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் பாடசாலைகளை இன்னும் அதிகரிக்கும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா? உருது படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் போன்றவைகள் கொடுக்க அரசினிடம் ஏதாவது செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மூலக்கேள்வியோடு உருதுவைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு பத்து மாணவர்களுக்குக் குறையாமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு அந்தத் தனி வகுப்பு நடத்த இப்போதே வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, பத்து மாணவர்களுக்கு ஒரு வகுப்பு இருக்கும். ஒரு வகுப்பில் பத்து மாணவர்களுக்குக் குறையாமலும், மொத்தத்தில் முப்பது மாணவர்களுக்குக் குறையாமலும் உருது படிக்கின்ற மாணவர்கள் இருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் இடம் அளிக்கப்படுகிறது. இது ஆரூவது முதல் எட்டாவது வகுப்பைப் பொறுத்தது. அடுத்து, 9 முதல் 11-வது வகுப்பு வரையிலுள்ளதைப் பொறுத்து ஒரு வகுப்புக்கு 15 மாணவர்கள் இருக்கவேண்டும். மொத்தத்தில் 45 மாணவர்களுக்குக் குறையாமல் 9, 10, 11-வது வகுப்புகளில் இருக்கவேண்டும். அந்த வகையில் உருதுவுக்கு இடம் அளிக்கப்படுகிறது.

கீழைநாட்டுப் பள்ளிகளில் (ஓரியண்டல் ஸ்கூல்ஸ்) என்ற வகையிலும் உருது மொழி பயிற்சிமொழியாக இருப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் உருது மொழி மூலம்

[1971 சூலை 6]

பயிற்சி அளிக்கக்கூடிய ஐந்து கீழைநாட்டுப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. 1969-70-ம் ஆண்டில், உருது மொழியை மீடியம் ஆப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனாகக் கொண்டுள்ள 31 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அங்கே உருது மொழியின்மூலம் பாடங்கள் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகின்றன. 5,714 பேர்கள் பயின்று வருகின்றனர். 47 உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் உருது மொழி பாடமாகச் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. அதன் மூலம் 2,986 மாணவர்கள் பயின்று வருகிறார்கள். 341 துவக்கப் பள்ளிகளில் உருது பாடமொழியாக வைக்கப்பட்டு, 40,539 பேர்கள் பயிலுகின்றனர். உருதுவைத் தாய்மொழியாகக்கொண்ட, இப்படிப்பட்ட பள்ளிகளை நிறுவ, குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் முன்வருவார்களானால் அதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, மலையாள மொழி பயில்கின்றவர்களுக்கென ஒரு தனிப் பள்ளிக்கூடம் குழித்துறையிலே இருந்தது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை சமீபத்திலே மூடுவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகிறது, இவியாவது அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை கைவிட்டு தொடர்ந்து அந்தப் பள்ளி நடப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அங்கே போதுமான மாணவர்கள் வரவில்லை என்ற காரணத்தினால் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருக்கிறது. இப்பொழுதும் போதுமான அளவுக்கு மாணவர்கள் வருகின்ற சூழ்நிலை இருக்குமானால் அந்தப் பள்ளியை மூடவேண்டாம் என்றுதான் கல்வித் துறை இயக்குநருக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், உருது மொழி, நம் மாநிலத்தில் உள்ள மற்ற மைனாரிட்டி மொழிகள் இவற்றிற்குப் பள்ளிகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன? அவ்வாறு எந்த எந்த மொழிகள் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வி தொடர்புடையது இல்லையென்றாலும் நான் முதலிலேயே கூறியபடி எவ்வளவு பள்ளிகள் என்ற தகவல் இல்லை, கிட்டத்தட்ட 13 மொழிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, உருது மொழி இன்னும் மற்றைய மொழிகளைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் படிப்பதற்காகப் பல்வேறு வசதிகளை நம்முடைய அரசு செய்து தந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். தாய்மொழியாக இருக்கும் தமிழ்மொழியைப் பயிற்சிமொழியாக்கக்கூடாது என்று தமிழ்நாட்டிலே எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது தெரியுமா?

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட தனிக் குறிப்பு எதுவும் அரசாங்கத்தின் சார்பில் வரவில்லை. பலர் பல இடங்களில் பலவிதமாகப் பேசலாம். அதற்கெல்லாம் அரசாங்கத்தின் சார்பில் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் ஆசிரியர் வகுப்பில் நான்காண்டு காலம் படித்த பிறகுதான் புலவர் பட்டம் பெறுகிறார்கள். இதில் முதல் நிலை என்றும் இரண்டாம் நிலை என்றும் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இந்த வேறுபாட்டை அரசு நீக்குமா? பள்ளி இறுதி வகுப்புவரை படிக்காத புலவர் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு ஒரு கால கட்டத்தை நிர்ணயித்து முதல்நிலை என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இது மூலக்கேள்வியோடு தொடர்பில்லாதது. தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் கூறலாம்.

திரு. சோ. கருணேநாதன் : நீலகிரி மாவட்டம் கூனூர் பகுதியிலிருந்து உருதுமொழி பள்ளிக்கூடம் வேண்டுமென்ற விண்ணப்பம் ஏதாவது அரசுக்கு வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்கு இந்த அரசு இரண்டு பள்ளிகளுக்கு வசதி செய்து தந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபோன்று மத்திய அரசுப் பள்ளிகள் இங்கே நடத்தப்படுகின்றனவே அந்தப் பள்ளிகளில் சில பள்ளிகளிலாவது தமிழைப் பாடமொழியாகச் சொல்லிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மத்திய அரசுப் பள்ளிகள் 9 பள்ளிகள் இங்கே நடந்துவருகின்றன. அங்கே ஆங்கிலம் அல்லது இந்தி இரண்டு வகையிலும் பயிற்சிமொழியாகச் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் ஆங்கிலம்தான் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. அண்மையிலே இந்தியிலே மாற்ற வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தார்கள். அது கூடாது என்று எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டு இந்த அரசு எழுதியதற்குப் பிறகு ஆங்கிலத்திலே அவற்றையும் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள்.

தமிழையும் முழுப்பாடமாகச் சொல்லிக்கொடுக்க முயற்சிகள் நடக்கின்றன.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : இந்த அரசு ஜனநாயக அரசு. மாணவர்களிலே பெரும்பாலோர் இந்தி படிக்கவேண்டுமென்று கேட்டால் அரசு வசதி செய்து கொடுக்குமா?

[1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அகில இந்திய அளவிலே வேலைவாய்ப்பைப் பெறவேண்டுமென்று நினைக்கின்றவர்கள் வெளி மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற நிலையில் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளாதவர்கள் அவர்களாக விரும்பிக் கேட்பார்களானால் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வசதி தரப்படுகிறது. மற்ற மொழிகளைத் தாய்மொழியாகக்கொண்ட சிறுபான்மையோருக்கு என்ன என்ன வசதிகள் செய்து தரப்படுகின்றனவோ அந்த வசதிகள் செய்து தரப்படும். அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்தப் பள்ளிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, சில நகரசபை துவக்கப் பள்ளிகளில் 7 அல்லது 8 மாணவர்களாக இருந்தாலும் கூட அவர்களுக்கு என்று தனியாக உருது ஆசிரியர்களை நியமித்து இருக்கிறார்கள். ஒரு வீதிக்கு அடுத்த வீதியிலே பள்ளி இருந்தாலும் கூட தனியாக 8 மாணவர்களுக்காக ஆசிரியர்களை நியமித்துப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். இப்படியில்லாமல் எல்லா மாணவர்களையும் ஒன்றாக ஆக்கி ஒரே ஆசிரியர் மூலம் பாடம் கற்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : 10 மாணவர்களாக இருந்தால்தான் ஒரு ஆசிரியர் நியமிக்கவேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதுபோன்று நிலைமை இருக்குமானால் அதைத் தனியாகக் கவனிக்கலாம்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : 13 மொழிகளைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாவற்றிற்கும் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டு சலுகைகள் தரப்பட்டு வசதிகள் செய்துதரப்படுகின்றன. அண்டை மாநிலங்களான கேரளம், ஆந்திரம், கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களில் அங்கிருக்கின்ற தமிழர்களுக்குத் தனியாகத் தமிழ்மொழி பயில்வதற்கு ஆவன செய்யப்படுகின்றதா? இல்லையெனில் தமிழக அரசு இதில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அண்டை மாநிலங்களான கேரளம், மைசூர், ஆந்திரம் போன்றவற்றில் சிறுபான்மையோர் தமிழர்களாக இருந்தால் அந்தப் பகுதிகளிலே தமிழைப் பாட மொழியாக எடுத்துப் பயில்வதற்கும் ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. அதற்காக அந்த அரசாங்கங்களை அவர்கள் அணுகுகிறார்கள். நம்மிடத்திலே சில குறிப்புகள் ஸோனல் கான்பெரன்ஸ் நடைபெற்ற பொழுது வைக்கப்பட்டன. தமிழக அரசு பிற சிறுபான்மையோர்களை எவ்வாறு கருதி வசதிகள் செய்து தருகின்றதோ அதைப் போன்றே அண்டை மாநிலங்களும் நடந்துவருகின்றன. இதைத் தவிர டெல்லி, பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற இடங்களிலும் தமிழர்கள் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன.

திரு. கே. எ. வகாப் : ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட 13 மொழிகளிலே அராபி மொழி ஒன்றாக இருக்கிறதா? இல்லையென்றால் அதைப் படிப்பவர்கள் அதிகமாக இருப்பதால் அதையும் சேர்க்க அரசு முன்வருமா?

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இது மூலக்கேள்வி பற்றிய கேள்வி இல்லை எனவே தனிக் கேள்வி போட்டால் விடை கூறலாம்.

திரு. கு. காமாட்சி : வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகின்றவர்கள் பிரெஞ்சு மொழி போன்றவற்றைப் பயிற்சிக்குத் தனியார் கல்லூரிகளில் வசதிகள் செய்து தரப்படுகின்றன. அதேபோன்று அரசினர் கல்லூரிகளிலும் வசதி செய்துகொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மேலை நாடுகளில் இருந்து வருகின்றவர்கள் ஆங்கிலம் அல்லாத அன்னிய மொழி பயிலலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படி மாணவர்கள் இருப்பார்களானால் அதுபற்றிக் கவனிக்கலாம்.

Arts College at Ponneri

* 138 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have changed the medium of instruction in the Loganathan Narayanaswamy Government Arts College, Ponneri from English to Tamil; and

(b) whether the Government propose to have at least one section in English for the benefit of the Telugu speaking people and such of those who desire to join in the English medium?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இதற்கான வசதி செய்யப்படும்.

DR. H. V. HANDE : May I know from the Hon. Minister whether any representations were received by him for the retention of English as the medium of instruction, especially because it is a border area where a number of minority people are there? If so, what are the steps taken by this Government to see that facilities are given to them and their rights are also protected?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுதே ஆங்கிலத்திலே ஒரு பிரிவும் தமிழிலே ஒரு பிரிவும் இருக்கிறது அந்தக் கல்லூரியில். குறிப்பிட்ட இரண்டு பிரிவுகளில் ஆங்கிலம் பூராவும் இருக்கிறது, தமிழ் பூராவும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை மாற்றவேண்டுமென்று கல்வித்துறை இயக்குநர் வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : This question I originally put in 1968 when the grievance was brought to my attention. For the last two years, may I know whether the attention of the Government has been drawn to this particular problem? Also the Minister said that the matter is under consideration. May I know whether

[1971 சூலை 6]

instructions have been issued and whether English medium is introduced in all sections and whether it is going to take effect from this current year?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே மேதமேடிக்ஸ் குரூப்பிலே ஆங்கிலப் பிரிவும் தமிழ்ப் பிரிவும் இருக்கிறது. சயன்ஸிலே ஆங்கிலத்திலே இல்லாமல் தமிழில் இருக்கிறது. மேதமேடிக்ஸில் இரண்டு மொழிப் பிரிவுகளும் இருக்கின்றன. பி.ஏ.விலே ஆங்கிலத்திலே இருக்கிறது, தமிழில் இல்லை. பி.எஸ்ஸி. கெமிஸ்ட்ரியிலே இரண்டு பிரிவுகளும் இருக்கின்றன, பிளிக்ஸிலே இரண்டு மொழிப் பிரிவுகளும் இருக்கின்றன, மேதமேடிக்ஸிலும் இரண்டு மொழிப் பிரிவுகளும் இருக்கின்றன. சயன்ஸ் குரூப்பிலே ஆங்கிலம் இல்லாமல் இருப்பதால் அதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

Registry office for Anandapuram

* 139 Q.—THIRU R. R. MUNUSAMI : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state whether there is any proposal under the consideration of the Government to open a Registry Office at Anandapuram in Gingee taluk?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அனந்தபுரத்தில் ஒரு துணை பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் ஒன்று திறப்பதைப் பற்றி அரசு பரிசீலித்தது. அனந்தபுரத்தில் ஒரு பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் திறப்பதினால் அன்மையில் உள்ள செஞ்சி, அன்னியூர் ஆகிய ஊர்களில் இருக்கும் துணைப்பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களுக்கும் போதிய வேலை இருக்காது என்று கருதப்படுகிறது. எனவே, அனந்தபுரத்தில் ஒரு துணைப்பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் துவக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைப் இப்போதைக்கு நிறைவேற்றுவதற்கு இல்லை.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவரவர்களே, 1944-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டே அனந்தபுரத்தில் ஒரு பத்திரப்பதிவு அலுவலகம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று அங்கே உள்ள மக்கள் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்போதும் அப்படித் திறக்க இயலாது என்று சொல்லி விட்டால், அங்கே இருக்கும் மக்கள் செஞ்சிக்குத் தான் வரவேண்டும். கிட்டத்தட்ட 35 மைல் ஆகிறது. அதைத் தடுக்கும் வகையில் அனந்தபுரத்தில் ஒரு பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் திறக்க முயற்சி எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, ஒரு துணைப்பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் திறக்க வேண்டுமானால் குறிப்பிட்ட அளவு பத்திரப் பதிவு நடக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அங்கே அனந்தபுரத்தில் இருப்பவர்கள் சிரமப்படுவதாக உறுப்பினர் சொன்னார்கள். 3-வது மைலிலுள்ள அன்னியூரில் ஒரு துணைப்பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் இருப்பதால், அனந்தபுரத்தில் ஒரு பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் துவக்கும் நிலை ஏற்படும் வரையில் அனந்தபுரம் மக்கள் அன்னியூர் சென்று வரலாம்.

1971 சூலை 6]

நெல் கொள்முதல் விலை

* 140 வினா.—திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இம் மாநிலத்தில், 1969-70, 1970-71 ஆகிய ஆண்டுகளில் நெல் கொள்முதல் விலை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : (a) Yes.

(b) The procurement prices fixed for fine, medium and coarse varieties of paddy during the years 1968-69, 1969-70 and 1970-71 are furnished below :—

	1968-69 per quintal.	1969-70 per quintal.	1970-71 per quintal.	
	RS.	RS.	RS.	
Fine ..	48.00	50.00	51.00	plus Re. 1.00 per quintal for high yield- ing varieties.
Medium ..	45.00	47.00	48.00	Do.
Coarse ..	43.00	45.00	46.00	Do.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : சார், இந்த விலை நிர்ணயம் என்பது பொருளின் தரத்தை வைத்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறதா அல்லது அது உற்பத்தி செய்ய ஆகும் செலவை வைத்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நெல்லின் தரத்தை வைத்துத்தான் விலையை நிர்ணயித்து இருக்கிறோம். அமோக விளைச்சல் தரும் ஐ-ஆர். 8 போன்றவற்றை "பைன்" வெரைடியில் சேர்த்து வைத்து இருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் மக்கள் அதைப் பயிரிடுவதற்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காக சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுகிறபோது இப்போது விலைகள் எல்லாம் ரூ. 50, 51, 47, 48 என்ற அளவில் இருக்கிறது என்று சொன்னது, விலைகள் உயர்ந்து கொண்டு இருப்பதைத்தான் காட்டுகிறது. அந்த அளவைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நல்ல யோசனை சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த விலையில் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்கிறது. இந்த விலை உயர்வு கூட போதவில்லை என்று விவசாயிகள் குறைபட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்கும்போது, விலை குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னது நல்ல யோசனையே. ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

[1971 சூலை 8]

திரு. சி. கணேசன் : தலைவரவர்களே, 1971-72-ல் கொள்முதல் விலை இப்படியே இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் உறுதியளிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இப்போது ஒன்றும் விலையை மாற்றுவதற்கு உத்தேசம் இல்லை.

DR. H. V. HANDE : While it is a welcome measure that the procurement rate has been increased, and the amount given to the farmers is increased, may I know, in view of the fact that the expenditure involved for raising the produce has also proportionately increased, will this Government give subsidised fertilisers so that it will be possible for farmers to do farming in a cheap manner?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, சென்ற ஆண்டு சப்ளிடி செய்து ஃபெர்டிலைசர் கொடுத்தது போல், இந்த ஆண்டும் தொடர்ந்து கொடுப்பதற்கு அரசு முடிவு எடுத்து இருக்கிறது.

திரு. எம். கரேந்திரன் : சார், கொள்முதல் விலையை உயர்த்துவது போல், தாழ்த்துவதற்கும் அரசு முன் வருமா? அதேபோல் அந்த விலையை நிர்ணயிக்கிறபோது உரத்தின் விலை, மற்றுமுள்ளவைகள் இவற்றை விஞ்ஞான ரீதியில் ஆராயப்பட்டு நிர்ணயிக்கப்படுகிறதா அல்லது எந்த விதத்தில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எல்லாவற்றையும் கருத்தில் கொண்டுதான் விலை மாற்றம் செய்கிறோம். ஆனால் விலை மாற்றம் செய்வது நம்மிடம் மட்டுமல்ல. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து ஒப்புதல் பெற்றுத்தான் விலையை உயர்த்துவதோ, குறைப்பதோ செய்ய முடியும்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த விலை மாற்றத்தின் விளைவாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது? இப்படி விலைகளைக் கூட்டித் தந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு போதவில்லை என்று கருதுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் உரம் போன்றவற்றின் விலை ஏறி இருப்பதால்தான். அந்த உரத்தின் விலையைக் குறைப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை மாநில அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நஷ்டம் எவ்வளவு என்று கேட்டார்கள். அது பற்றிய புள்ளிவிவரம் இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்கிறார். ஆனால் நண்பர் வீராசாமி விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அதிக விலை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். விலை ஏற்றுவதைப் பற்றி இப்போதைக்கு உத்தேசம் இல்லை. உரத்தைப் பற்றி கேட்டார்கள். தனியாக விவசாய அமைச்சருக்கு கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்வார்கள்.

1971 சூலை 6]

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் நிர்ணயித்து இருக்கும் விலைக்கு விவசாயிகள் எத்தனை சதவிகிதம் செஸ் கொடுக்கிறார்கள். மொத்தம் உற்பத்தி செய்யும் நெல்வில் எத்தனை சதவிகிதம் அரசாங்கத்திற்கு தரவேண்டுமென்று ஏதேனும் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அது அரசாங்கம் தந்து இருக்கும் உத்தரவாத விலையாகும். அந்த விலைக்குக் கீழே யாருக்கும் நெல் தர வேண்டாம் என்று உத்தரவாத விலையை நிர்ணயித்து இருக்கிறோம். விவசாயிகள் இவ்வளவு சதவிகிதம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கவில்லை. பிரியப்பட்டால் கொடுக்கலாம். விவசாயிகளுக்கும் அரசாங்கம் இவ்வளவு நெல் கொடுக்கவேண்டுமென்று எந்த உத்தரவும் போடவில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN : Out of the increased price now going to be given in respect of procurement, what is the proportion that would be passed on to the agricultural labour? "Vivasaya" may mean producer, lessee or landlord. Out of the increased price, what is the proportion for agricultural labour?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இதிலே உழவர்களுக்கு எவ்வளவு போகிறது என்று கேட்கிறார்கள். இது நெல் விலையைப் பொறுத்தது. உழவர்களுக்கு எவ்வளவு கூலி கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்கு தனியாக சட்டம் வைத்து இருக்கிறோம். நெல் யார் கொடுத்தாலும் இந்த விலைக்கு அரசாங்கம் வாங்கிக்கொள்ளும் என்று உத்தரவாதம் தந்து இருக்கிறோம்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் மூட்டை ஒன்று ரூ. 40 விற்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளிகள் அந்த விலைக்கு வாங்கி உபயோகிக்க முடியவில்லை. ஆகவே குறைந்த விலையில் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு அரிசி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை என்றாலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல, வேறு சில மாவட்டங்களிலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் அதை உன்னிப்பாக கவனித்து வருகிறது. தக்க தருணத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவரவர்களே, 5 ஏக்கருக்குள் இருக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்து இந்த நிர்ணயித்த விலையில் கொள்முதல் செய்துவிட்டு, அதற்கு மேல் உள்ள மிராசுதாரர்களிடமிருந்து கணம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதைப் பரிசீலிக்கலாமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இது ஒரு யோசனையே.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, உழுபவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக்கூட மிஞ்சுவது இல்லை என்ற நிலைமையில் விவசாயிகளது நிலைமை இருக்கிறது. இந்தக் கொள்முதல் விலையை

[1971 சூலை 6]

அரசாங்கம் நிர்ணயித்தாலும் இந்த விலைக்கு வாங்க தனி வியாபாரிகள் முன்வருவதில்லை. எல்லா விவசாயிகளிடம் இருந்தும் நிர்ணயித்த விலைக்கு வாங்க அரசாங்கமே ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அரசாங்கம் எப்போதும் எந்த இடத்தும், இந்த நிர்ணயித்த விலைக்கு யாரிடம் இருந்தும் நெல் வாங்கிக்கொள்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்கிற உத்தரவாதத்தை இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் மூட்டைக்கு 50 ரூபாய் என்று விலை நிர்ணயித்தால் மூட்டை 52, 53 என்று கொடுத்து தனியார் கொள்முதல் செய்யத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எடையில் ஏமாற்றிவிடுவது விவசாயிகளுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆகவே உடனடியாகத் தமிழகம் பூராவிலும் விவசாயிகளிடம் இருந்து அரசாங்கமே நேரிடையாகக் கொள்முதல் செய்ய முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்யும் என்கிற உத்தரவாதத்தில்தான் விலை தரப்பட்டிருக்கிறது. தனியார்களிடம் விவசாயிகள் ஏமாந்துபோகாதிருக்க ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்களுக்கு எடுத்துச்சென்று கொடுக்கலாம். விவசாயிகள் தனியார்களிடம் ஏமாந்துபோகாதிருக்க கனம் உறுப்பினரைப் போன்றவர்கள் அவர்களுக்கு யோசனை சொல்லலாம்.

Transfer of Village Officers

* 141 Q.—THIRU P. S. MANIYAN : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state whether there is any proposal under the consideration of the Government to effect district-level transfer of Village Officers?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாவட்ட அளவில் கிராம அதிகாரிகளை மாறுதல் செய்வதற்கு ஏற்கனவே விதிகள் இருப்பதால் இது விஷயமாக செயற்குறிப்பு அரசிடம் பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : கிராம அதிகாரிகள் பரம்பரை பரம்பரையாக ஒரே ஊரில் இருக்கிற காரணத்தினால் ஊர்களில் பல விவகாரங்கள் அவர்களால் தூண்டப்பட்டுவிடுகின்றன என்ற குறைபரவலாக இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களைப் பரிட்சார்த்த மாகவாவது தாலுக்கா அளவில் மாற்ற அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : 16—12—1970-க்குப் பிறகு நியமிக்கப்பட்ட கிராம அதிகாரிகளை மாவட்டத்திற்குள் எங்கு

1971 சூலை 6]

வேண்டுமானாலும் மாற்றலாம். அதற்கு முன்பு வேலையில் சேர்ந்துள்ளவர்களை மாற்றுவதற்கு முடியாது. அதுதான் இப்போதிருக்கிற விதி.

திரு. என். சிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை முழு நேர அரசாங்க ஊழியர்களாக ஏற்றுக் கொள்ள அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இப்போதைக்கு இல்லை.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : பல கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் வீணாக அரசியலில் தலையிட்டும், லஞ்ச ஊழலுக்கு இலக்காக இருப்பதால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படுமானால் வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டாம். வேலையைவிட்டே நீக்கவிடலாம்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : அமைச்சர் அவர்கள் 1970-க்குப் பிறகு நியமிக்கப்பட்ட கிராம அதிகாரிகளை மாவட்டங்களுக்குள் மாற்றலாம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது நியமிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. இருக்கவேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. ஆனால் முன்பு மூன்றாவது, நான்காவது படித்தவர்களைக் கூட நியமித்திருக்கிறார்கள். நமக்கு சுதந்திரம் வந்தும் கிராம மக்களுக்குச் சுதந்திரம் இல்லாத நிலையில் பலயிடங்களில் இந்த கிராம அதிகாரிகள் சிக்கல் விளைவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே முன்பு இருப்பவர்களையும் மாற்ற அரசு மறுபரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : குறிப்பிட்ட கிராம அதிகாரிகளின் மீது புகார் இருந்தால் அதை எழுதி அனுப்பினால் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால் போர்டு ஸ்டான்டிங் ஆர்டர் இருப்பதனால் மாற்ற முடியாது. அந்த விதியே போதும் என்று அரசும் கருதுகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : பழைய காலத்தில் நியமிக்கப்பட்ட கிராம அதிகாரிகள் குறிப்பிட்ட கல்வித் தகுதி இல்லாமல் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். கரும்பு என்பதற்கு கரம்பு என்று எழுதுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பல தவறுகளை கிராம அதிகாரிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரிடையர்மென்ட் ஏஜும் நிர்ணயிக்காமல் 68, 70 வயது வரை வேலையில் இருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து குறிப்பிட்ட தகுதிக்குள், குறிப்பிட்ட வயதிற்குள் அவர்களையும் கொண்டுவர அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யுமா?

[1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவர்கள் விஷயத்திலும் பரம்பரை முறையை எடுத்துவிட்டோம். கரும்பு என்பதற்கு கரம்பு என்று எழுதிய கிராம அதிகாரி யார் என்று குறிப்பிட்டு எழுதினால் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கத்திற்கு உதவியாக இருக்கும்.

திரு. எம். முத்தையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் கிராம அதிகாரிகளாக எத்தனை பெண்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். கிராம அதிகாரிகள் டெஸ்ட் எழுதினால் அவர்களை நியமிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கிராம அதிகாரிகள் டெஸ்ட் பெண்கள் எழுதக்கூடாது என்று எதுவும் இல்லை. ஆனால் தற்போது எவ்வளவு பெண்கள் கிராம அதிகாரிகளாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்கிற புள்ளிவிவரம் இல்லை.

திரு. துரைமுருகன் : சமீபத்தில் நியமிக்கப்பட்ட கிராம அதிகாரிகளை மாவட்டத்திற்குள் மாற்றலாம் என்று சொன்னார்கள். இந்த கிராம அதிகாரிகள்தான் சர்க்காருக்குத் தேவைப்படுகிற அடிப்படை புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் சேகரித்துத் தருகிறவர்கள். அந்த அந்த ஊரில் இருக்கிற அடங்கல், மலை, மரம், குளம், குட்டை, பயிர் பச்சை எல்லாவற்றையும் தரவேண்டியிருப்பதால் அவர்களை ஒரு இடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றுவதனால் பலவிதமான இடையூறுகள் ஏற்படும் என்பதை அரசு உணருகிறதா? அப்படி மாற்றுகிறார்களா செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எத்தகைய இடையூறும் ஏற்படாது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. போகிற இடத்தில் அங்குள்ள அதிகாரிகள் அந்த விவரங்களை இவர்களுக்கு அளிப்பார்கள்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : சில கிராமங்களில் டிரயூன் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைப்பளு அதிகமாக இருப்பதனால் தனித்தனி அதிகாரிகளை நியமிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இது ஒரு ஆலோசனை. ஆலோசிக்கப்படும்.

திரு. என். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, கிராம அதிகாரிகள் உயர்ந்த அந்தஸ்து பெற்றிருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே இருக்கிற நிலையோடு அரசியலில் பங்குகொள்கிற சலுகை இப்போது தரப்படுகிறது. அது நிறுத்தப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இல்லை.

1971 ஜூலை 6]

திரு. அ. ஆறுமுகம் : கிராம அதிகாரிகள் தற்சமயம் பஞ்சாயத்துகளுடைய வரி வசூலையும் செய்கிறார்கள். மற்ற வேலைகளோடு இதைச் செய்வதனால் நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இதை இவர்களிடம் இருந்து எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு நேரிடையாக வரி வசூல் செய்கிற அலுவலையும் இவர்களேதான் கவனிக்கவேண்டும் என்பது முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : கிராம அதிகாரிகள் பரம்பரையாக வந்துகொண்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு மிகுந்த கெட்ட பெயர் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு கதைகூடச் சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கதை வேண்டாம். கேள்வி போடுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அந்தக் கெட்ட பெயரை அகற்ற தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கிராம அதிகாரிகளுக்கு பரம்பரை பாத்யதை இப்போது கிடையாது. எந்த கிராம அதிகாரி தவறாக நடந்துகொண்டாலும் குறிப்பிட்டு எழுதினால் அரசாங்கம் நிச்சயம் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : கிராம அதிகாரிகள் குறிப்பாக கர்ணம் போன்றவர்கள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு சர்வே நம்பர், பட்டா நம்பர் கொடுப்பதற்குக்கூட பணம் கொடுத்தால்தான் கொடுப்பதாக பல இடையூறுகளைக் கொடுக்கும் துர்பாக்கியமான நிலைமை தொன்று தொட்டு வந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக ஆக்கிவிட்டால் லஞ்சம் வாங்க இயலாது என்பது அரசுக்குத் தெரியும். அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக ஆக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பொதுவான குற்றச் சாட்டுகளை ஒத்துக் கொள்ளத் தயாராயில்லை. குறிப்பிட்டு யார் மீது குற்றச்சாட்டு எழுதி அனுப்பினாலும் கவனிக்கலாம்.

திரு. ஏ. கே. துரைசாமி : கிராமங்களில் இருக்கும் ஏரிகளில் தண்ணீர் தேக்க முடியாமல் மணியக்காரர், கிராம உத்தியோகஸ்தர் போன்றவர்கள் தனியாருக்கு அதிலே பயிரிட அனுமதித்து விடுகிறார்கள். இதனால் ஏரி, கால்வாய்கள் சரியாகப் பராமரிக்கப்பட முடியாத நிலையில் தண்ணீர் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்பை அகற்ற அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இதுவும் பொதுவான குற்றச்சாட்டு. குறிப்பிட்ட இடத்தில் குறிப்பிட்ட கிராம உத்தியோகஸ்தர் இப்படி நடந்து கொண்டார் என்று எழுதி அனுப்பினால் அரசு பரிசீலிக்கும்.

[1971 சூலை 8]

திரு. எஸ். முருகையன் : கிராம அதிகாரிகளுக்கு நீண்ட நெடும் நாளைக்கு முன்பே அதிகார வரம்பு எல்லை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் வசதி, நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுத்த பிறகு ஒரு லட்சம் ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு கிஸ்தி பணம் வசூலிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அதிகார வரம்பு எல்லைகளைக் குறைத்து நிர்ணயிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தற்சமயம் அப்படி ஒன்றும் யோசனை இல்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN : In view of the increasing responsibilities in villages and increased work for village officials, is there any proposal to bifurcate villages as we have bifurcated districts?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இந்தக் கேள்விகளுக்குத் தான் முன்பே அப்படி ஒன்றும் யோசனை இல்லை என்று சொன்னேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : கணக்குப் பிள்ளை, மனியகாரர்கள் சிட்டா அடங்கல் நகலை தாலாக்கா அலுவலகத்திற்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதே போன்று பிளாக்குகளுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் நகலைக் கொடுக்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சிட்டா அடங்கல், சர்வே ஆகியவற்றை பிளாக்குகளிலும் வைக்கலாம் என்று அதிகாரிகளிடத்தில் கலந்து பேசினேன். அப்படி வைப்பதானால் அங்கு ஒரு சர்வேயர் தேவைப்படும் என்ற நிலை இருப்பதால் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. தி. பொன்னுமலை : கிராம அதிகாரிகள் சர்க்கார் கடன்களை வசூல் செய்தால் ஒரு குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் கட்டாது ஆறு மாதம், ஒரு வருடம் குறித்துக் கடக் கட்டுகிறார்கள். அடுத்த ஆண்டு பாக்கியைக் கட்டவில்லை என்று புகார் வருகிறது, அந்த கிராம அதிகாரிகள் மறுபடியும் அதை வசூல் செய்கிறார்கள். அவர்கள் பணம் வசூலித்ததை மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை கட்ட வேண்டுமென்று செய்வதோடு பஞ்சாயத்து கணக்குகளை எல்லாம் ஆடிட் செய்வது போல் கிராம அதிகாரிகள் கணக்குப் புத்தகத்தையும் ஆடிட் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இதுவும் பொதுவான குற்றச்சாட்டு. குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் அப்படி நடக்கிறது. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆடிட் முறையை அமலாக்குவது பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே ஜமாபந்தி முறையை ஒழிக்க வேண்டுமென்று முடிவெடுத்த பிறகு ஆடிட் முறையை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு தாலாக்காவை எடுத்து புகுத்தியிருக்கிறோம். அதன் நடைமுறை பற்றி அறிக்கைகள் வந்த பிறகு அரசு மேற்கொண்டு பரிசீலிக்கும்.

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சட்டமன்றத்தில் கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றிக் கேள்விகள் கேட்கின்ற நேரத்தில் கிராம அதிகாரிகள் எல்லோருமே குற்றவாளிகள் என்ற முறையில் கேள்விகள் கேட்பது நல்லதல்ல. யாராவது தவறு செய்தால் இன்ன கிராம அதிகாரி என்ற அளவில் கேள்வி கேட்பதுதான் முறை. பொதுவாக எல்லாக் கிராமதிகாரிகளையும் புண்படுத்தும் முறையில், கிராமதிகாரிகளாக இருப்பதே பெரிய குற்றம் என்ற அளவுக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேள்வி கேட்காமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. என். கணபதி : சில இடங்களில் கிராமதிகாரிகள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களைவிடச் செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஊராட்சி மன்றத்திற்காக வசூலிக்க வேண்டிய வரிகளைச் சரியான நேரத்தில் வசூலிக்காத நிலையில் வரிப்பணத்தை ரைட் ஆஃப் செய்ய வற்புறுத்தித் தீர்மானம் அனுப்பப்படுகிறது. இப்படிக் காலங்கடந்து கடன், வரி வசூல் செய்கிற கிராமதிகாரிகளிடமிருந்து சர்சார்ஜ் வசூல் செய்யத் திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சில இடங்கள் என்று சொன்னார்கள். எந்த இடம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் விசாரிக்கலாம்.

திரு. என். கணபதி : தஞ்சை மாவட்டத்தில் சென்ற மாவட்ட ஆட்சி மன்றக் கூட்டத்தில் இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. குறிப்பிட்ட இடங்கள் பற்றிய விவரம் தற்போது இல்லை. விவரங்களைச் சேகரித்து முதலமைச்சர் அவர்களிடம் நேரில் சேர்ப்பிகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : குறிப்பிட்ட இடத்தில் தவறு செய் திருந்தால் அந்தக் கிராமதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சேலம் மாவட்டம் சேலத்தாம் பட்டி கிராமத்தில் கிராமதிகாரி அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கிஸ்தி வசூலைக் கூடுதலாக வசூலித்தார் என்ற புகாரை நானே நேரடியாக எழுதி, ரசீது உட்பட கொடுத்திருக்கிறேன். புகார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? சங்ககிரி வட்டம் தப்பக்கோட்டை, ஏகபுரம், நடுவனேரி கிராம அதிகாரிகள் தேர்தல் நேரத்தில் நேரடியாக அரசியலில் ஈடுபட்டு வேலை செய்தார்கள். சாட்சி உட்பட இருக்கிறது. அது பற்றி அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : குறிப்பிட்ட பெயர்களை எல்லாம் இப்போதுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலிலேயே சொல்லி இருந்தால் விசாரிக்கச் சொல்லியிருப்பேன். நான் சொல்லுகிற பதிலின் மூலம் அதிகாரிகள் விசாரித்து அறிக்கை அனுப்புவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : கிராமதிகாரிகள் முன்பெல்லாம் பஞ்சாயத்துக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைத் தெரிவித்து வந்தார்கள். இப்போது சில ஆண்டுகளாக யாரும் வருவதில்லை. அவர்கள் வந்தால் கிராமங்களின் நிலை

[1971 ஜூலை 8]

பற்றிய தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்ற காரணத்தால் ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் அவர்கள் வரவேண்டுமென்று உத்தரவிடப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இது உள்ளாட்சித் துறையைப் பொறுத்தது. உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரிடம் கேள்வி கேட்டால் பதில் அளிப்பார்கள்.

Reorganisation of Agriculture Department.

* 142 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to reorganise the Agriculture Department; and

(b) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) ஆம்.

(இ) இது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

* DR. H.V. HANDE : Answering the question the Hon. Minister said "yes". May I know the details about the reorganisation? May I know whether at the Secretariat level, there would be any reorganisation? Whether such a thing is contemplated? About two or three years ago the late Hon. Chief Minister, Thiru Anna announced that this will be done. May I know the details from the Hon. Minister?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, உழவர்களுக்கு வேளாண்மைத் தொழில் குறித்து அறிவைப் பரப்பவும், திறமையைப் பெருக்கவும், வேளாண்மைத் துறையின் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேலும் சீரிய முறையில் ஒருங்கிணைக்கவும், அதிகாரிகள் ஒருங்கிணைந்து செயல்படவும் வேண்டி வட்டார அடிப்படையில் வேளாண்மைத் துறை சீரமைக்கப்படலாம் என்று கருதப்பட்டது. 13—5—1971 அன்று நம்முடைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்களிடத்தில் நாங்கள் எங்களுடைய இலாகா சம்பந்தப்பட்ட பேச்சு நடத்தியபோது அவர்கள் எங்களுக்கு ஒரு திட்டத்தைச் சொன்னார்கள். அதன்படி ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் ஒரு மாவட்ட வேளாண்மைத் துறை அதிகாரியை நியமிப்பது என்றும், ஒரே இடத்தில் அல்லாமல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலைநகரத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை அதிகாரிகளையும் எல்லா வட்டங்களுக்கும் அனுப்பி ஆங்காங்கு இருக்கும் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்தில் பணியாற்றுவதற்கு திட்டத்தை உருவாக்குமாறு பணித்திருக்கிறார்கள். அது வேளாண்மைத் துறை இயக்குநருக்கு அனுப்பப்பட்டு இப்போது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. விரைவில் சீர்படுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : கிராமங்களில் இருக்கக்கூடியவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் வேளாண்மைத் துறையை நம்பி இருக்கிறார்கள். முழுக்க முழுக்க வேளாண்மையை நம்பி இருக்கும் குடும்பங்களுக்கு என்ன சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இது இலாகா சம்பந்தப் பட்ட கேள்வி. உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் குடும்ப முன் நேற்றத்திற்காக அரசாங்கம் எவ்வளவோ திட்டங்களைத் தயாரித்திருக்கிறது. நம்முடைய கனம் அங்கத்தினர் வகாப் அவர்கள் கூட “உழைப்பவன் கணக்குப் பார்த்தால்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது “உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது” என்பது அந்தக் காலத்துப் பழமொழி. தமிழக அரசு “மேழி பிடிக்கும் கை மேதினி ஆளும் கை” என்ற அளவுக்கு அவர்களை உயர்த்த மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறது. அவை பிறகு அறிவிக்கப்படும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மின் வளத் துறையும், விவசாயத் துறையும் தனித் தனித் துறைகளாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அரசு மட்டத்தில் இரண்டையும் கண்காணிக்கின்ற அளவுக்கு ஒரே செயலாளர்தான் இருந்து வருகிறார். விவசாயத் துறையில் ஆக்க பூர்வமான பணிகளைச் செய்யும் வகையில் விவசாயத் துறைக்குத் தனிச் செயலாளர், மின்வளத் துறைக்குத் தனிச் செயலாளர் என்று திருத்தியமைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இப்போது வேளாண்மைத் துறையும், மின்வளத் துறையும் தனித் தனியான அமைச்சரிடத்தில் இருக்கின்றன. செயலாளர் ஒருவர்தான் என்றாலும் வேலைகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருப்பதால் தனிச் செயலாளரை நியமிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : வேளாண்மை சீரமைப்புத் திட்டத்தை பொறுத்தவரை ஏரிப் பாசனம், ஆற்றுப் பாசனம் தவிர, சேலம் மாவட்டம், கோவை மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளில் நூற்றுக் கணக்கான அடி ஆழத்தில் கிணறுகளை வெட்டி பாசனம் செய்ய வேண்டியிருப்பதால் அந்தக் கிணறுகளை வெட்டுவதற்குச் சர்க்காரே முழுத் தொகையையும் கொடுத்து அதனை வேளாண்மைச் சீரமைப்புத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளும் திட்டம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மூலக் கேள்வி வேளாண்மைத் துறை அலுவலர்களைப் பற்றியது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தனிப் பிரிவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக தனி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய அமைச்சரவர்கள் மேழி பிடிக்கும் கையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூலக் கேள்வி பற்றிக் கேளுங்கள்.

திரு. எம். முத்தையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒட்டப் பிடாரத்தைச் சேர்ந்த சாலிஞளத்தில் ஆராய்ச்சிப் பண்ணை ஒன்று நிறுவுவதாக ஆராய்ச்சி நடந்ததே?

[1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது சம்பந்தமாகக் கேளுங்கள்.

திரு. எம். முத்தையா : அதிலே வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று அந்த வட்டார மக்கள் பெருமைப்பட்டார்கள். இப்பொழுது அந்த பண்ணை எங்கேயோ வேறு மாநிலத்திற்குப் போகிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தக் கேள்வி அனுமதிக்கப் படவில்லை.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : வேளாண்மைச் சீரமைப்புக்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருப்பதாக அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். வட்டம் தோறும் மாதிரிப் பண்ணைகளை அமைத்து, நேரிடையாக விவசாயிகள் கற்றுக்கொள்ளும் முறையில் அமைக்க முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு கிராமமும் பயன்பெறும் வகையில் சீரமைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வேளாண்மை அலுவலர்களை வட்டாரங்களுக்கு அனுப்பி செயல்படும் திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. மாதிரிப் பண்ணைகள் அமைக்கும் திட்டம் இப்பொழுதே பல இடங்களில் நடைபெறுவதால் மேற்கொண்டு வேறு எதுவும் அவசியம் இல்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், வேளாண்மை அலுவலர்களைச் சேர்க்கும் போது, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வாலிப அலுவலர்களை எடுத்து, நவீன முறைகளை விவசாயிகளுக்கு போதிக்க மாலை வகுப்புகள் நடத்த முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படிப்பட்ட திட்டம் யோசனையில் இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறையைச் சீரமைக்கும்போது, இந்தத் துறைக்கு நெருங்கிய தொடர்புள்ள நீர்ப்பாசனத் துறையையும் இதோடு ஒருங்கிணைந்ததாகச் செயல்படுத்த யோசனை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : Even during 1964 the Agriculture Department wrote to most of the Legislators inviting our opinions as to how best to reorganise this Department. Is it not a fact that one of the main purposes of this reorganisation is to see that pesticides, fertilisers and seeds are properly distributed to the farmers? Now the problem is, they are distributed through the Block Development Officers and there is a bottleneck there. How best

1971 சூலை 6]

this Department, in the process of its reorganisation, is going to see that these things which are well drafted and planned by the Agriculture Department, reach the farmers without the bottleneck of the Block Development Officers?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, ஆங்காங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு நேரிடையாக பூச்சி மருந்துகள், உரங்கள் இவற்றை வழங்கும் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டுவருகிறது. தஞ்சையில் ஒவ்வொரு வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்திற்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார். அதை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்ற யோசனை அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. விரைவில் பரிசீலிக்கப்பட்டு எல்லா வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகங்களுக்கும் அமுலாக்கப்படும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறையை சேரமைக்கும்போது, இப்பொழுது வேளாண்மைத் துறை இயக்குனராகவும், செயலாளராகவும் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இருப்பதை மாற்றி, வேளாண்மைத் துறையில் பயிற்சி பெற்றவர்களையே நியமிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படிப்பட்ட யோசனை ஒன்றும் இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறையை ரீ-ஆர்க்கிஸ் செய்யும் செயற்குறிப்புகள் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே ரிஸர்ச் வேலையே நடைபெறுவதில்லை. இன்னும் நாட்டில் மஞ்சள், சேனைக் கிழங்கு போன்ற வற்றிற்கு எவ்வளவு உரம் போடவேண்டும், எப்பொழுது பயிரிட வேண்டும் என்பதை அறிய வாய்ப்பு இல்லை. ரீ-ஆர்க்கிஸ் செய்யும் போது, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ரிஸர்ச் செண்டர் நியமிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இப்பொழுது ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் இருக்கின்றன. பல்வகையான திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் அவசியம் இல்லை. ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் வேண்டியது இப்பொழுதே ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, வட்டார அளவில் விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் விவசாயக் கிடங்குகளையும் மேற்பார்வை பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி இரண்டு பொறுப்பு இருப்பதற்குப் பதிலாக, இந்தப் பணி செம்மையாக நடைபெற, அபிவிருத்தி அதிகாரி, டெப்போ அதிகாரி என்று இரண்டு அதிகாரிகளைப் போட உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தேவையான உரம் முதலியவை மாவட்டத் தலைநகருக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அங்கத்தினர்கள் சொல்வது போல், இப்பொழுது இருப்பதை மாற்றி, பணியாற்றுவதற்கு சேரமைப்புத்

[1971 சூலை 6]

திட்டத்தில் யோசிக்கலாம். தனி அதிகாரிகள் போடுவது என்பதெல்லாம் இப்பொழுது நிதி இலாகாவிலும், பொதுத் துறையிலும் ஆலோசனையில் இருக்கிறது.

Garden opposite to Legislators' Hostel

* 143 Q.—**THIRU B. VENKATASWAMY** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the amount spent for reclaiming the garden and for installing sprinkler irrigation opposite to the multi-storied M.L.A.'s House ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கான பல அடுக்கு விடுதிக்கு எதிரிலுள்ள தோட்டத் தைப் பண்படுத்துவதற்காக செலவிடப்பட்டத் தொகை ரூ. 6,968.50 ஆகும் (ரூபாய் ஆறுயிரத்து தொளாயிரத்து அறுபத்தெட்டும் ஐம்பது பைசாவும்). தெளிப்பு முறையில் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கான சாதனங்கள் கட்டில் விளக்கத்திற்காக ஒரு நிறுவனத்தால் அமைக்கப் பட்டு, அந்நிறுவனம் அச்சாதனத்தைத் திரும்ப எடுத்துக் கொண்டுள்ளது. எனவே, இதற்காக எத்தொகையும் செலவு செய்யப் படவில்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தோட்டம் இப்பொழுது தோட்டமாக இருக்கிறதா அல்லது பொட்டலாக இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இப்பொழுது இல்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தோட்டத்திலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு அல்லது இலாகாவிற்கு வருவாய் ஏதாவது வருகிறதா? அல்லது நட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டமே சென்னை நகருக்கும், சுற்று வட்டாரங்களுக்கும் காய்கறிகளை உற்பத்தி செய்து குறைந்த விலையில் கொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முன்னேடித் திட்டமாக அமைக்கப்பட்டது. சட்டமன்ற விடுதிக்கு முன்னால் இருக்கும் 26 ஏக்கர் நிலத்தில், 1968-69-ல், இதில்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : லாபமா, நஷ்டமா என்பதை மட்டும் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : லாபமும் இல்லை, நட்டமும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதோடு முடிந்தது.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : முன்னேடித் திட்டம் என்றார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், இதைப் பார்த்துவிட்டு இந்த வகையிலேயே விவசாயத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1971 ஜூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அதைச் சேர்படுத்த உறுப்பினர்கள் முன் வந்தால் பாராட்டுவேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவர் அவர்களே, குழாய் மூலமாகத் தண்ணீர் தெளித்து விவசாயம் செய்தார்களே, அந்த விவசாயத் தினால் ஏதாவது பலன் ஏற்பட்டதா? பல மாவட்டங்களில் அந்த முறையைக் கையாளுவதற்காக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, தண்ணீரை வினாக்காமல் குறைந்த அளவில் பயன்படுத்தலாம் என்ற நோக்கத்தோடு அந்த முறை பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அந்தத் தோட்டத்தில் பயன்படுத்தும்போது, அந்த நீர் உப்பு நீராக இருந்த காரணத்தால் சரியாக இயங்கவில்லை. தனியார் துறையில் ஒருவர் வைத்து ஒரு "மாதிரியாகக்" காட்டினார். அது சரியாக இருந்து, நல்ல முறையில் வேலை செய்தால், அம்மாதிரி அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகளுக்குரிய காலத்தை நீட்டிக்க பேரவை அனுமதி அளிக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

State Express buses

* 114 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state whether the number of seats in State Transport Express buses has been increased from 35 to 49?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஆம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, is it not a fact that by increasing the number of seats, the inconvenience caused to each passenger has been increased and consequently the very purpose of providing more seats has been negatived for the reason that the people have stopped using it as liberally as they wanted to. Also, because of this inconvenience, it is better that the Government reconsider the whole thing and see that more comfortable seats are given and wring the number of seats back to 35.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அதிகம் பேர் பயணம் செய்வதற்காக வேண்டி, அந்த வசதியையும் உத்தேசித்துத்தான் இந்த இடங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே இட நெருக்கடி இருக்கிறது என்று சிலரிடத்திலிருந்து புகார் வந்ததையொட்டி, 49 இடங்களிலிருந்து—முன்பு ஒருவருக்கு 29 அங்குலம் வசதிகளோடு ஏற்கெனவே கொடுத்திருந்தார்கள். அதை இப்போது 32 அங்குலம் என்ற அளவில் வசதிகளோடு 45 இடங்கள் உள்ள அளவுக்கு நல்ல வசதிகளோடு கூடிய பேருந்துகளாக அமைக்க திட்டம் ஒன்று அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

[1971 சூலை 6]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, நீண்டதூர துரித வண்டிகளில் உடனடியாக இந்தச் சீர்திருத்தத்தை அமைக்க சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொன்னபடி அந்தச் சீர்திருத்தம் வருடாந்திர ரிப்போர்ட் செய்கிறபோது இத்தகைய முறையில் சீட்டுகளை மாற்றியமைக்கும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. கு. திருப்பதி : தலைவர் அவர்களே, மாடி பஸ்களில் மாடியை எடுத்துவிட்டு, சீட்டுகளைக் குறைக்கிற உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாடி பஸ்ஸில் மாடியில் பயணம் செய்வது பயணிகளுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறதென்று புகார் செய்ததையொட்டி, இந்த அரசு பயணிகளின் நலனை முதன்மையாகக் கருதுகிற காரணத்தால், மாடி பஸ்களை விரைவு பஸ்களாக சாலைகளில் விடுவதில்லையென்று தீர்மானித்து இருக்கிறது. இப்போது மூன்றுதான் ஒழிக்கொண்டிருக்கின்றன. மற்றவைகளை நிறுத்தி, மற்ற இடங்களில் பயன்படுத்தும் ஏற்பாடு இப்போது இருக்கிறது.

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, மக்களுடைய வசதியை முன்னிட்டு அரசு பஸ்களில் 49 பேராக இருந்ததை 45 ஆக குறைத்ததாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தனிப்பட்டவர்களுடைய பஸ்களில் 64 பேர்களை ஏற்றுகிறார்களே, அதைத் தடை செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகைகளுக்கு அரசாங்கத்தின் போக்குவரத்துதான் கண்ணில் படுகிறது. தனியார் பேருந்துகள் அவர்களின் கண்ணில் படுவதில்லை.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : தலைவர் அவர்களே, நீண்டதூர அரசு பேருந்துகள் பல இடங்களில் நின்று நின்று செல்கின்ற காரணத்தால் அதிக நேரம் ஆகிறது. ஆகவே, 100 மைலுக்கு ஒரு இடத்தில்தான் நிற்க வேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன யோசனைகளை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும். குறிப்பாக மாலை நேரங்களில் புறப்படுகின்ற பேருந்துகள் இடையிலே அடிக்கடி நிற்க வேண்டியதில்லையென்று பொதுமக்களிடமிருந்து வேண்டுகோள் வந்திருப்பதால் அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, துரித பேருந்துகளின் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு லாபம் கிடைக்கிறதா? அல்லது நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த துரித பேருந்துகளுக்கென்று நாம் தனியாக வரவு செலவுக் கணக்கு—பாலன்ஷீட்—வைத்துக்கொள்ளவில்லை. துரிதப் பேருந்துகளுக்கு, டவுன் சர்வீஸ் பேருந்துகளுக்கு என்று தனித்தனியாக கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. துரித பஸ் நாள் ஒன்றுக்கு ஓடிய 250 மைல் மூலம் கிட்டத்தட்ட 476 ரூபாய் வருகிறது. அதனுடைய செலவு எல்லாம் போக 200 ரூபாயாவது நமக்கு லாபமாகத்தான் இருக்கிறது. சென்ற மாதத்தைவிட இந்த மாதம் சுமார் 10 சதவீதம் அதிகமாக வசூலாகியிருக்கிறது. அதாவது 2 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாகியிருக்கிறது. இந்த வசூல் அதிகரிப்பு தொழிலாளர்களின் ஒத்துழைப்பையே எடுத்துக்காட்டுகிறது.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவர் அவர்களே, உதகையிலிருந்து மைசூர் செல்லும் பஸ் பழுதடைந்து யானைக்கால் காடுகளில் நின்று விடுகிறது. அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்து சரியானது அல்ல. ஏனென்றால், ஒரு மாதத்திற்கு எவ்வளவு ஓட வேண்டுமோ அவ்வளவு ஓடுகின்றது. இப்போது 99.54 சதவீதம் பஸ்கள் ஓடுகின்றன. இன்னும் ஓரே வாரங்களில் 100 சதவீதம் ஓடும்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, போக்குவரத்துத் துறையில் இவ்வளவு புகார்கள் முன்னால் வந்ததில்லை. நமது மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் அடிக்கடி ஆலோசனைக் குழுவை மாதத்திற்கு ஒருமுறை அல்லது இரண்டு முறை கூட்டி, நிலைமைகள் ஆராய்ந்து டைரக்டர், அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லிவந்ததன் காரணமாக சென்னையிலும் பிற இடங்களிலும் உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு சரியாக பஸ்கள் ஓடின.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வியாகக் கேளுங்கள்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படி ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இத்தகைய ஆலோசனைக் குழுவில் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் உறுப்பினராக இருந்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அப்படிப்பட்ட ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்படும்போது அவரையும் கவனத்தில் கொள்வேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இரவு நேரங்களில் துரித வண்டிகள் விடுவதற்காக அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போதும் சில வண்டிகள் இரவு நேரங்களில் விடப்படுகின்றன. பயணிகளிடமிருந்து இன்னும் அதிகம் விட வேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் வருகின்ற நேரத்தில் அதுபற்றி ஆலோசிக்கப்படும்.

[1971 ஜூலை 6]

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, விரைவு வண்டிகள் அல்லாத சாதாரண வண்டிகளைச் சில காரோட்டிகள் நிறுத்தச் சொன்னாலும் நிறுத்துவதில்லை. அதனால் அரசாங்கத்தின் வருவாய் குறைந்து விடுகிறது அல்லவா? இதுபற்றி அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் முதல் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போதே சொன்னேன். தொழிலாளர்களின் ஒத்துழைப்பு முழுக்க முழுக்க இருந்தால்தான் வருவாய் அதிகமாகும் என்று. இப்போது அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருக்கிறதென்று வருவாயிலிருந்து தெரிகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன புனர் நாளாவட்டத்தில் குறைந்து விடும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, is it not a fact that one of the reasons for the inconvenience in these express buses is that power is not given to the driver to immediately institute any repair and he will have to wait till certain Government regulations are fulfilled. For the proper and smooth running of buses, the Government should allow the drivers to purchase immediately whatever small things that he wants if there is breakdown. Also, is there any proper arrangement made between the bus operators operating in the opposite directions, to attend to immediate repairs? Also, whether any concrete steps have been taken to increase the facilities for the passengers of the express buses especially because the buses have to compete with railway trains?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல், டிரைவர்களுக்கு ரிப்பேர் செய்வதற்கான வசதிகள் இல்லாமல் இருந்தது. ஆனால் இன்றைய தினம் வரையில் அவர்களுக்கு என்று—“ரூல்ஸ் கிட்”—கருவிகள் பெட்டியும், ஸ்டெப்னி டயரும் கொடுக்காமல் இருந்தார்கள். இப்போது அவை தரப்பட்டிருக்கின்றன. சின்னஞ்சிறு ரிப்பேர்கள் வந்தால் டிரைவர்களே செய்துகொள்வதற்கான வசதி இருக்கிறது. இன்னொன்று சொன்னார்கள். ஆங்காங்கு பேருந்துகள் வழியில் நின்று விடுமானால் உடனடியாக ரிப்பேர் செய்வதற்கான வசதிகளை அரசு செய்யுமா என்று கேட்டார்கள். அதற்காகத்தான் பிரேக் டவுன் வேன்களை வாங்கி, அதிலே எம்ர்ஜன்சி ரூல்ஸ் வைத்து, ஒரு குழுவினிடத்தில் ஒப்படைத்துவிட்டால், வண்டி பழுதானதாக தகவல் வந்தவுடனே அந்த இடத்திற்குச் சென்று ரிப்பேர் செய்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும், பயணிகள் தொடர்ந்து தங்கள் பயணத்தை மேற்கொள்ளவும் வசதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், அத்தகைய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. சி. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, விரைவு வண்டிகளில் சில எவ்விதமான அனுமதியும் பெறாமல் தனியார் பேருந்துகளாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதன்மீது அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது?

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, எனக்குத் தெரியாது. உறுப்பினர் அவர்கள் தகவல் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, விரைவுப் பேருந்துகளிலே கொடுக்கப்படுகின்ற அனுமதிச் சீட்டுகள் நான்கு அல்லது ஐந்தாக இருக்கிறது. அதனால், அவைகளை பஞ்சு செய்து கொடுக்க நேரம் ஆகிறது; இதனால் பயணிகளுக்கு அதிக அசௌகரியங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதை மாற்ற ஏதாவது ஒரு திட்டம் இந்த அரசிடம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அப்படி உறுப்பினர் சொல்லுவது சரியில்லை. விரைவுப் பேருந்துகளிலே டிக்கட் கொடுக்க அதிக நேரமிருக்கிறது. அதனாலே எந்தவிதமான சங்கடமும் பயணிகளுக்கு ஏற்படுவதில்லை.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : சென்னை நகரில் நெருக்கடியான நேரங்களான காலைமீலும், மாலைமீலும் அரசாங்கப் பேருந்துகளிலே ஆடு மாடுகளை அடைப்பதுபோல் மிகுதியான பயணிகளை அடைத்துச் செல்லுவதை நாம் பார்க்கிறோம்.....

MR. SPEAKER : This is about express buses. The hon. Member is talking about city buses. எனவே, கேள்விக்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

Madras-Krishnagiri Express Bus

* 145 Q.—THIRU B. VENKATASWAMY : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to extend the express bus route namely Madras to Krishnagiri up to Hosur; and

(b) if so, when it will be extended?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

DR. H. V. HANDE : Is it not a fact that some representations were also received by this Government requesting Government to start buses directly from Hosur? This bus won't go to Hosur. Hence people coming from Hosur will have to depend on Bangalore-Krishnagiri bus, which usually gets filled up in Bangalore itself. So will this Government make some special arrangement at least for the return trip for people coming from Hosur?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Now there are two services which are being operated from Madras to Krishnagiri. Government is in correspondence with Mysore to extend it up to Bangalore via Hosur.

[1971 சூலை 6]

THIRU K. M. SUBRAMANIAN : Is it not a fact that one of the M.P.s. spoke in Vellore saying that spare parts of transport buses of our Government are being sold in open market?

MR. SPEAKER : How does it arise out of the main question?

THIRU K. M. SUBRAMANIAN : May be Krishnagiri also.

MR. SPEAKER : This question is not allowed.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இந்த சென்னை-கிருஷ்ணகிரி விரைவுப் பேருந்தானது என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள வாலாஜாப்பேட்டை போன்ற இடங்களிலே நின்று பயணிகளை ஏற்றாமல் செல்லுகிறது. இவியாவது அது இப்படிப்பட்ட இடங்களிலே நின்று பயணிகளை ஏற்றிச் செல்லுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அப்படி ஏற்றாமல் செல்லுகிறதா, இல்லையா என்பதுபற்றிய விவரம் இப்பொழுது என்னிடமில்லை. அதாவது “ஸ்டாப்” இல்லை என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி, அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, சென்னையிலிருந்து வேலூருக்கு விரைவு பேருந்து விடப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : சென்னையிலிருந்து திருப்பத்தூர் வரை ஒரு புதிய பேருந்து இன்று காலையிலிருந்து புறப்பட்டுச் செல்கிறது. இது தொடரும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்.

கோவை நகர்ப்புறத்தில் மூடப்பட்டிருக்கும் ஆலைகளைத் திறக்கும்படி கோரிய தொழிலாளர்கள் கைதானது குறித்து.

MR. SPEAKER : Under Rule 42 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules, Thiru K. T. K. Thangamani and Thiru K. Subbu have given notice of the following adjournment motion—

“The serious situation in Coimbatore following the arrest of 14 workers who are demanding early reopening of the closed mills particularly in the town area.”

1971 சூலை 6]

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கோவை மாவட்டத்திலே மூடப்பட்டிருக்கும் பஞ்சாலைகளைத் திறக்கக் கோரி நூற்பாலைத் தொழிற்சங்கங்களின் கூட்டுப்பேரவையின் முடிவிற்கு ஏற்ப அங்கே தொழிலாளர்கள் மறியல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் இது எப்படி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் விதிமுறைகளின் கீழ் வருகிறது என்பதைத்தான் விளக்கவேண்டும். இதிலே அரசாங்கம் செய்யத் தவறியது என்ன என்பதைத்தான் விளக்கவேண்டும். அங்கே நடைபெறுகின்ற விஷயங்களை எல்லாம் இந்தத் தீர்மானம் அனுமதிக்கப் பட்டால்தான் பேச முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : நூற்பாலைத் தொழிற்சங்கங்களின் கூட்டுப் பேரவையின் பிரகடனத்தின்படிதான் அங்கே தொழிலாளர்கள் மறியல் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். இந்த மறியலிலே கலந்து கொண்ட 14 தொழிலாளர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். நேற்றைக்கு கூட 800 பேர் வரை கைதுசெய்யப்பட்டிருப்பதாக எனக்கு செய்தி கிடைத்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் விவரங்களைப் பற்றி பேசுகின்றீர்கள். அவசரப் பொது முக்கியமான காரியம் என்றால் அது எப்படி இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும் வகையில் முக்கியமானது என்பதைப்பற்றியும், அதிலே அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்ன இருக்கிறது என்பதை மட்டும் விளக்க வேண்டுமே தவிர, அந்தத் தீர்மானம் அனுமதிக்கப்பட்டால் அதற்குப் பிறகு பேசக் கூடியதை இப்பொழுது பேசக் கூடாது.

திரு. க. சுப்பு : நாளுக்கு நாள் அங்கே மறியல் செய்யும் தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்படுவதால், அங்கே ஒரு பதட்ட நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காண இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக தலையிட வேண்டும். எனவே, தொழில் அமைச்சரும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களும் அந்த இடத் திற்குச் சென்று தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்போல் பல மில்கள் தமிழ் நாட்டிலே மூடப்பட்டு வரும்பொழுது, இதுபோன்ற நிலைமைகள் தமிழ் நாடு பூராவும் பெருகும் நிலைமை இருக்கிறது. தொழிற் துறையிலே தீர்மானங்கள் பல எடுக்கப்பட்டபொழுதும் கூட, இதற்கு ஒரு முடிவு எடுக்க முடியாமல் இந்த அரசு தவறிவிட்டது. எனவே, மேலும், மேலும் தொழிலாளர்களை அங்கே கைது செய்து உள்ளே வைப்பதைத் தவிர்க்கும் அளவிலே, இந்த நிலைமைகளைப் பற்றி விவாதிக்க இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அரசு எடுத்துக் கொண்ட பெரும் முயற்சியால் திறக்கப்பட்டது போக, இன்னமும் திறக்கப்படாமல் மூடியிருக்கின்ற மீதியுள்ள நூற்பாலைகளை அரசு ஏற்றெடுத்து நடத்த வேண்டுமென்ற அளவிலே நூற்பாலைத் தொழிற்சங்கங்களின் கூட்டுப்பேரவை பிரகடனம் ஒன்றைச் சொல்லி, அதன்படி மறியல் போராட்டத்தை 1-7-1971 முதல் கோவை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அலுவலகத்திற்கு முன்னால் நடத்தி வருகிறார்கள்.

1-7-1971, 2-7-1971, 3-7-1971, 5-7-1971 ஆகிய நான்கு நாட்களில் அனைத்துச் சங்கங்களின் தொழிலாளர்கள் சுமார் 200 பேர் ஊர்வலமாக மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அலுவலகத்தை அடைந்து, ஊர்வலத்திலுள்ள தொழிலாளர்களில் ஒரு சிலர் மட்டும் ஒவ்வொரு நாளும் மறியல் செய்து, அரசு அலுவலகத்தில் போக்கு வரத்துக்கு இடைஞ்சல் செய்ததற்காக கைதுசெய்யப்பட்டு ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்டனர். 4-7-1971 அன்று விடுமுறையாதலால் அன்று மறியல் இல்லை. முதல் மூன்று நாட்களில் ஒவ்வொரு நாளும் 14 பேரும், 5-7-1971-ல் 12 பேரும் ஆக 54 தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இவர்கள் பல்வேறு சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆவார்கள். இந்தச் சம்பவத்தினால் அமைதிக்கு எவ்வித குந்தகமும் ஏற்படாமல் காத்திட காவல் துறையினர் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். கைதுசெய்யப்பட்டவர்கள் மீது எடுத்த நடவடிக்கையாவது:—அவர்கள் மீது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு இ.பி.கோ. 143, 341 செக்ஷன்ஸ்படி கோயம் புத்தூர் அடிஷனல் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்னால் வழக்கு தொடரப்பட்டது. நேற்று அதாவது 5-7-1971-ல் வழக்குகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. 1-7-1971-ல் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் மீதுள்ள வழக்கு 9-7-1971-க்கு தள்ளி வைக்கப்பட்டது. 2-7-1971-ல் கைது செய்யப்பட்ட 14 பேர்களும், 3-7-1971-ல் கைது செய்யப்பட்ட 14 பேர்களும் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டார்கள். இதில் 27 பேர்களுக்கும் 2 மாத கடுங்காவல் தண்டனை அளிக்கப்பட்டு, ஒருவர் 4(1) எம்.பி.ஓ. ஆக்டின் கீழ் விடுதலை செய்யப்பட்டார். 5-7-1971-ல் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் ரிமாண்டில் உள்ளனர்.

இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதிலிருந்து, இப்படி மூடப்பட்ட நூற்பாலைகளின் தொழிலாளர்கள் நலனை கருத்தில் கொண்டு அவைகளை மீண்டும் திறப்பதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிந்து அவைகள் செயல்பட எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வருகிறது. இதனை ஆராய்ந்திட 1967-ல் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டு, அதன் பரிவுரையின் மூலம் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக மூடப்பட்ட ஆலைகளுக்கு கவர்ன்மென்ட் கிரான்ட் 222 லட்சம் கொடுக்க முன்வந்து அப்படி மூடப்பட்ட ஆலைகளில் 12-க்கு அரசு ரூ. 119.41 லட்சத்திற்கு வங்கி உத்திரவாதம் (பாங்க் காரண்டி) வழங்கி, அவைகளைச் செயல்படச் செய்தது. இவற்றிற்குப் பிறகு நியமிக்கப்பட்ட மற்றொரு கமிட்டியின் பரிவுரையின் பேரில், (1) ஓம் பராசக்தி மில்ஸ்,

1971 சூலை 6]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

(2) ஸ்ரீரெங்கவிলাஸ் மில்ஸ், (3) கம்போடியா மில்ஸ் (4) கிருஷ்ணவேணி மில்ஸ் ஆகிய நான்கு ஆலைகளை டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் ஏற்று நடத்த அரசு ஆணை பிறப்பித்து அதன்படி டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் அவைகளை நடத்தி வருகிறது. கோவை முருகன் மில்ஸ், அனைத்துக் கட்சி சங்கங்களின் கூட்டுப் பிரகடனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆலைகளில் ஒன்றாகும். டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் இதனை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று சமீபத்தில் ஆணை பிறப்பித்து, கடந்த மாதம் 26-ம் தேதி டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் இதனை ஒப்புக்கொண்டு, இதில் ஏற்கனவே வேலை செய்த 820 தொழிலாளர்களை திரும்ப வேலைக்கு பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டதில் 750 பேர் இதுவரை பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். அத்தோடு, இயந்திரங்கள் கிப்படுத்தும் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மாணேஜர் நியமித்தாகிவிட்டது. இன்னும் ஒரு மாத காலத்தில் இந்த ஆலையின் வேலைகள் தொடங்கிவிடும். இது தொழிலாளர்களால் அரசு காட்டும் பரிவிற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். மேலும், பிரகடனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள ஆலைகளில் சோமசுந்தரா மில்ஸ், காளேஸ்வரா மில்ஸ் ஆகிய ஆரண்டிற்கும் கமிட்டியின் பரிவுரையின் மேல் ரூ. 25 லட்சத்திற்கு வங்கி உத்திரவாதம் அரசு அளித்தது. அரசின் உத்திரவாதத்தை ஏற்று இப்பொழுதுதான் சோமசுந்தரா மில்விற்கு கடன் வழங்க மைசூர் மாநில வங்கி (மைசூர் ஸ்டேட் பாங்க்) முன்வந்திருப்பதால், உத்திரவாதம் வழங்குவது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. காளேஸ்வரா மில்லின் விவகாரத்தை மீண்டும் பரிசீலிக்க, தொழில் முன்னேற்றச் சட்டத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி, ஏற்கனவே வழங்கிய 25 லட்ச ரூபாய் உத்திரவாதத்தோடு மேலும் ரூ. 24 லட்சத்திற்கு உத்திரவாதமோ அல்லது சோமசுந்தரா மில்லோடு இணைத்திடவோ வேண்டுமென்று இப்பொழுது பரிந்துரைத் துள்ளது. இதுவும் அரசின் உடனடிப் பரிசீலனையில் உள்ளது.

அரசு ஒரு ஆலையை ஏற்று நடத்தவோ அல்லது அதற்கு உத்திரவாதம் வழங்கிடவோ வேண்டுமென்றால், முதலில் அந்த ஆலையின் "லயபிலிட்டிஸ்", "அசெட்ஸ்", இயந்திரங்களின் நிலைமை, இயந்திரங்களின் வயது இவைகளை ஆராய்ந்திட வேண்டியுள்ளது. மேற்கூறியவைகளிலிருந்து தமிழக அரசு மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறப்பதற்குத் தேவையான தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளதோடு, அவைகள் பெரும்பாலும் வெற்றியடைந்துள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. அரசு மேற்கொண்டுள்ள தொடர்நடவடிக்கையின் சூழ்நிலையில், அரசு மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறப்பதில் அக்கறை காட்டவில்லையென்றோ அல்லது அதனால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர் நலனில் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தவில்லையென்றோ கூறுவதற்கில்லை. தொழிலாளர்கள் தங்கள் உணர்வினை வெளிப்படுத்திட இதுவரையில் அவர்கள் நடத்தியுள்ள மறியல் போராட்டம் போதுமென்கிற அளவில் இந்த அரசின் தொழிலாளர் நலக் கொள்கையின் மீது நம்பிக்கைவைத்து கிளர்ச்சியை நிறுத்திக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 6]

கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த விளக்கத்திற்குப் பின் இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை அனுமதித்து விவாதித்திட எவ்வித முக்கியத்துவமும் இருந்திடவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைக்கு அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன், அதனால் இந்தப் பிரேரணைக்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

3. கவன ஈர்ப்பு

ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்ததால் ஏற்பட்டுள்ள இடர்ப்பாடுகள்

THIRU K. M. SUBRAMANIAN: Mr. Speaker, Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Education and Local Administration to a matter of urgent public importance. Sir, as regards the limitation of admission to the Teachers' Training Schools, particularly in the case of secondary trained teachers; the Government have now, I understand, prescribed that 300 . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member has to read what he has given notice of.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN: Sir, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Education and Local Administration to a matter of urgent public importance, namely, the hardships caused on account of the instructions issued by the Government to drastically cut down the admission to Teachers' Training Schools, particularly to Secondary Training Course.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் தேவைக்கு அதிகமாகவே இருப்பதால் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் மாணவர்களைச் சேர்க்க அதிக இடங்கள் ஒதுக்கவேண்டிய அவசியம் தற்சமயம் இல்லை. திட்ட காலத்திற்கு ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு தேவைப்படும் என்பது ஆராயப்பட்டுள்ளது. தற்சமயம் இருக்கும் பயிற்சிப் பள்ளிகளே போதும் எனக் கருதப்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் இருக்கும் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் அவசியம் ஏற்பட்டால் அப்பள்ளிகளில் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் 40 மாணவர்களுக்குப் பதில் 50 வரை சேர்க்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள், ஒவ்வொரு வருடமும் மாவட்டவாரியாக எவ்வளவு பிரிவுகள், எவ்வளவு பயிற்சிப் பள்ளிகளில் தேவைப்படும் என ஆராய்ந்து மாநில மட்டத்தில் எவ்வளவு பிரிவுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனவோ, அந்த அளவை மீறாமல், பிரிவுகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

1970-71-ல் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் 199 பிரிவுகள் இருந்தன. இந்த ஆண்டு 160 பிரிவுகள் போதுமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1971 சூலை 6]

THIRU K. M. SUBRAMANIAN : In view of the fact that there is a very huge number of students according to the teacher-student ratio, and there is considerable unemployment in this country and in view of the fact that ladies are more fit to undertake the teaching profession, is it possible for the Hon. Minister to reconsider the matter and increase the strength of the trainees in the training course at least women training teachers to the 1970-71 level ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது பயிற்சி பெற்று வேலையில்லாமல் பல ஆசிரியர்களும், ஆசிரியைகளும் இருக்கிறார்கள். இன்னும் 2, 3 ஆண்டுகளில் அவர்களைக் கணக்கிட்டு எவ்வளவு தேவைப்படுகிறார்கள் என்று பார்த்து, பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பிரிவுகள் ஒதுக்கப்படவிருக்கிறது. திட்டமான முறையில் ஆசிரியர்களைச் சேர்ப்பது பற்றியோ, ஆசிரியைகளைச் சேர்ப்பது பற்றியோ ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. அதில் பல பிரச்சினைகள் ஏற்படக்கூடும். இது பற்றி பல கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலிருந்து அதிகமாக வந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இங்கு வேலைவாய்ப்புக் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தால் ஆசிரியைகளுக்கு அதிக ஊக்கம் தரவேண்டுமென்ற கருத்து தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, தற்போது திட்டவாட்டமான எண்ணிக்கை எதுவும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. தேவையான அளவுக்கு அவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : திரு. கே. என். குமாரசாமி ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இடத்தில் இல்லாத காரணத்தால் திரும்பப்பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவு

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(5) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) மானியக் கோரிக்கை எண் 9.—மாவட்ட நிர்வாகமும்,
பல்வகையும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

“கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும் பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 18,37,72,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, to discuss policy, I move the cut motion standing in my name :

“That the allotment of Rs. 18,37,72,200 under Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, நில உச்சவரம்பு சட்டத்தில் உள்ள விதி விலக்குகள் அனைத்தையும் ரத்து செய்வது குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,37,72,200-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the necessary steps to be taken to prevent the Indian Oil Corporation, from acquiring the land at Royapuram where more than 3,000 fishermen are living, I move the cut motion standing in my name :

“That the allotment of Rs. 18,37,72,200 under Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.”

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்குவது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,37,72,200-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத்தணிப்பு

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

“கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத்தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 16,48,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 6]

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, என் பெயரில் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையான, பஞ்சத்தணிப்புக்கு அதிக நிதி ஒதுக்காதது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத்தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 16,48,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என பிரேரேபிக்கிறேன்.

(இ) கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

“கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,78,73,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, to discuss about the benefits that have to be granted to the persons who opted to the Travancore-Cochin Pension Rules and the need for reconsideration, I move the cut motion standing in my name :

“That the allotment of Rs. 4,78,73,300 under Demand No. 32—Pensions—be reduced by Rs. 100”.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, தகுதியானவர்களுக்கும் முதியோர் உதவித் தொகை கிடைக்காமலிருப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,78,73,300-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to point out the disparity in the pension amount between the L.T. Grade Teachers who have retired before 1st July 1960 and after 1st July 1960, I move the cut motion standing in my name :

“That the allotment of Rs. 4,78,73,300 under Demand No. 32—Pensions—be reduced by Rs. 100.”

திரு. எம். சுரேந்திரன் : வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கு ஓய்வூதியங்களை பரவலாக வழங்க வேண்டுமென்பதைக் குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,78,73,300-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1971 சூலை 8]

(ஈ) கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும்,
ஒதுக்கீடுகளும்

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,76,26,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 7,76,26,500 under Demand No. 36—Other Miscellaneous Compensations and Assignments—be reduced by Rs. 100.”

(உ) கோரிக்கை எண். 37—ஐயின்தார்களுக்கு இழப்பீடு.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 37—ஐயின்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 77,15,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 77,15,000 under Demand No. 37—Compensation to Zamindars—be reduced by Rs. 100.”

(ஊ) கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத் தொகையில் ஒரு பகுதியை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத் தொகையில் ஒரு பகுதியை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 9,05,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 9,05,000 under Demand No. 45—Commuted Value of Pensions—be reduced by Rs. 100.”

(எ) கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் * என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 43,10,01,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

* 88-109-ம் பக்கங்களில் “தமிழ்நாட்டில் வீட்டு வசதி” என்ற கொள்கை விளக்கம் குறித்து முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1971 சூலை 6]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஐயா, அரசாங்கத்தில் விவசாயிகள் வாங்கிய கடன் தவணையைச் செலுத்த ஒரு நாள் தவணை கடந்தாலும் ஒராண்டு வட்டி வசூலிக்க வேண்டுமென்ற ரெவின्यू போர்டு உத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 43,10,01,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : திரு. வி. க. நகர் (பெரம்பூர்), டி. பி. சத்திரம் (ஷெஞ்சு நகர்) மற்றும் பல இடங்களில் வீட்டு வசதி வாரியம் மூலம் ஒதுக்கப்பட்ட வீடுகளை பழுது பார்க்க வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 43,10,01,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகின்றேன்.

THIRU K. SUBRAMANIAN Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 43,10,01,500 under Demand No. 47—Loans and Advances by the State Government—be reduced by Rs. 100.”

(ஏ) கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,79,37,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, to discuss policy I move—

“That the allotment of Rs. 2,79,37,700 under Demand No. 1—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : இனம் ஒழிப்பு சட்டத்தில் உரிய திருத்தம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,79,37,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகின்றேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 2,79,37,700 under Demand No. 1—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100.”

[1971 சூலை 6]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நிலவரி வசூல் முறையை மாற்றி அமைக்காதது குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,79,37,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

(ஐ) கோரிக்கை எண் 4—முத்திரை தாள்கள்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்—

கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 31,86,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, to discuss policy in general and to stress the need for making available stamps of lower denominations in the mufassal centres, I move—

“ That the allotment of Rs. 31,86,900 under Demand No. 4—Stamps Administration—be reduced by Rs. 100.”

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கான மனுவில் ஸ்டாம்பு ஒட்டக் கோருவதைத் தவிர்ப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“ கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 31,86,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to give exemption from stamp duty for such of those who have to occupy L.I.G. and M.I.G. houses through State Housing Board, I move—

“ That the allotment of Rs. 31,86,900 under Demand No. 4—Stamps—Administration—be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவைமுன் விவாதத் திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் உரையாற்றுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆலோசனைகளைத் தெரிவிப்பதற்காக விளக்க உரை* ஒன்று அச்சிடப்பட்டு அதை இந்த மாமன்றத்திலே வைத்திருக்கிறேன். இந்த மாமன்றக் குறிப்பேடுகளிலே அவைகள் ஏற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் சீரிய உரையைக் கேட்ட பிறகு இறுதியாக என்னுடைய பதிலை நான் கூற இருக்கின்றேன்.

* 110-117-ம் பக்கங்களில் இரண்டாவது விளக்க இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது. கொள்கை குறிப்பு அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தம்முடைய கருத்துகளைத் தெரிவிக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கையை ஒட்டி உறுப்பினர்கள் சொல்வதில் நானும் ஏதாவது சொல்ல வேண்டியிருந்தால் இடையிலே சொல்வேன் என்று கூறி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

* T. IRU K. M. SUBRAMANIAN : Mr. Speaker, Sir, on these vast subjects, I do not think I can do justice within five minutes or seven minutes.

MR. SPEAKER : I have allowed ten minutes.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN : Thank you, Sir.

We are now experiencing a lot of inconvenience in the administration not because of the indifference of the officers but because of the huge work that they have to bear to-day. The District Collector in the former days was only a District Revenue Officer and a Magistrate. To-day he is in-charge of various functions including planning and other welfare activities like housing and also anything connected with the district administration of which he is the highest executive. So, either the districts have to be bifurcated or there should be two District Collectors, one in-charge of revenue and other in-charge of old functions like the magistracy and the other in-charge of development programmes, namely animal husbandry and various other new duties that are enforced now.

Then, the D.M.K. Government which pledges itself to be a Socialist Government must practise unostentatiousness. The ostentatious living of officers and Ministers which has been imported from the previous rulers, the British regime, still continue to-day. We do not realise that we are living in a poor India. So, it is very necessary that we should bring that to the notice of the D.M.K. Ministers who must also be feeling equally like me. This ostentatious living also makes the general public to attempt to live ostentatiously.

Now I come to the indiscriminate use of vehicles like jeeps which are going about the country, using so much of petrol. I think it is necessary to find out whether so many jeeps are necessary and whether they are all being put to proper use. I do not mean that it should be cut down. What I mean is they should be economically used.

Now I come to the other point, namely salaries. I think it is time that we should consider the giving of the same scales of pay as are given to the Central Government employees to our State Government employees also, because they are doing similar work. It may be that our financial position does not warrant it but at the same time we must consider that if we do not give it, the

[Thiru K. M. Subramanian]

[1971 சூலை 6]

enthusiasm of our employees will definitely be cut down. Now a bank clerk is getting Rs. 600 or 700 but a Secretariat clerk is getting Rs. 300 or 400 and an employee in the taluk is getting Rs. 150 or 200. Even a bank watchman in Karur is getting about Rs. 200. This sort of disparity should be cut down.

Then I come to the question of pension. I think the Kerala Government had passed an order two years ago that the minimum pension should be Rs. 45. The Mysore Government also had passed an order that the minimum pension should be Rs. 50. But so far as our Government is concerned, I think—I speak subject to correction—the minimum pension is Rs. 30 which is ridiculously low when compared to the present cost of living. Of course, the Government had recently ordered that one month's bonus should be given and that medical facilities should also be provided. But we find that the same facility is not extended to the teacher pensioners who had worked in municipal corporations and various other local bodies. I think it is very unjust that one section of pensioners should get one scale and another section another scale, in the same category, viz., 'teachers'. I hope and trust the needful would be done by Government. Probably in the meantime Government might have modified that order. I do not know. This story I had got two or three months ago.

So far as loans are concerned, I hope Government has to revise the policy of giving loans to the local bodies. Local Bodies are suffering and they are unable to repay these loans. For example the Corporation of Madras has borrowed Rs. 18 crores from Government, from L.I.C. and from the Public. The income of the Corporation is Rs. 10 crores. With a revenue expenditure of Rs. 8 crores normally, what can the Corporation repay except interest? It is time the Government reconsiders the whole fabric of giving loans because there is a race between Central Government, State Government and Local Government—all these three governments are trying to increase taxes, rightly (I do not say wrongly).

In this process so far as local bodies are concerned, their tax structure is static. There is no possibility of their increasing other taxes except the tax on house properties. The taxes have risen to such an extent that people would come to a stage that it would not be worth while to build houses anymore and there would be a housing shortage. I request Government, whatever be the loan given to Corporation (Madras) and other local bodies, it is time that Government writes them off so that we can start afresh. I say this because they cannot and will not be able to pay the loans. They have much higher responsibilities now. Previously the Madras Corporation had only to look after the health of the city population. Now so many things had increased. Population had increased. But there is no increase in housing with the result that even though the income of the Madras Corporation had increased from Rs. 3-1/2 crores to Rs. 10 crores annually, the Corporation and other local bodies are not able to discharge their

1971 சூலை 6] [Thiru K. M. Subramanian]

duties and therefore it is my earnest request that Government treats these corporations and local bodies and themselves as one entity and see that the advances made to these local bodies are definitely written off.

We all know the present conditions of the drainage system in Madras. There is leakage everywhere. After the Cooum repair and stoppage of drainage water emptying there, there is drainage leakage in every road and every street has become a Cooum. Everyday there is overflow. When it was planned it was intended for 6 lakhs of people. Now there are 22 lakhs of people in the City apart from 3 to 4 lakhs engaged in business and who are floating population. Of course, Government can say "half loan and half grant". But what is wanted is speedy execution of work.

Environmental pollution that is taking place in Madras is something that cannot be imagined. Somebody has to get down at Mambalam station and walk through Ranganathan street. He would know the pollution in the City. Government will be shocked at the pollution. There is immediate necessity for provision of funds. If you are going to give 'half loan and half grant' in the old way, I think no local body can tackle the situation. These are important things regarding my constituency. There should be a review of local administration in the State. Almost every district should be bifurcated into two or there should be two collectors for each district, one in-charge of normal work and another for developmental work. Then the administration will be toned up.

Whenever we go to any Tamil Nadu Government office, we find there is a feeling of frustration. This is what any visitor feels. It is time efforts are made so that every visitor may feel that he has been fully served.

With a plea that loans to corporations and local bodies be converted into grants, I conclude my speech. I am grateful to you, Sir, for having given me this opportunity to speak. Thank you.

திரு. அ. பார்த்தாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாவட்ட நிர்வாக மானியத்தை வட்டி நடைபெறுகின்ற விவாகத்திலே நானும் கலந்துகொண்டு பேசுகின்ற நல்லாய்ப்பினை அளிக்கமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக மாண்புமிகு கலைஞர் முதல்வர் அவர்களுடைய எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற வகையில் பல்வேறு இடங்களிலும் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்து வருகிறார்கள். அதை மகிழ்ச்சியோடு நாமெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும் மாவட்ட நிர்வாகத் துறையில் இருக்கிற சில சங்கடங்களை விளக்குவது இந்த நேரத்திலே என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். ஒன்று அல்லது இரண்டு எக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஏழை தன்னுடைய புறம்போக்கு நிலத்தைப் பட்டா செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு வட்ட ஆட்சித் தலைவரைச் சந்திக்கும்

[திரு. ஆ. பரந்தாமன்]

[1971 சூலை 6]

கின்ற நேரத்திலே—அவர் அதை பரிந்துரைசெய்து கோட்டாட்சித் தலைவருக்கு அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது—அவருடைய பரிந்துரையோடு கோட்டாட்சித் தலைவருக்குச் சென்று அவர் அதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு கோட்டாட்சித் தலைவரிடமிருந்து மாவட்ட வருவாய்த் துறை அலுவலகத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். இப்படிப் பார்க்கிற நேரத்திலே ஏறத்தாழ பல ஆண்டுகள் ஓடிவிடுகின்றன.

இன்றைய தினம் மாவட்ட நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற வேலைப் பளுவைக் குறைக்கவும், வட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கே இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் உரிமையை அளிக்கவும் வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் புறம்போக்கு நிலங்களை அவரே நேரடியாக பட்டாச் செய்து கொடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்திவிடலாம். இப்படிச் செய்வதன்மூலம் நிர்வாகத்திலே பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகின்ற சிவப்பு நாடா தன்மைகூட குறைந்துவிடும் என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திருத்தணி வட்டத்தில் பஞ்சத் தணிப்பு வேலைகள் நடந்து முடிவடைந்து இருக்கின்றன. இருந்தாலும் அந்த வேலைகள் எல்லாம் இன்னும் முழுமை பெறவில்லை. அந்த வேலைகள் எல்லாம் முழுமைபெற அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் பொதுவாக நாம் நல்ல அற்றல் மிக்க, அனுபவம் மிக்க ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைப் பெற்றிருக்கிறோம். அப்படி நல்ல அதிகாரிகளைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்ற மகிழ்ச்சி இருந்தாலும் ஒரு சில இடங்களில் சில ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் மக்களை சில சங்கடங்களுக்கு ஆட்படுத்துகின்ற நிலைமைகளைப் பார்க்கிறோம்.

நேற்றைய தினம் உள்ளாட்சித் துறை மாணியத்தின்மீது நான் சில சம்பவங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடலாம் என்று நினைத்த நேரத்தில் நேரமில்லாமல் குறிப்பிட இயலாமற்போனாலும் மாவட்ட நிர்வாகத் துறை பற்றிப் பேசும்பொழுது அதனைப் பேசிவிடுவதும் நியாயம் என்று கருதி அதை இப்பொழுது கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய கடம்பத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஆசிரியர்களை வேலை மாற்றும் நேரத்திலே ஒரு அட்டைக் கமிட்டி நியமித்து அதன்மூலம் செய்கிறார்கள். அங்கே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டுமென்று கருதித்தான் தமிழக அரசு முடிவுசெய்து நாங்கள் அந்தக் கமிட்டியிலே பங்கு பெற்றிருக்கிறோம். அங்கே ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவருக்கும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் எந்தவிதமான கருத்துவேறுபாடும் இல்லை. அந்தக் கமிட்டியின் தலைவர் திருவள்ளூர் உதவி ஆட்சியாளர் அவர்கள் எங்களுடைய காரணங்களை ஏற்க முடியாத நேரத்திலே, மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய எங்களுடைய காரணங்களை ஏற்க முடியாத நேரத்திலே, நேரடியாகக் காரியங்கள் செய்கின்ற நிலைமையிலே நாங்கள் இருவரும் வெளியேறினோம். நாங்கள் வெளியேறியதற்குப் பிறகு எந்தக் காரணத்திற்காக தமிழக அரசு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்

1971 ஜூலை 6] [திரு. ஆ. பரமந்தாமன்]

களுக்கு வாய்ப்பு அங்கே அளிக்கப்படவேண்டுமென்று கருதி அளித்ததோ அதைக்கூடச் சிந்திக்காமல் ஆசிரியர்களை வைத்துக் கொண்டு “கோரம்” இருக்கிறது என்று அறிவித்து உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்துவிட்டார்கள். நாங்கள் அவமதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தெரிவித்து அவர்கள் உடனடியாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்து அந்த உத்தரவைச் சில நாட்களுக்கு நிறுத்தி வைக்கலாம் என்று இன்டரீம் ஸ்டே கொடுத்த பிறகு கூட, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் உடனடியாக உதவி ஆட்சியாளருக்கு அந்தத் தகவலை அனுப்பிய பிறகும் கூட உதவி ஆட்சியாளர் எழுதுகிறார்—“நான் இந்த உத்தரவைப் பிறப்பித்து விட்டேன். மேலே உங்களை யோசனையைக் கேட்க விரும்புகிறேன்” என்று அவர்கள் சொல்லி இப்படி பல நாட்கள் ஓடிவிட்டது. ஆகவே, ஜி.ஓ.-வில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கும் “கோர”த்தைப் பொறுத்து மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். “து கோரம் வில் பி டு” என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இந்த அட்டிஹாக் கமிட்டியில் சட்ட மன்ற உறுப்பினரும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரும் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். கோட்டாட்சித் தலைவரும் இருக்கிறார். ஆக, மூன்று பேருக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது ஏன் இந்த விவகாரம் நடந்தது என்று புரியவில்லை. அது குறித்துத் தனியாக எழுதி அனுப்பினால் கவனிக்கப்படும்.

திரு. ஆ. பரமந்தாமன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதிலை நன்றியோடு ஏற்றுக் கொள்கிறேன். “கோரம் வில் பி டு” என்று இருப்பதைப் பற்றி இரண்டு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். “கோரம் வில் பி டு” என்று இருப்பதை வைத்துக் கொண்டு உதவி ஆட்சியாளர் அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பித்து.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஆசிரியர்களை மாற்றும் போது அதற்குச் சில விதிமுறைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னின்ன விதிமுறைகளின்படிதான் மாற்ற வேண்டுமென்று இருக்கிறது. கோட்டாட்சித் தலைவர் விதிமுறைக்கு உட்பட்டுத்தான் மாற்ற வேண்டும். அப்படித்தான் அவர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். ஆகவே, இதனை விடுத்து வேறு விஷயங்களைப் பேசுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அரசாங்கத்திலிருந்து குறிப்பிட்ட முறையில் விதிமுறைகளுக்கேற்ப மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அதையொட்டித்தான் நடக்கிறது என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு அனுபவத்தின் காரணமாகக் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய பிரச்சினை பற்றி ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பெருந்தலைவர் முறையீடு செய்திருக்கிறார்கள். அது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. விசாரிக்கப்பட்டு அதுபற்றிய அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிறகு என்ன நிலைமை என்று கண்டறிந்து தக்க முடிவுகள் எடுக்கலாம்.

[1971 சூலை 8]

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் அன்றாட நிர்வாகத்தில் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றவர்கள், நம்மைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய கூட்டங்களுக்கு, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை நியமிக்காமல், கோட்டாட்சித் தலைவரை நியமிப்பதன் மூலம் நேரடித் தொடர்பு கொள்ள முடியுமென்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : உறுப்பினர் அவர்கள் அடிப்படையில் தவறு செய்கிறார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வு பெற்றவர்கள் முதலில் ரெவின்யூ டிவிஷன் மட்டத்தில் அனுபவம் பெற வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. அனுபவம் பெற்ற பிறகுதான் ஒரு மாவட்டம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய அனுபவத்திற்காக அவர்களைப் போடுவதற்கு மாநிலத்தில் சில இடங்களை ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைப் போடுவதற்காக வைத்திருக்கிறோம். அதிலே தமிழ் தெரியாதவர்கள் இருக்கலாம். அவர்கள் தமிழ் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : நான் இங்கே தெரிவித்த கருத்துக்களை எல்லாம் கவனித்து தமிழக அரசு காரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியத்தை வரவேற்று முடிக்கிறேன்.

*** திரு. தோப்பூர் திருவோபகம் :** சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த்துறை மானியத்தின்மீது உரை யாற்றுகின்ற வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி. வருவாய்த்துறை மிக முக்கியமான துறை என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். வருவாய்த்துறைதான் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற சில சூழ்நிலைகளில் நேரடியாக உதவி செய்யக்கூடிய ஒரு துறையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. வறட்சி, குறாவளி, வெள்ளம் போன்ற ஆபத்தான நிலைமைகள் வரும்போது வருவாய்த் துறை மிகத் திறமையாகவும், அவசரமாகவும் மக்களைக் காப்பாற்றி வருகிறது என்பதை நாம் அனைவரும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம்.

அதைப் போலவே மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள்தான் அச்சாணியாக விளங்குகிறார்கள். அத்தகைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளைப் பார்க்கும்போது மிகவும் அதிகமான வேலைப் பளுவின் காரணமாக அவதிப்படும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்குவது என்பது உண்மையிலேயே ஜனநாயக மரபில் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதா என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும். வேறு எந்த ஒரு அமைப்பிலும் அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லை. ஆகையினால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் தலைமை தாங்குவது பற்றி நம்முடைய அரசு ஆராய்ந்து மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களில் ஒருவரே தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 6]

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

வருவாய்த் துறை மூலமாக தமிழக அரசு பல்வேறு நல்ல சாதனைகளைப் புரிந்திருக்கிறது. நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்குப் பட்டாக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீட்டு மனைகள் ஏராளமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மணியக்காரர் பரம்பரை முறை ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மணியக்காரர்களைப் பற்றிப் பரவலாகக் குறைகளை உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்றாலும் மாண்புமிகு மதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் எல்லோருமே தவறு செய்வதில்லை. ஒரு சிலர் கிராமங்களில் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை பல மணியக்காரர்கள் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சிலர் தேர்தல் நேரத்தில் அரசியல் கட்சிகளுடன் சேர்ந்து கொண்டு தொல்லைகளைத் தருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைப் பற்றி அரசு கவனித்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வழிவகைகளைக் காண வேண்டும்.

எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை படித்தவர்களைத்தான் மணியக்காரர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருப்பது நல்ல முடிவாகும். அவர்களை மாற்றுவதற்குக் கூட வழிவகை செய்யப்பட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது. தவறு செய்பவர்களை, கிராமத்தில் நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்காக மாற்றக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அப்படி மாற்றக்கூடிய நிலை இருந்தால்தான் கிராமத்தில் இருக்கும் மணியக்காரர்கள் செல்வாக்குப் பெற்று கிராமத்தை ஆட்டிப்படைக்கும் நிலைமையில் இல்லாமல் இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்தில் வறட்சி ஏற்பட்ட நேரத்திலே வறட்சித் துயர் துடைப்புக்காக பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். குறிப்பாக, குடிதண்ணீர் வழங்கும் பணிக்கு அதிகமான தொகையைச் செலவழித்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. திட்டப்பணி அல்லாத மத்திய அரசுப் பணி என்ற தலைப்பின்கீழ் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கும், தருமபுரி மாவட்டத்திற்கும் பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவில் அங்கே தொடங்கி நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் முடிவு அடைய இருக்கிறது என்பதை அறிய என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசு கொடுக்கிற உதவித் தொகை மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திட்டப்பணி அல்லாத மத்திய அரசு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் வடஆற்காடு மாவட்டத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் சாலைகள் சீரமைப்பு, நீர் வழங்குதல், கால்வாய் சீரமைப்புத் திட்டம், காடு வளர்ப்புத் திட்டம், குளங்களைச் சுத்தப்படுத்தும் திட்டம் ஆகியவற்றை நிறைவேற்ற முன்வந்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

அதைப்போலவே, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இடத்தில் வீடு கட்டிக்கொண்டு இருந்தால், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் விதத்தில், அந்த இடத்தை அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கே கொடுத்து, உதவும் வகையில் ஒரு திட்டத்தை நம் அரசு உருவாக்கி இருக்கிறது. இந்த

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1971 சூலை 6]

திட்டத்தின் மூலம் உழவர்களுக்கு வீடு வாங்கித் தருவது மட்டுமல்லாமல், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இழப்புத் தொகையும் கொடுக்க அரசு முன் வந்து இருப்பதை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். இப்படி பல்வேறு நல்ல பல பணிகளை நம்முடைய வருவாய்த் துறை ஆற்றி வந்து இருக்கிறது. மேலும் வருவாய்த் துறை மூலமாக நல்ல பணிகளை ஆற்ற இருக்கும் இந்த அரசின் மானியக் கோரிக்கையைப் பாராட்டி வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் இந்த அவைமுன் வந்திருக்கும் படியான மானியக் கோரிக்கை மீது சில சருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சிறந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது வருவாய்த் துறைதான். இது எல்லா இலாக்காக்களோடும் தொடர்பு கொள்ளும் இலாகாவாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு, விவசாய அபிவிருத்திக்குக் கடன் தரவேண்டுமானால் இந்த இலாகாதான் செய்யவேண்டும். மின் இணைப்பு வேண்டுமானால் கூட ஓனர் சர்டிபிகேட் கேட்டு இந்த இலாகாவிற்குத்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வேலைகளை எல்லாம் செய்வதில் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிக்காலதாமதம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டிய சில மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரெவின்யூ இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், தாலுக்கா அளவில் இருக்கும் நிர்வாகத்தை வட்டார அளவில் அமைத்தால் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற ஏதுவாக இருக்கும். அதாவது பொதுவாக தாலுக்கா அளவில் என்று சொல்லும்போது, வட்டாரத்திலிருந்து தாலுகா, தாலுகாவிலிருந்து டிவிஷன் என்று சொல்லி பல்வேறு அடுக்கடுக்காக அந்த பேப்பர் போய் வரவேண்டி யிருப்பதால், மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. வட்டார அளவில் இருக்குமேயானால் அதிகமான முறையில் பணிகளை காலதாமதம் இல்லாமல் செய்யலாம். அதோடு, வட்டார அபிவிருத்தி வேலைகளை தனியாகவும், ரெவின்யூ இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தனியாகவும் பணிகள் ஆற்றிடும் வகையில் ஏற்பாடுகள் அமைய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஐமாபந்தி முறை ஒழிய வேண்டும். அதை மறுபரிசீலனை செய்ய இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த முறையில் தொடர்ந்து பல விதமான தொல்லைகள் ஏற்படுவதோடு, அந்த வட்டாரத்திலுள்ள அதிகாரிகள், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், மக்கள் ஆகியவர்களுக்கும் மிகுந்த தொல்லை ஏற்படுகிறது. கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. கணக்குகளை தணிக்கை செய்வதற்கு வேறு விதமான முறைகளைக் கையாளலாம். ஆகவே, இதை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சத் தணிப்பு சம்பந்தமாக தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். ஒரு இடத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு விட்டால், அந்தக் கஷ்டம் மிகவும் சாதாரணமான கஷ்டம் இல்லை. அந்தக் கஷ்டத்தை தவிர்க்கும் முறையில் உடனடியாக செய்யவேண்டிய காரியங்களை, சில

1971 சூலை 6] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமானால், அது முடியவில்லை. காலதாமதம் ஆகிறது. மழை இல்லை, வறட்சி என்று சொன்னால் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அளவில் மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு பருவமழை தவிரி விட்டது. எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் ஒன்றிரண்டு எடுக்கப்பட்டதே தவிர மேற்கொண்டு அதற்குமேல் ஒன்றும் செய்யவில்லை. வேலைவாய்ப்பு அளிக்க வேண்டிய முறைகளிலோ, அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய உதவிகளோ துரிதமாக செய்யப்படவில்லை. கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில், விளாத்திக்குளம், ஒட்டப்பிடாரம் ஆகிய வட்டாரங்களில் ஏற்பட்ட கடுமையான பஞ்சத்தின் காரணமாக குடி தண்ணீர் வசதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பஞ்சத் தணிப்பு பணிகளுக்கு ஒன்று ரூ. 24,84,000 ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பதில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு என்று ரூ. 1.08 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது மிகமிகக் குறைச்சலான தொகையாகும். அந்த வட்டாரத்தில் குடி தண்ணீருக்காக மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிணறு வெட்டினால் மட்டும் போதாது, கிணறு வெட்டினால் உப்புத் தண்ணீராக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தந்த வட்டாரத்திலுள்ள கிராம ஊரணிகளை அழைப்படுத்த ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய போர்டு மெம்பர் அந்தப் பகுதிக்கு வந்திருக்கும்போதுகூடச் சொன்னோம். அதற்குப் பிறகும் வேண்டிய நிதிகளை ஒதுக்கவில்லை. ஒரு ஆண்டு பெய்யும் மழையில் அந்த ஊரணிகள் நிரம்பி, அந்த ஆண்டு பராவும் தண்ணீர் போதுமானதாக இருக்கும். இந்த ஊரணிகளை சரிவர பல்லாண்டுகளாகப் பராமரிக்காமல் விட்டு விட கால், அவற்றில் அதிகமான அளவு தண்ணீர் தேங்க முடியவில்லை. அந்த ஊரணிகளை அதிகமாக அழைப்படுத்தினால் பஞ்சம் ஏற்படுகிற காலத்தில் தண்ணீர் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருக்கும். ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சம் ஏற்படுகிற நேரத்தில் கடன்கள் வசூல் செய்வதை எக்கிவைக்கிறோம். இப்படிச் சர்க்கார் கடன், இன்றும் பல்வேறு விதமான கடன்கள் வசூல் செய்வதை ஒத்திவைத்து வருகிறோம். ஆனால் அடுத்த ஆண்டு வசூல் செய்கிறபோது, ஒத்தி வைத்த ஆண்டுக்கான தவணைத் தொகையையும் சேர்த்து வசூல் செய்யப்படுகிறது. இது விவசாயிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் மிகுந்த இடைஞ்சலைத் தருகிறது. ஆகவே, இப்படி ஒத்தி வைத்த தவணைத் தொகையை, கடைசி ஆண்டுத் தவணைத் தொகையாக, அதாவது 10 ஆண்டு தவணைகளில் அந்த கடன் முடிகிறது என்று சொன்னால், 11 ஆண்டு கடன் தொகையாக இந்த ஒத்தி வைத்த ஆண்டு தவணைத் தொகையை வசூல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குத் தக்க வகையில் மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று தண்டத் தீர்வை என்று போடப்படுகிறது. ஒடை ஆற்று ஓரங்களில் இருப்பவர்கள், சமுத்திரத்தில் சென்று வீணாக விழும் தண்ணீரைப் பாசனத்திற்கு என்று பம்புகள் மூலமாகவும், ஏற்றத்தின் மூலமாகவும் எடுத்துச்செல்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து 1க்கு 10 மடங்கு தண்டத்தீர்வை வசூல் செய்யப்படுகிறது. அந்த தண்டத் தீர்வையை அறவே நீக்கவேண்டுமென்று

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1971 ஜூலை 6]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் வாங்கிய கடனுக்கான தவணைத் தொகையைச் செலுத்த சற்று காலதாமதமானால், ஒரு சில நாட்கள் தாண்டிச் சென்றாலும், ஒரு ஆண்டுக்கான வட்டியை வசூலிக்கும் முறை இருக்கிறது. அதை மாற்றி அமைத்து, எத்தனை நாட்கள் கழித்து அந்த தவணையைச் செலுத்துகிறார்களோ, அந்த காலத்திற்கு மட்டும் வட்டி வசூலிக்கும் முறையில் விதிகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பென்ஷன் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு என்றும், முதியோர்களுக்கு என்றும் அளிக்கப்படுகிறது. இப்போது குறைந்த பட்ச பென்ஷன் ரூ. 20 என்று இருப்பதை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, ஓய்வு பெற்றவர்கள் 2 மாதத்திற்குள்ளேயே பென்ஷன் தொகை பெறும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

முதியோர் பென்ஷன் என்று சொன்னால் ஒரு மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவுதான் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே இருக்கும் முதியோர்கள் எண்ணிக்கையைக் கணக்கில் எடுத்துப் பார்க்கிறபோது இந்த அளவை விட அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த அளவை விட அதிகமாகப் பென்ஷன் வாங்க தகுதி உள்ளவர்கள் இருந்தாலும்கூட பென்ஷன் வாங்குவதற்கு முடியவில்லை.

இன்று விவசாயக் கூலிகள் பலபேர் வயோதிக நிலை அடைந்து ஒரு வேலையும் செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் முதியோர் பென்ஷன் கிடைக்கும் வகையில் நிதி வசதி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்த விதமான வசதியும் இல்லாத அனைவருக்கும் இந்த முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திப்பட்டு சேதம் அடைந்த வீடுகளை செப்பனிடுவதற்காக சர்க்காரிலிருந்து ரூ. 80 கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ரூ. 80 ஐ வைத்துக் கொண்டு அத்தியாவசியமான வேலைகளைத்தான் செய்து கொள்ள முடிகிறது. வீட்டைச் சரியானபடி செப்பனிட முடிவதில்லை. இந்த ரூ. 80 இலவசமாகக் கொடுப்பதோடு கூட, ரூ. 500 கடனாகக் கொடுக்கவும் அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஹரிஜனங்களுக்கு ரூ. 300 வரை கடன் தரப்படுகிறது. அதை எல்லோருக்கும், அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்குக்கூட இந்த லோன் கிடைப்பதற்குக் கால தாமதம் ஆகிறது. கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆண்டுக் காலம் கூட ஆகிவிடுகிறது. அதற்குப் பிறகு வந்து பார்க்கும் அதிகாரிகள் வீடுகள்தான் சரியாகக் கட்டப்பட்டு விட்டதே, எதற்காக லோன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் எல்லாவிதமான ஏழைகளுக்கும் விபத்தால் சேதமடைந்த வீடுகளைச் செப்பனிடும் வகையில் கடன் வழங்க அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 6]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அதோடு, விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த கடனைத் திருப்பி வசூல் செய்யும் நேரத்தில், உழவு மாடுகள், உழவுக் கருவிகள் போன்ற வற்றை ஜப்தி செய்யக் கூடாது என்று இருக்கிறது. அது போல், பம்பு செட், ஆயில் இன்ஜின் போன்றவற்றையும் ஜப்தி செய்யக் கூடாது என்று உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இவைகளை ஜப்தி செய்யும் போக்கு இருக்கிறது. இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சோ. கருணாநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மானியத்தை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட தரிசு நிலங்களை நிலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த 20 வருடங்களாக அந்த விவசாயிகள் அந்த நிலத்தில் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் அந்த நிலம் தரப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றி, நிலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயம் பெருகும் வகையில் அரசாங்கம் தரிசு நிலங்களை அந்தே பல்லாண்டுகளாக விவசாயம் செய்து வரும் விவசாயிகளுக்கு, காலி செய்பவெண்டுமென்ற நிபந்தனையை எடுத்து, லீஸ் கொடுத்து விவசாயம் செய்ய உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத் துறைக்கும், அரசுத் துறைக்கும் தேவையான நிலங்கள் குந்தாவிலும் அட்டு பாயிலிலும் அரசாங்கத்தால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அந்த நிலங்களுக்குச் சிறு தொகைகள் கொடுக்கப்பட்டன. அதோடு நிலத்திற்கு நிலம் தருகிறோம் என்று சொல்லி, பாதிப் பேர்கள் பெற்றார்கள். ஆனால் மீதிப் பாதிப் பேர்கள் பெறாமல் அங்கலாய்க்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறையையும் தீர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாவட்டத்தில் அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில் தீர்மானங்கள் போட்டு, ஆட்சி மன்றத் தலைவரால் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்படும் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில், கலெக்டர் அலுவலகத்திலும், தாலுகா அலுவலகத்திலும் பணியாற்றும் அரசு ஊழியர்கள் வீடு இல்லாது குறைப்படுகிறார்கள். அதற்கான நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி அவர்கள் தங்குவதற்கான வீட்டு வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்டப் பணிகள் சரியாக நடைபெற வேண்டுமென்று தாலுகா அலுவலகத்திற்குக் கொடுக்கப்படும், ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஜீப் போன்ற வாகனங்கள் சரியானதாக இல்லை. மலைப் பகுதியில் ஓடும் வாகனங்கள் புதிதாகவும், தாங்கும் வகையிலும் இருக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. கருணாநாதன்] [1971 சூலை 6]

கிராம மணியக்காரர்கள் தங்களுடைய வசதிகளைச் செய்யும் போது-நான் எல்லோரையும் சேர்த்துக் கொள்ள வில்லை-சிலர் அப்படிச் செய்கிறார்கள், வசதிபடைத்தவர்களை விட்டு விட்டு, வசதியற்ற ஏழை மக்களைத் துன்புறுத்தி, அவர்களுடைய வீடு வாசல்களை ஜப்தி செய்கிறார்கள். ஏன் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்றால், அது அரசாங்கத்தின் உத்தரவு என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப் பட்ட நிலைகளை அவர்கள் உருவாக்கியிருப்பதால், கிராம மக்களிடம் கசப்பு உணர்ச்சி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. நான் எல்லா மணியக்காரர்களையும் சொல்லவில்லை. ஒரு சிலர் அப்படி யிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு முதுகெலும்பாக, வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்கும் வகையில் அவர்கள் அரசாங்கப் பணிகளில் ஈடுபட வேண்டும் என்று கிராம அதிகாரிகளை தங்கள் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் பிற்பட்ட மக்கள் இருக்கும் பகுதியில் தேவையான எல்லாக் காரியங்களையும் தமிழக அரசு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம், வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மக்கள் அரசு இது என்பதை நாட்டு மக்களுக்கு நிலைநாட்டும் வகையிலும், வருவாய்த் துறை இலாகாவின் கிராமப் பெரு மக்களுக்கு நீதி வழங்கிட வேண்டும் என்று மனு நீதி திட்டத்தை நம்முடைய முதல்வர் வகுத்து, அந்த மனு நீதி திட்டத்தின் மூலம் கிராமப் புறங்களில் தீர்க்கப்படாமல் இருந்த பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் தீர்க்கப் பட்டு வருகிறது என்பதையும், அதன் மூலம் நாட்டு மக்கள் இந்த அரசின் மீது நிரம்ப நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த மானியத்தின் மீது பேசும் நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கி உடனுக்குடன் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்பதை நம்முடைய அரசு தனி முயற்சி செய்து வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் இன்றைய தினம் ரெவின்யூ போர்டு ஒன்று தனியாக இயங்கும் முறையில் இருக்கிறது. ரெவின்யூ போர்டு வேண்டாம் அதை ஒழிக்க வேண்டும் என்றும் அந்தப் பணிகள் சர்க்காரின் நேரிடையில் நடைபெற வேண்டும் என்றும் நீண்ட நாளாக இந்த மன்றத்திலேயும், பொதுமக்களாலும் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதே சட்ட மன்றத்தில் முன்னால் இந்த இலாகா பொறுப்பேற்றிருந்த வரும் இந்நாள் பேரவைத் தலைவரும் இந்த மன்றத்திலே அறிவித்தார்கள், ரெவின்யூ போர்டு ஒழிக்கப் பட வேண்டிய சட்டம் விரைவில் வரும் என்று. ஆனால் இன்னும் அது நடைமுறைக்கு வராமல் அதன் போர்டு ஒழிப்பு உண்டா இல்லையா என்பது தெளிவாக்காத நிலை இருந்து வருகிறது.

இந்த நேரத்தில் வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், நம்முடைய அரசு மக்களுக்கு உள்ள பிரச்சினைகளுக்கு உடனடித் தீர்வு காண விரும்புவதால், அந்த அடிப்

1971 சூலை 6]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

படையில் பல பிரச்சினைகளுக்கு நேரிடாத் தொடர்பு இல்லாத நிலையியில் இந்த போர்டு தனியாக இயங்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு, அதை ஒழிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் உள்ளாட்சித் துறை நிர்வாகமும், வருவாய்த் துறை நிர்வாகமும் மாவட்ட அளவில் இணைந்து இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். மக்கள் பிராகிரிசிகள் சட்ட மன்றத்திலும், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும், பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் அத்தனை பேர்களும் நீண்ட நாளாகக் கேட்டு வருவது, ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தில் நீண்ட நாளாகப் பணியாற்றுகின்ற காரணத்தால், நடைமுறையில் கண்ட உண்மையின் அடிப்படையில் கேட்கிறோம், இது இரண்டும் ஒன்றாக இருப்பதால், ஏற்படும் தொல்லைகளை அரகக்கும், அமைச்சர் பெருமக்கள் கவனத்திற்கும் கொண்டு வருகிறோம். உள்ளாட்சித் துறை நிர்வாகம் தனியாகப் பிரிக்கப் படவேண்டும். பல குழுக்கள் அமைக்கப் பட்டு, அறிக்கைகள் சர்க்காருக்குக் கொடுத்து, பரிசீலனையில் எடுத்துக் கொண்டு, மறுபடியும் ஒரு கமிட்டிக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை கமிட்டிக்கு விடப்பட வேண்டுமா என்பதை அமைச்சரவை மறு பரிசீலனை செய்து விரைவில் ஒரு முடிவு எடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

நாங்கள் கேட்பதெல்லாம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே நம்பிக்கையாக இருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே உள்ளாட்சித் தலைவராக இருக்கட்டும். ஆனால் கோட்ட அளவில், கோட்டாட்சித் தலைவர் அந்த உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தில் இடம் பெருவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். அதை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால், கிராம மக்கள் தேவைகளைக் குறுகிய காலத்தில், உடனுக்குடன் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஐமாபந்தி முறையை மறுபரிசீலனை செய்யப் போவதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஏற்கனவே கொள்கை அளவில் ஐமாபந்தி ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். முன்னோடித் திட்டமாக ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு வட்டம் என்ற வகையில் எடுத்துச் செயல் பட்டிருக்கிறோம். மறுபடியும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமெது எதற்காக என்பது புரியவில்லை. ஆகவே, எல்லா மாவட்டங்களிலும், ஐமாபந்தி முறையை ஒழிப்பது தான் மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் துணியோடு செயல்படுகிறவர்கள். ஆகவே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் துணிச்சல் நிறைந்தவர்கள், உடனுக்குடன் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் ஐமாபந்தி முறையை அறவே ரத்து செய்திட வேண்டும் என்கிற என்னுடைய வேண்டுகோளை விட விரும்புகிறேன்.

கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னாலும், இந்த நேரத்தில் ஒன்றைமட்டும் அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுது 1970-ம்

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

[1971 சூலை 6]

ஆண்டுக்குப் பின்னால் நியமிக்கப்பட்டவர்களை மாவட்ட அளவில் மாற்றுவதற்கு ஆட்சித் தலைவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. முன்னாலே, அதாவது ஏற்கனவே படிக்காதவர்கள் உள்ளூர்காரர்களாக இருப்பவர்கள் சரியான முறையில் பணியாற்றவில்லை. மக்களுடைய எண்ணம் இப்படிப் பரம்பரையாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றும் மக்களுக்குத் தொல்லைகள் கொடுக்கிறார்கள் என்பது அந்தக் கூற்றுக்களை நாங்கள் நிரூபிக்க முடியும். அந்த அடிப்படையில் முன்னாலே நியமிக்கப்பட்டு இருந்தாலும், அவர்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய பொறுப்பில் விடுவதற்கு ஆவன செய்து, மக்களுடைய நன்றியை அமைச்சரவர்கள் பெற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல், நிலமற்ற ஏழைகளுக்குப் புஞ்சை 5 ஏக்கர், நன்செய் 2½ ஏக்கர் கொடுக்கப்பட்டு வந்ததை மாற்றி, இப்பொழுது புஞ்சையாக இருந்தால் 3 ஏக்கர் நஞ்சையாக இருந்தால் 1½ ஏக்கர் என்ற அளவிலே கொடுக்கப்படவிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே கூறியுள்ளார்கள். இதிலே, முன்பு இருந்த வரம்பே இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள் ஆகும். நிலமற்ற ஹரிஜன மக்களுக்கு 5 ஏக்கர் புஞ்செய், 2½ ஏக்கர் நஞ்செய் நிலமாகவது கொடுத்தால்தான், அவர்கள் ஏதோ கொஞ்சம் விவசாயம் செய்து, அதன் மூலம் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொண்டு தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும். எனவே, இப்பொழுது அரசு 3 ஏக்கர் புஞ்செய் அல்லது 1½ ஏக்கர் நன்செய் என்று மாற்றி இருப்பது பேர்துமான நிலமாக விவசாய மக்களுக்கு இருக்காது; அவர்களுடைய வருமானம் மிகக் குறைவானதாக இருக்கும். இதை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனைசெய்து முன்பு இருந்த வரம்பிற்கு உயர்த்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும், ஏற்காடு போன்ற காபித் தோட்டங்களும், தேயிலை தோட்டங்களும் இருக்கும் பகுதிகளிலே எல்லாம் 50 ஏக்கர், 100 ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டு பயிர் செய்யக் கூடியவர்கள், அவர்களுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கும் நிலங்களை எல்லாம் “அடமானம்” செய்து கொள்ளுகிறார்கள். எனவே, அதைத் தடுக்கும் நிலைமையிலே, ஒரு விதியை நமது அரசாங்கம் கொண்டு வரவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு விஸ்தீரணம் உள்ள நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு காபி, தேயிலை பயிரை பயிரிடுபவர்கள் காடு போன்ற பகுதிகளிலே இருக்கும் நிலத்தை அடமானம் செய்து கொள்ளுவதை இந்த அரசு அனுமதிக்க கூடாது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்து, அதன் மூலம் அவர்களை ஊக்குவிப்போம் என்ற அளவிலே ஒரு தீர்மானத்தை இந்த அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மத்திய அரசிடமிருந்து பணங்களை வாதாடிப் பெறவும், கிராமப்புறப் பணித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களுக்காக தலா ரூ. 2 கோடி செலவில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இவைகள் எல்லாம் இன்றைய தமிழக அரசு கிராமப்புற மக்களின்

1971 சூலை 6]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

முன்னேற்றத்திற்கு எந்த அளவுக்குக் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இத்தகைய நல்ல காரியங்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டிலே நடைபெறுகின்ற காரணத்தினால்தான் இன்றைக்கு நம்முடைய முதலமைச்சருக்கும், தமிழக அரசுக்கும் மக்கள் தங்களுடைய ஒருமித்த ஆதரவைக் கொடுத்து வருகிறார்கள்.

அடுத்து, நான் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றிய குழுவின் தலைவனாக இருப்பதால், எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் சொன்னதைப் போல, ஒன்றியக் குழுவிலே இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்களை “புது மாறுதல் செய்வதற்கு” அட்ஹாக் கமிட்டி என்ற ஒன்றைப் போட்டு பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளை அவமானப்படுத்தும் நிலைமையிலே இருக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட இந்த மன்றத்திலே அறிவிக்கும் பொழுது சொன்னதைப் போல், “பழைய முறைப்படி இருக்கக் கூடியவர்கள் அவர்கள்” என்ற அளவிலே பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்தச் சர்க்கார் சோஷலிசக் கொள்கையை நிறைவேற்றுகிறது என்பதற்குச் சான்றாகத் தான், நகர்ப்புற நில வரிச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறது. அடுத்து, தமிழ்நாடு வேளாண்மை வருமான வரி சட்டத்தை சீரமைக்க அரசு முடிவு செய்து இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. 7½ ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கராவுக்குத் தான் வரியை விதித்திருக்கிறோம் என்கிறார்கள். இது எந்த அடிப்படையிலே கொண்டு வரப்போகிறார்கள் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதிலே விவசாயிகளிடையே குழப்பமான சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, இது எல்லா விவசாயிகளையும் பாதிக்காமல் விவசாய வருமானச் சட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

* திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: மாமன்றத் துணைத் தலைவரவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது நாங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று முற்படுகிறேன்.

நமது தமிழ் நாடு இப்பொழுது 13 மாவட்டங்களாக ஆட்சி செய்வதற்காகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றில் பல மாவட்டங்கள் இன்னும் ஆட்சியை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு மிகவும் கடினமான முறையிலே இருக்கிறது. காரணம், அதனுடைய பரப்பளவும், மக்கள் தொகையும் அதிகமாக இருப்பது தான். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் திருநெல்வேலி மாவட்டம் அப்படி இருக்கிறது. அதை இரண்டு மாவட்டமாகப் பிரிக்கலாம். நீண்ட நெடுங்காலத்திற்கு முன்பு அதை இரண்டாகப் பிரிப்பதாகக் கூட இருந்தது. அப்படி அதைப் பிரித்தால், இன்னும் ஆட்சி முறை நல்ல முறையில் நடப்பதற்கும், அதன் மூலம் மக்கள் பல நலன்களைப் பெறுவதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும்.

அந்த மாவட்டம் கிட்டத்தட்ட 30 லட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே, மற்ற மாவட்டங்களையும் இரண்டாகப் பிரித்து நல்ல முறையிலே ஆட்சி செய்ய இந்த அரசு

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1971 சூலை 6]

ஆவன செய்ய வேண்டும். முன்பு சேலம் மாவட்டம் பெரிதாக இருந்தது. அப்பொழுது இந்தப் பிரச்சினையை இந்த மன்றத்திலே கிளப்பி, தர்மபுரி மாவட்டம் சேலம் மாவட்டம் என்று இரண்டாக அதைப் பிரித்தார்கள். எனவே, அதையும் இங்கே மனதில் கொண்டு, இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். இதனால் அரசுக்குக் கொஞ்சம் செலவும் அதிகமாக ஏற்படும். அப்படிச் செலவு ஏற்பட்டாலும் கூட, ஆட்சி முறை நல்ல முறையிலே நடக்க அது உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லி, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து நகர்ப்புற மனைகளுக்கு, ஒரு மனைக்கு மேற்படாத நிலங்களுக்கு நகர்ப்புற நிலவரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் பல தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்ட வரி விலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது. இது பலரையும் பாதிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கூட சொந்தமான நிலம் இருக்கிறது; அது ஒரு மனைக்கு மேலே பல நாறு மனைகளைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கூட இச் சட்டத்தினால் இனி வரி கொடுக்கின்ற கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே பல தர்ம ஸ்தாபனங்கள் அதாவது “கான்வென்ட்ஸ்” நகரத்திற்குள்ளே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் வருவாயைப் பெருக்க வேண்டும் என்று நடக்கும் ஸ்தாபனங்கள் இல்லை; மக்களுக்குத் தொண்டு புரிய இயங்கும் ஸ்தாபனம்தான். அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் சுமத்தப்படும் நிலையிலுள்ளது. ஆகவே, இதை எல்லாம் இந்த அரசு கவனித்து, எந்தெந்த ஸ்தாபனங்கள் வருவாயைப் பெருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறதோ அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு வேண்டுமானால் வரி போடலாம்; மற்றைய மக்கள் நல ஸ்தாபனங்களுக்கு இந்த வரியை ரத்து செய்வது நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

முன்பு, இன்றைக்கு ஆளும் தரப்பில் இருப்பவர்கள் எதிர்த் தரப்பிலே இருந்தபொழுது “ரெவின்யூ போர்டை” ஒழிக்க வேண்டும், ஜமாபந்தி முறையை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பிறகு, இந்த முறை சில மாவட்டங்களின் பகுதிகளிலே பரிசீலிக்கப்பட்டு, மீண்டும் ஜமாபந்தி நீடிக்க வேண்டும், ரெவின்யூ போர்டு இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதனால் பல தொந்தரவுகள் இன்றைக்குச் சிப்பந்திகளுக்கு ஏற்படுகிறது என்பதை இந்த அரசாங்கம் உணர வேண்டும்.

ஒரு தாலுகா ஆபிஸில் போய் ஜமாபந்தி நடத்தினால் மேலதிகாரிகளுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் நேரம் செலவழிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஜமாபந்தி முறையைத் திரும்பவும் கொண்டுவருவதற்கு உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அல்ல. ஜமாபந்தி ஒழிப்பை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவும் இல்லை, விட்டுவிடவும் இல்லை. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு தாலுகாவில் ஆரம்பிப்பது என்று திட்டம் போட்டோம். அதனுடைய ரிப்போர்ட்டுகள் மாவட்ட ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து வரவேண்டும். “ரெவின்யூ”

1971 சூலை 6] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

செய்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, “மறு ஆய்வு” செய்கிறோம் என்பது தான் பொருள். வேறு ஒரு மாற்றம் என்று போகும்போது அதில் தவறு ஏற்படாது தவிர்க்க, ரெவ்யூ நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத் திற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றிக் கேள்வி நேரத்தில் பல்வேறு அங்கத்தினர்கள் கேள்வி கேட்டார்கள். முன்பு மனிய காரருக்குக் கொடுக்க ஊதியம் ரூ. 51, இப்போது ரூ. 70, கணக்கப் பிள்ளைக்கு முன்பு கொடுத்தது ரூ. 53, இப்போது கொடுப்பது ரூ. 72, தலையாரி, வெட்டியான் ஆகியவர்களுக்கு முன்பு கொடுத்தது ரூ. 45, இப்போது ரூ. 60 வரை கிடைக்கிறது. இதுபோல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா?

நான் சொல்லுகிற சருத்து, இந்தக் கிராம அதிகாரிகளை முழு நேர ஊழியர்களாக மாற்ற வேண்டும். அவர்களை முழு நேர ஊழியர்கள் ஆக்கி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு அலுவலகத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். சிறு சிறு கிராமங்களில் வேண்டுமானால் இது முடியாமல் இருக்கலாம். 10 சிறு கிராமங்களை ஒன்றாக இணைத்து அதற்குத் தனியாக ஒரு கிராம அதிகாரி போடலாம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற முறை நல்ல முறை. பல கிராமங்களைச் சேர்த்து ஒரு “வில்லேஜ்” என்று வைத்திருக்கிறார்கள், அதற்கு ஒரு கிராம அதிகாரி (வில்லேஜ் ஆபீசர்). இரண்டு துணை அதிகாரிகள், ஒரு கடைநிலை ஊழியர் (மீனியல் செர்வன்ட்) என்று இப்படி அமைத்து, கிராம அதிகாரிக்கு என்று ஒரு அலுவலகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கிராம அதிகாரி வரி வசூலிப்பதோடு, கிராமத்திற்கான பொதுக் காரியங்களையும் கவனித்து வருகிறார். இவ்வாறு கிராம அதிகாரிகளை முழு நேர ஊழியர்கள் ஆக்கி, அவர்களுக்கு அலுவலக வசதியும் செய்து கொடுத்தால் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும். இப்படிச் செய்தால் அவர்கள் மேல் சாட்டுகின்ற குற்றச்சாட்டுகள் குறையும். கன்னியாகுமரியில் இருக்கின்ற இந்த நிலையை ஆராய்ந்து தமிழகத்தில் மற்ற பகுதிகளிலும் இதைப் பின்பற்றினால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சத் தணிப்புத் திட்டத்தில் பரவலாகப் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கடலோரப் பகுதிகளில் குடிநீர் வசதிக்குக் கிணறுகள் வெட்டி குழாய்கள் அமைத்துத் தண்ணீர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பஞ்சத் தணிப்புக்காக லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவிடுவது ஒரு நல்ல திட்டம். அதோடு அந்தக் குழாய் மூலம் தண்ணீர் கிடைக்கிறதா என்பதை அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாவட்டக் கலெக்டருக்கு ஒரு உத்தரவு போட்டு, எந்தக் குழாய்க் கிணறு வேலை செய்கிறது, எந்தக் குழாயில் தண்ணீர் வருகிறது, கிணற்றில் நல்ல தண்ணீர் இருக்கிறதா என்று பார்த்து ரிப்போர்ட்டு அரசுக்கு அனுப்பச் செய்ய வேண்டும். தண்ணீர் இல்லை யென்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? பல காரணங்கள் சொல்லுகிறார்கள். குறை கூறவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை,

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1971 சூலை 6]

அரசாங்கம் செலவு செய்கின்ற பணம் முழுமையாக பொதுமக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி பார்த்தால் போடப்பட்ட குழாய்கள் எல்லாம் பழைய குழாய்கள், அப்படி நடைபெற்றிருந்தால் அவற்றை நீக்கி விட்டு புதிய குழாய்கள் போடவேண்டும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள் ...

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : நல்ல எண்ணத்தில் இதைச் சொல்லுகிறேன். இப்படித் தவறுகள் நடக்காதபடி, கண்காணிக்க, மாவட்டக் கலெக்டருக்கு உத்தரவு போடுவது பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சி முறை பற்றி யாரும் தவறு சொல்லவில்லை. கட்சிக் கண்ணோட்டம் ஆங்காங்கு ஊடுருவதாகக் கூறப்படுகிறது. மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்தின் முன்னால், பல அரசியல் வாதிகள் சூழ்ந்து கொண்டு வேலைக்கு இடையூறுக இருக்கிறார்கள். அதை அரசு தடுக்க வேண்டும். அங்கு நேர்மையான முறையில் அதிகாரிகள் சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்து யார் என்று சொல்ல வேண்டும். யாரோ சொன்னார்கள் என்பது போல் சொல்லக் கூடாது. ஆதாரம் இருந்தால் அப்படிச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, யாரோ சொன்னார்கள் என்று பேசுவது இந்த அவையின் மரபுக்கு உகந்ததல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : யாரோ என்று சொல்லவில்லை. அதிகாரிகளை வேலை செய்யவிடுவதில்லை என்று தான் சொன்னேன். சட்டதிட்டப்படி அதிகாரிகள் வேலை செய்வதற்கு இடையூறுக இருக்கிறார்கள் என்று தான் சுட்டிக் காட்டினேன். இன்னொன்று. ஜீப் கார்கள் பற்றிப் பலர் கூறினார்கள். அவைகளைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்னொன்று வயதானவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுப்பது பற்றியது. இதற்காக முந்திய அரசு ரூபாய் 20 கொடுப்பது என்று திட்டம் கொண்டுவந்தது. அந்தத் திட்டம் அப்படியே இருக்கிறது. அந்தத் தொகையை உயர்த்தி குறைந்தது 40 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டும். மற்றவர்களுக்கு குறைந்த பென்ஷன் தொகை என்பது தற்போது 40 ரூபாயாக இருக்கிறது. அதை ரூபாய் 50 என்ற அளவில் உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பனியேறு தொழிலாளர், மீன்பிடித் தொழிலாளர் உயிரைப் பணயம் வைத்து அத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உயிர் போனாலும் பரவாயில்லை என்று இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பலர் இத் தொழிலில் ஏற்படும் விபத்துக்களில் உயிரிழந்து விடுகிறார்கள். அம்மாதிரி இறந்தவர்களின் குடும்பத்திற்குக் குறைந்தது மூவாயிரம் ரூபாய் வரையில் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 6] [திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

* திரு. பூ. எட்டியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய வருவாய்த்துறை மானியக் கோரிக்கை மீது சில குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதிலேயுள்ள சிறப்பான அம்சங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தத் திட்டத்தில் பல நல்ல அம்சங்கள் பாராட்டுகின்ற முறையில் அமைந்திருக்கின்றன என்றால், எதிர் கால நம் வாழ்வுக்கு அவை ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கின்ற வகையில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பது என்னுடைய கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது 1-7-1971 முதல் விவசாய நஞ்சை நிலங்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் ஐ.எம்.எஸ். போன்ற வகையில் கடன் கொடுத்து இந்த ரெவ்யூவிலேயே நல்ல பல திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக மனு நீதித் திட்டம்பற்றிச் சொன்னார்கள். கடந்த 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 2 ஆயிரம் பேருக்குத்தான் நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் பட்டா வழங்கியிருக்கிறார்கள். தமிழக அரசு வந்து 4 ஆண்டு காலத்தில், இன்றைக்கு கழக அரசு ஒரு லட்சத்திற்கு அதிகமான பேர்களுக்கு நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு நிலம் பட்டா, மனைப்பட்டா எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறது. இவ்விதம் கடந்த 20, 25 ஆண்டுகளாக மனுப் போட்டும் நிலம் கிடைக்காத நிலை மாறி இன்று அவர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல முறையில் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்

கிராமங்களிலே உள்ள உழவர்களுக்கு நிலங்களைப் பயிர் செய்வதைத் தவிர, வேறு எந்த ஒரு தொழிலும் தெரியாத காரணத்தாலும், கிராம கர்ணங்கள் அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்காமல் இருக்கும் காரணத்தாலும் 20, 30 ஆண்டு காலமாக, அந்த நிலத்திலேயே கிணறுகள் வெட்டிப் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கும் நிலையிலும் கூட அந்தக் கிராம அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்காத காரணத்தால் அவர்களுக்குப் பல இக்கட்டுகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு அரசு ஏதாவது கவனம் செலுத்தி அவர்கள் ஏதாவது நல்ல பயன் அடையத் தக்க வகையில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காடு வளர்ப்புத் திட்டம் நல்ல முறையிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலகிரித் தைல மரங்கள் போன்ற மரங்கள், பழ வகை மரங்கள் அதிகமாகப் பெருக்கும் முயற்சிகளை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த மரங்களை வைத்துப் பயிர் செய்து விட்டார்களே தவிர, அவைகளுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவில்லை. இவைகள் அரசாங்கத்தின் நேர் பார்வையில் கண்காணிக்கப்பட வேண்டும். பல ஊர்களிலே பல நேரங்களிலே இந்த மரங்கள் அடியோடு வெட்டி எடுத்துக் கொண்டு போகப் படுகின்றன. தக்க காவல் போட்டு இவைகளைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

[1971 சூலை 6]

அரிசன மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களிலிருந்து அரிசனங்களைச் சாதி இந்துக்கள், அந்த நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றி விடுவது பல கிராமங்களிலே நடைபெற்று வருகிறது. இவைகளைத் தடுத்து நிறுத்த அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஐமாபந்தி முறையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதை ஒழிக்கவும் இல்லை. எடுக்கவும் இல்லை. என்னுடைய அனுபவத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஐமாபந்தி மிக நல்ல முறை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா ரிகார்டுகளும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வந்து விடுகின்றன. ஏறத்தாழ 5 நிமிஷத்தில் ஒரு காரியத்தை முடித்து விட முடிகிறது. அந்த ஐமாபந்தி முறை இல்லை என்றால், உண்மையிலேயே மிகவும் கால தாமதமாக ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசுக் கடன்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கடந்த 2, 3 ஆண்டுக் காலமாக வரட்சியின் காரணமாக, விவசாய மக்கள் தங்கள் நிலங்களின் பேரில் வாங்கப்பட்ட கடன்களைத் திருப்பித் தருவதில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு முதல் போகத்தில் பூச்சியினால் பயிர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு விட்டன. இரண்டாம் போகத்தில் எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு இந்த ஆண்டு எலிகள் மிக மோசமான அளவில் உற்பத்தியாகக் கூடிய பயிர்களை நாசப்படுத்தி யிருக்கின்றன. எனவே இந்நிலையில் அரசாங்கக் கடன்களைத் தை மாதம் வரையிலாவது ஒத்திப் போட வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி ஏற்கனவேயே சொல்லியாகி விட்டது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது புகார்கள் வரும்போது அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க இந்த மாமன்றத்தில் வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். வடிவேல் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குக் கிராமப் புறத்தில் மக்கள் குறைகளை நேரில் விசாரித்து பரிகாரம் வழங்குவதற்காக மனுநீதி முறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மனு நீதி முறையினால் பரிகாரங்கள் கண்டு விட முடியாது. குறிப்பாக அரசு அலுவலகங்களிலே ஏழை எளிய மக்கள் குறைகளை நேரில் தெரிவிக்க முடியாத நிலை இன்னும் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு தாங்கள் குடி இருக்கிற மனைக் கட்டை சொந்தம் என்று ஆக்கி விட்ட இந்த அரசை நான் நெஞ்சார வாழ்த்துகிறேன். அதேபோல் மற்ற மாவட்டங்களிலே இருக்கக் கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த வசதியை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 6]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

7, 8 ஆண்டு காலமாக, நல்ல உற்பத்தி கொடுக்கக் கூடிய விளை நிலங்களைத் தரிசாகப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். 10 ஏக்கர், 8 ஏக்கர் என்ற அளவில் இந்த நிலங்களில் உற்பத்தி எதுவும் செய்யப் படாமல் இருந்து வருகிறது. ஒன்று இவைகளை மனைக்கட்டுகளாக ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால் அந்த நிலங்களில் உற்பத்தியாவது பண்ண வேண்டும். இதை நம்முடைய அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மரம் ஏறி தொழிலாளர்கள், மீனவத் தோழர்கள் போன்றவர்களுக்கு அகால மரணம் அடைகிற நேரத்தில் நம்முடைய அரசு மானியத் தொகை தருகிறது. ஆனால் விவசாயத் தோழர்கள் பசுமைப் பரட்சியின் மூலம் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குப் பாடுபடுபவர்கள் இன்றைக்கு வறுமையில் வாடுகிறார்கள். நம்முடைய நீதிபதி கணபதியா பிள்ளை அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், தஞ்சை மாவட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வருட வருமானம் ரூபாய் 300 தான் என்று. உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் நவீன கருவிகளை உபயோகப்படுத்தும்போதோ, பூச்சி மருந்து அடிக்கிற காலத்திலோ, இன்னும் அறுவடை காலம், நடவு காலத்தில் நாற்றுக்கட்டை எடுத்துப் போகும்போது வரப்பில் தடுக்கி விழுந்தோ அகால மரணம் அடைந்தால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நஷ்டஈடும் அளிக்கப்படாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். உழவுத் தொழில் மிக உயர்ந்த தொழில். “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம், தொழுதுண்டு பிஞ்செல் பவர்” என்று வள்ளுவப் பெருந்தகையார் கூறினர். ஆனால் அந்தத் தொழில் இன்றைக்கு பல்வகையாலும் தாழ்த்தப்பட்டு, “உழுதுண்டு வாழ்வாரே சாவார், செத்து மடிவார், மற்றையோர் தொந்தி பெருத்திருப்பார்” என்கிற நிலைக்கு வந்துவிட்டது. இந்த அரசு அந்த நிலையை மாற்றி-விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அகால மரணம் அடைகிறபோது நஷ்ட ஈடு அளிப்பதற்கான ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

தரிசு நிலங்களாக-ஏறத்தாழ இருபது ஆண்டுகாலமாக உப்புக்களராக இருந்த பூமியை விவசாயிகள் தங்களுடைய செய் நேர்த்தியினால் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்திருந்தால் அதை அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்குமாறாக இன்றைக்கு அதிகமான அளவு தண்டத்தீர்வை போடுவது சரியல்ல. நகைகள், மாடுகள் ஆகிய மூலதனத்தை விற்று அந்த மண்ணிலே போட்டு ஒரு பக்கம் சாகுபடி செய்ய, மறுபக்கம் மிகுந்த அளவுக்கு அரசு தண்டத் தீர்வை போடுவது-“செம்பும் போச்சுதடா கோவிந்தா, அரிசியும் போச்சுதடா கோவிந்தா” என்கிற நிலையில் அவர்கள் அவதிப்படுவதை அரசு கவனிக்க வேண்டும். பத்தாண்டு, இருபதாண்டாக அப்படிச் சாகுபடி செய்து வருகிறவர்களுக்கே இனமாக அந்த தரிசு நிலத்தை பட்டா வழங்க அரசு முன்வர வேண்டும்.

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1971 சூலை 6]

அடுத்தபடியாக ஜமாபந்தி முறை. இதைப்பற்றி மற்ற அங்கத் தினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அரசும் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அதைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை.

அடுத்து, கிராம விவசாயிகள் நிர்வாகத்தினருக்கு தமிழில் ஏதாவது எழுதினால் அவர்களும் அதற்குத் தமிழிலேயே பதில் அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அதைப் புரிந்து கொண்டு அவர்கள் மேற்கொண்டு அலுவலகம் சென்று தங்கள் காரியத்தைக் கவனித்து வர முடியும். தமிழ்னை கொலுவீற்றிருக்கிற இந்த ஆட்சியில் அதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் தான் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்த உதவித் தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாவட்ட நிர்வாக மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத் திலுள்ள மாவட்டங்களின் எல்லைகள் எத்தகைய புனிதத்தன்மையும் வாய்ந்தவை அல்ல. இவை நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்றன. ஆகவே எல்லா மாவட்டங்களையும் ஒன்றாகக் கருதி-நிர்வாக வசதி, பரப்பளவு ஆகியவை வைத்து எப்படி மாற்றி அமைக்கலாம் என்பதை யோசித்தாக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லாவில் எங்கள் ஊரின் எல்லையில் இருந்து மறு எல்லையோரம் உள்ள பெரம்பலூர் எல்லைக்கு 150 மைல்கள் கடந்தாக வேண்டும். இப்படி சில மாவட்டங்கள் கட்டுக்கடங்காத பரப்பளவு உடையதாக இருக்கிறது. ஒரு பெரிய மாவட்டம் என்றால் அதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. எல்லா மாவட்டங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, புதிய முறையில் மாவட்டங்கள் அமையும்படி மாற்றி அமைப்பது நன்மை தரும். அதனால் நிர்வாக வசதி பெருகும் என்று இந்த நேரத் தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அத்துடனே பட்டா வழங்கும் விஷயத்தில்-குடியிருப்புப் பட்டா, வழங்குவது மிகமிக தாமதப்படுகிறது. என்னுடைய சின்னதாரா, புரம் ஒற்றைமான்துரை என்ற இடத்தில் மிகமிக ஏழைகள் இருபதாண்டுக் காலமாக குடிசை போட்டுக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களும் கடந்த இருபதாண்டுக் காலமாக பட்டா கோரி வருகிறார்கள். நாங்கள் போகும்போது “என்ன ஐயா, இருபது ஆண்டுகளாகக் கோரி வருகிறோம், இந்தப் பேப்பர்களே எங்கே இருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை, நீங்கள் உதவக் கூடாதா” என்று கண்ணீர் விடுகிறார்கள். இதுபோல குடியிருப்பு பட்டா, வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படாதவாறு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். பள்ளப்பட்டி கிராமத்திலும் புறம்போக்கு நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று, அரசு அதை ஏலத்தில் விடுவது என்றாலும் ஆட்சேபணை இல்லை. எந்தவித உரிமையும் இல்லாது அவர்கள் அங்கே இருக்கிற காரணத்தினால்தான் அவர்கள் கிராம கணக்குப்பிள்ளை, மணியக் காரர்களுக்கு பயந்து ஒடுங்கியே வாழ்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு

1971 சூலை 6] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

வருகிறது. இதைத் தவிர்க்க குடியிருப்புப் பட்டாக்களை உடனடியாக அந்தப் பகுதிகளில் வழங்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாடு என்னமோ அன்னியர்கள் ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டது உண்மை. ஆனால் கணக்குப்பிள்ளைகளிடம் இருந்து மக்கள் விடுதலை பெறுகிறபோது தான் உண்மையான விடுதலை கிடைத்ததாக ஆகும். எதற்கெடுத்தாலும் லஞ்சம்—எதற்கெடுத்தாலும் கணக்குப்பிள்ளை சர்டிபிகேட் வேண்டும் என்கிறார்கள். போலீசில் ஒரு வழக்கு கொடுப்பது என்றால் கூட அவர் அந்த ஊர்க்காரர் என்பதாக கணக்குப்பிள்ளை சர்டிபிகேட் வேண்டும் என்கிற நிலை இருப்பதன் காரணமாக தொட்டதற்கெல்லாம் காசு—அவர் பேனா சும்மா கையெழுத்துப் போடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : காலையில் கேள்வி நேரத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு கிராம அதிகாரிகள் எதுவும் கொடுக்காமல் கையெழுத்துப் போடமாட்டார்கள் என்பதாக பொதுவாகச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கிராமாதிகாரிகளாக இருப்பது பாவமான காரியம் என்பதான கருத்து ஏற்படக் கூடாது. சிலபேர்கள் தவறு செய்யலாம். யார் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதை உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டு எழுதி அனுப்பினால் உடனுக்குடன் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். எல்லோரும் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. உறுப்பினர் ஏதாவது குற்றச்சாட்டு சொன்னால் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : நான் சொல்ல வந்தது—இந்த மாதிரியாக எதற்கெடுத்தாலும் கணக்குப்பிள்ளை சர்டிபிகேட்தான் வேண்டும் என்பது இல்லாது ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகிய எங்களுக்கு அதுபோன்ற சர்டிபிகேட்டுகளில் கையொப்பமிட்டு வழங்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். சர்டிபிகேட் வழங்கும் முறையைக் கணக்குப்பிள்ளைகளிடம் இருந்து மாற்ற வேண்டும். அவர்கள் மீது புகார் செய்கிறபோதும் தாசில்தார், ரெவின்யூ ஆபீசர் விசாரிப்பார் என்பது இல்லாமல் ஆர்.டி.ஓ. லெவலில் மேல்மட்டத்தில் விசாரணைக்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக அரசாங்கத்தில் சிக்ரட்ஃபைல் “ Confidential file ” கையாளப்படுகிறது. கீழுள்ள சிப்பந்திகளைப்பற்றி மேலதிகாரிகள் சொந்த விருப்புவெறுப்பின் காரணமாக, சமய உணர்ச்சியின் காரணமாகப் பல சந்தர்ப்பங்களில் பாதகமாக எழுதி வைத்து விடுகிறார்கள். அது சிப்பந்திகளின் பதவி உயர்வைப் பாதிக்கிறது; அவர்கள் எங்களிடம் சொல்கிறார்கள். ஆகவே மேலதிகாரிகளின் சொந்த விருப்பு வெறுப்புணர்ச்சி, சமய உணர்ச்சிக்கே இடமளிக்காத வகையில் சிக்ரட்ஃபைல் முறையையே எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1971 சூலை 6]

அடுத்தபடியாக, முதியோர் ஓய்வு ஊதியங்களைப்பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது. இந்த அரசு மக்கள் நலனிலே முழுமையான அக்கறை கொண்ட அரசு. சில கிராமங்களில் வயது வந்தவர்கள், முதியோர்கள் சந்ததியில்லாதவர்கள் பிச்சையெடுத்து வாழ்கின்ற அவல நிலையில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியங்களை வழங்க வேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் இத்தனை பேருக்குத்தான் ஓய்வு ஊதியம் என்ற அளவு சொல்லாமல், ஒரு எல்லைக்கோட்டை நிர்ணயிக்காமல் வயதானவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் திரட்டக்கடிய பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதியிலிருந்தாவது ஒரு சிறிது எடுத்து, ஐம்பது, அறுபது வயதானவர்கள் சந்ததியில்லாத முதியோர்கள் யாராய் இருந்தாலும், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அரசாங்கம் மானியம் அளிக்கும் என்கிற நிலைமையை உண்டுபண்ண வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தை மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒருசிலருக்கு மட்டும் முதியோர் ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்காமல், வயதானவர்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மனு நீதி முறையினால் பலன் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குச் செல்லும்போது, அவர்களிடம் “குடி தண்ணீர் இல்லை, கிணறு ஆழப்படுத்த வேண்டும், பட்டா கொடுக்க வேண்டும்” என்ற முறையில் ஆயிரக் கணக்கான மனுக்களை கிராம மக்கள் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் கிராமங்களுக்குப் போனபோழுதுகூட சுமார் 200 மனுக்கள் எங்களிடம் கொடுக்கப்பட்டன. கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை யென்றால் நாங்கள் என்ன செய்ய முடிகிறது? நாங்கள் அதிகாரிகளைப் பார்த்துக் கேட்கிறோம். கிராமங்களில் இப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகள் வருகின்றனவே தவிர, கோரிக்கைகள் தீர்க்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இப்படி மனுநீதி முறை குறையுள்ளதாகச் செயல்படுவதைவிட, மனுநீதித் திட்டமே தேவைதான் என்ற அளவுக்கு கேள்விக்குறி, தாமதத்தால் ஏற்படும் குறையால் எழுகின்றது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, மனு நீதித் திட்டமே தேவையில்லை என்ற தவறான கருத்தைச் சொல்கிறார். மனுநீதி திட்டத்தினால் நிறையப் பலன் இருக்கிறது. அங்கத்தினர் அவர்கள் மனுநீதித் திட்டம் நடத்துகின்ற இடத்தில் ஒருதரமாவது சென்று, அதிகாரிகளின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு பார்க்க வேண்டும். நான்கைந்து ஆண்டுகளாகப் பட்டா வழங்காதவை எல்லாம் இப்போது அந்த இடத்திலேயே பட்டா வழங்கப்படுகிறது. அதில் எந்தவிதமான புகாரும் இல்லை. எல்லோரும் மனுநீதித் திட்டத்தைப் பாராட்டுகிறார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு மட்டும் அதைப் பாராட்ட மனம் இல்லை. மனுநீதித் திட்டம் இல்லாமல் இருப்பது மேல் என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல வந்தது எல்லாம், உடனுக்குடன் காரியங்கள் ஆற்றப்படவில்லையென்று தான், முழுமையாக நீக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அங்கத்தினர்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளை

1971 சூலை 6] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

யெல்லாம் அரசு ஆராய்ந்து தக்க முடிவுகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. என். கணபதி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்து, ஓரிரு கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாவட்ட ஆட்சித் துறையில் சாதாரணமாக முதுகெலும்பாக விளங்கக்கூடியவர்கள் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் என்ற கருத்து வரவேற்கக்கூடிய கருத்தாகும். அரசின் கொள்கைகளை, குறிப்பாக மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் சமதர்ம சோஷலிசத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற முயற்சிக்கு, சாதாரண கிராமங்களிலே, மூலைமுடுக்குகளிலே எல்லாம் சென்று பரப்ப கிராம மக்கள் அரசு ஆற்றுகின்ற நற்பலன்களை அனுபவிக்க வேண்டுமானால், கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டுமானால் அதற்குக் கட்டுக்கோப்பான “அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் மெஷனரி”-நிர்வாக யந்திரம்-செயல்பட வேண்டும். அது ஒரு அச்சாணியாக விளங்குகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையல்ல. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இருக்கிறார். அவருக்குக் கீழே பணியாற்றுகின்ற பல்வேறு அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறார்கள். இந்த அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தின் திட்டங்களையும், கொள்கைகளையும் நடைமுறைப்படுத்தி, அதனால் கிடைக்கிற பலன்களை, நன்மைகளை கிராம மக்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தருவதிலும் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து நாம் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும், நிர்வாக யந்திரம் மேலும் மேலும் சீர்ப்பட வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தால் ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்களில் உள்ளாட்சி என்ற துறை இருக்கிறது. கிராம அளவில் உள்ளாட்சிக்கு நிர்வாக அதிகாரி இருக்கிறார். யூனியனைப் பொறுத்த அளவில் பி.டி.ஓ. இருக்கிறார். கமிஷனர் இருக்கிறார். டிஸ்ட்ரிக்ட் பஞ்சாயத்து ஆபீசர் என்பவர் கோட்ட அளவில் இருக்கிறார். மாவட்ட அளவில் ஆய்வாளராக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இருக்கிறார். மாநில அளவில் டைரக்டர் ஆஃப் ரூரல் டெவலப்மென்ட் என்பவர் இருக்கிறார். இத்தனை பேரும் ஒன்றோடொன்று கட்டுக்கோப்பாக இயங்க வேண்டுமானால் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்திலே, உள்ளாட்சி நிர்வாகத்திலே பக்குவப்பட்ட, பண்பட்ட, பயிற்சி பெற்ற அதிகாரிகள் மேலும் மேலும் இந்தக் கிளைக்குத் தேவை. அவர்கள் இப் பணிகளில் ஈடுபடுகின்ற நேரத்தில் கிராமங்களில் கிராம அதிகாரி, மாவட்ட அளவிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குப் போகாமல், மாநில அளவில் டைரக்டர் ஆஃப் ரூரல் டெவலப்மென்ட் என்பவருக்கு கோரிக்கைகளை அனுப்பலாம். மாவட்ட அளவில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குப் பதிலாக டிஸ்ட்ரிக்ட் பஞ்சாயத்து ஆபீசர் என்பவருக்கே இந்தப் பணிகளை—உள்ளாட்சித் துறையை—ஒதுக்கித் தந்தால் உள்ளாட்சித் துறைப் பணிகள் சீர்ப்படுத்தப்பட்டு, நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இப்போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தப் பணியை ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படவில்லை யென்று யாரும்

[திரு. என். கணபதி]

[1971 சூலை 6]

தவறாகக் கருதிவிடக் கூடாது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு பலதரப்பட்ட பொறுப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கத்தின் முற்போக்குக் கொள்கைகள் சம்பந்தமாகப் பல நடவடிக்கைகளை அவர் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் மாவட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கி உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவருக்கு மேலும் தொல்லைதரக் கூடாது என்ற காரணத்தினால்தான். இந்த இலாகாவை எடுத்து, உள்ளாட்சித் துறையில் அனுபவமிக்க ஒருவரைப் போடுவது சாலச் சிறந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இப்படிச் செய்தால், கீழ்மட்டத்தில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள் பதவி உயர்வு பெற்று, நல்ல முறையில் சேவை செய்வதற்கான வாய்ப்பும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்.

கிராம நல ஊழியர்கள், கிராம சேவகர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று குறிப்பிட்ட பணி ஒன்றும் இல்லை. குடும்பக் கட்டுப்பாடு பிரசாரம் நடைபெற வேண்டுமானால், அந்த ஊழியர்கள் கிராமங்களின் மூலை முடுக்குகளுக்கெல்லாம் சென்று அந்தத் திட்டத்திற்கு ஆதரவு திரட்டுகிறார்கள். மக்களை குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தில் ஈடுபடுமாறு அவர்களை அழைத்து வந்து அரசாங்க மருத்துவ மனையிலோ, தனியார் மருத்துவ மனையிலோ சேர்த்து, அறுவை சிகிச்சை செய்வதற்கு ஒத்துழைக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் செய்கின்ற இந்தப் பணியெல்லாம் இவர்களுடைய கணக்கில் சேருவதில்லை. பி.டி.ஓ. ஆபீசில் ஏஜுகேடார்—குடும்பக் கட்டுப்பாடு பிரசாரகர் என்பவர் ஒருவர் இருக்கிறார். கிராம சேவகர்கள் செய்யும் பணியெல்லாம் அவருடைய கணக்கில்தான் சேருகிறது. கிராம சேவகர்களுடைய உழைப்பை யெல்லாம் தன்னுடைய உழைப்பாகக் கணக்கு காட்டுகிறார். (all the credit goes to the block educator) என்று என்னிடத்தில் குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். கிராம சேவகர்களுக்கு என்று நிர்ணயமான பணிகளை நிர்ணயித்தா, குறிப்பிட்ட பணிகளில் அவர்களை ஈடுபடுமாறு செய்தால், அவர்கள் செம்மையாகப் பணியாற்றுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நல்ல திட்டப் பணிகளை ஊக்கமாக நிறைவேற்ற அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

கிராமநல ஊழியர்கள் பதவி உயர்வு பெற வாய்ப்புக் கிடையாது. ஊராட்சி மன்றங்களில் கிரேடு-2. எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் இருக்கிறார். கிராம சேவகருக்கும் கிரேடு-2. ஆபீசருக்கும் சம்பளத்தில் வித்தியாசம் கிடையாது. இதை யெல்லாம் கவனித்து, அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைந்த நிலங்களுக்கு வரியை ரத்து செய்திருக்கிறது. அதை நாம் ஆதரிக்கிறோம். வரியைத் தாங்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் போடுவோம் என்பது நம்முடைய அரசின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. (irrespective of holdings)

ஐந்து ஏக்கருக்கு வரி கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி விலக்கில்லாமல் வரி விதிக்க வேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் செய்யும் முயற்சிகளைப் பாராட்டுகிறேன்.

1971 சூலை 6]

[திரு. என். கணபதி]

நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு நிலம் வழங்குகின்ற நேரத்தில் நிலங்களை 3 ஏக்கரிலிருந்து $1\frac{1}{2}$ ஏக்கருக்குக் குறைத்திருக்கிறார்கள். $1\frac{1}{2}$ ஏக்கரில் விவசாயம் செய்து என்ன பலனைப் பெற முடியும்? ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு 3 ஏக்கர் என்ற அளவில் நிலம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புறம்போக்கு நிலங்களை அரசு விவசாயத்திற்கு மற்றவர்களுக்கு—லீஸ்—குத்தகைக்கு விடுகின்ற நேரத்தில் குறைந்த பட்ச “நாமினல் ரேட்” ஆகப் போட வேண்டுமே தவிர, பெரிய அளவில் வரி போட்டு வாங்குகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு விவசாயி 3 ஏக்கர் நிலம் பெற்றிருந்தால் வாடகை 20 ரூபாய் என்று இருந்தது. இப்போது 240 ரூபாய் என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விவசாயி 3 ஏக்கர் நிலத்திலே சாகுபடி செய்து, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 240 ரூபாய் வரி செலுத்தக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதுபோன்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. விவசாயத்திலே நாம் பசுமைப் பரட்சியை ஏற்படுத்தி உணவிலே தன்னிறைவு எய்த வேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு மாறாக பீஸ்ட்ரென்ட் என்ற அளவிலேதான் இது இருக்கிறது. எனவே இதையெல்லாம் நம் முடைய அரசு தவணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு மனை போன்றவைகள் பதிவு செய்யப்படுகின்ற நேரத்திலே குறைந்த மதிப்புள்ள கட்டணத்தைக் கொடுத்துப் பதிவு செய்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊரிலும், அல்லது ஒவ்வொரு பகுதியிலும் எவ்வளவு மதிப்பு போட்டுப் பதிவு செய்யவேண்டுமென்று பார்த்து ஒரு கட்டணத்தை நம்முடைய அரசாங்கமே தன்னுடைய வருவாய்த் துறை அலுவலர்களைக் கொண்டு நிர்ணயித்து இருக்கிறது. அந்தக் கட்டணம் சரிவர வாங்கப்படுகிறதா என்பதைக் கண்காணிப்பதில்லை. எப்படி மாவட்ட நீதி மன்றங்களைத் தலைமை நீதிமன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆண்டுக்கொரு முறை வந்து சரிபார்க்கிறார்களோ அதே போன்று இங்கேயும் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் அல்லது டிஸ்ட்ரிக்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார் அங்கங்கே உள்ள சப் ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ்களுக்குச் சென்று அடிக்கடி அங்கே ஸ்டாம்பு கட்டணம் ஏமாற்றப்படாமல் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றதா, ஒழுங்கினங்கள் நடைபெறாமல் இருக்கின்றதா என்பதைக் கண்காணிக்க ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய ஆதரவை இந்தக் கோரிக்கைக்குத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. துரை. கோவிந்தராசன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேர்களும் நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மாவட்ட ஆட்சி நிர்வாகம் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருந்தாலும் காலத்தாலே வளர்க்கப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சி நிர்வாகம் இரண்டையும் உள்ளடக்கிய ஒன்றாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, குறிப்பாக ரெவின்யூவையும் பஞ்சாயத்துக்களுடைய நிர்வாகத்தையும், ஒன்றாகச் சேர்த்து உள்ளடக்கி இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அதனுடைய அலுவல்கள் வரவரப் பெருகிக் கொண்டு வரும்பொழுது, குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் - - - - - க்கின்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய

[திரு. துரை. கோவிந்தராசன்] [1971 சூலை 6]

பொறுப்புகள் எவ்வளவு பெருகியிருக்கிறது என்பதையும், விவசாயப் பெருமக்களைச் சந்தித்து ஒவ்வொரு நேரத்திலும் பல நன்மைகளைச் செய்வதாகக் கருதி விவசாயிகளுக்குப் பல்வகைச் சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும், அதே நேரத்திலே ஊராட்சி மன்றங்களின் பல்வேறு காரியங்களிலும் ஈடுபட்டு பல நல்ல பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கருதி வருகின்ற நிலைமை இருப்பதால் வரவர வளர்ந்து வருகின்ற அந்தத் துறையின் அலுவல்கள் விரிவாக்கப்பட்டு, அலுவல்கள் அதிகமாக்கப்பட்டு எல்லாவகையான பொறுப்புகளும், ஒரே இடத்திலே இருப்பதால் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்ற நிலை இருப்பதால், ரெவின்யூ சம்பந்தப்பட்டவற்றையும், பஞ்சாயத்து சம்பந்தப்பட்டவற்றையும், தனித்தனியாகப் பிரித்து இப்பொழுது இருக்கிற தஞ்சையை மேலத் தஞ்சை, கீழ்த் தஞ்சை என்று சொல்கிற அளவிலே, எப்படி டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டங்கள் தனித் தனியாக நடக்கின்றனவோ அதைப்போல்—ஒன்றுக்கொன்று பிரிக்க இயலவில்லை என்றாலும்கூட அந்த நிலைமையைப் போக்க கிராம வளர்ச்சி அதிகமாக ஏற்பட அதிகாரிகளைப் போட்டு முன்னேற்றம் காண்பதற்கு அரசாங்கம் முயல் வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் முக்கியமான பிரச்சனை கிராம அதிகாரிகள்தான். அவர்களுடைய பணி பல நல்ல வேலைகளுக்குக் கிட்டுகின்ற வகையில் அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டு அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு அளித்து அந்தந்தக் கிராமங்களிலே வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் கூறியதைப்போன்று நான் இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து கிராம சேவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு என்ன என்ன வேலைகள் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. அந்தக் கிராமத்தில் என்ன வேலை நடந்தாலும், அது ரெவின்யூ வேலையாக இருக்கலாம், பஞ்சாயத்து வேலையாக இருக்கலாம், கூட்டு மன்ற வேலையாக இருக்கலாம், அறுவைச் சிகிச்சை வேலையாக இருக்கலாம், எந்த வேலையாக இருந்தாலும் கிராம சேவர்கள் ஈடுபடவேண்டுமென்ற நிலைமையை மாற்றி அவர்கள் தங்களுடைய பணிகளைச் செவ்வனே செய்து வந்தாலும், கிராமங்களிலிருந்து பற்பல சலுகைகளைப்பெற்று வந்தாலும் அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு இல்லை என்பதால் பதவி உயர்வு அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்ச நிவாரணம் என்று பேசுகின்றபொழுது—தஞ்சை மாவட்டத்தை குறிப்பாக சோழவளநாடு சோறுடைத்து என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்தத் தஞ்சை மாவட்டத்தின் கந்தர்வலோகத்தினுடைய கந்தர்வ கோட்டையின் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக நான் இருக்கின்றேன்—அந்தத் தொகுதியில் பஞ்சம் என்று சொல்கின்றபோது மாவட்ட ரீதியாகப் பஞ்ச நிவாரணக் தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டாலும் பஞ்சைப் பராரியாக இருக்கின்ற அந்தப் பகுதி வளமற்றுக் காணப்படுகின்ற அந்தப் பகுதி, நான் சார்ந்திருக்கின்ற

1971 சூலை 6] [திரு. துரை. கோவிந்தராசன்]

அந்தப் பகுதி புதுக்கோட்டையில் ஒரு பகுதியையும், திருச்சியில் ஒரு பகுதியையும் இணைத்திருக்கின்ற அந்தப் பகுதி ஒரு வகையிலே மட்டும் பின்தங்கியிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது.

இன்னும் மன வேதனையோடு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன், கல்வி வளர்ச்சி குன்றியிருக்கின்றது, அது மட்டுமல்ல, பழைய மனிதன் போராடிய வீரப் பரம்பரை—மனிதனுடைய வீரத்தைச் சோதித்துப் பார்ப்பதற்காக மாடுகளைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தால் வீரம் வெளிப்படும் என்று நினைத்தார்கள்—அப்படிப்பட்ட முறையில் மாடு இன்றும் பிடிக்கப்படுகின்றது, அது ஒரு தொழிலாகவே இருக்கின்ற அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினாலே கல்வி வளர்ச்சி இல்லாத காரணத்தினாலே ஏறத்தாழ 25 அல்லது முப்பது மைல் சுற்றளவுள்ள 100 அல்லது 150 கிராமங்கள் பின்தங்கிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி நான் பல்வேறு அமைச்சர்களிடமும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். 25—6—1971 அன்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும், மற்ற மற்ற பல்வேறு அதிகாரிகளையும் பார்த்து அந்தப் பகுதிகளின் நிலைமை களைப் போக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. வீரத்திலே விளைந்த தொழிலாக இன்று இருப்பதை மாற்றி முந்திரி மூள் நிரம்பிய பகுதியாக இருப்பதை மாற்றி, சோழ வளநாட்டிலே இருக்கின்ற அந்தப் பின்தங்கிய பகுதி நன்கு செழிக்க வேண்டும், ஒங்க வேண்டுமென்பதை மனத்திலே கொண்டு நல்ல பணிகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டம் என்றாலே எங்கும் பச்சைப் பசேலென்று இருக்கின்றது என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டுவிடாமல் பரந்து பட்டொளி வீசுகின்ற அந்தச் செம்மண் பகுதியைக் கொஞ்சம் பார்த்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கு வழிவகை களைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற வகையிலே நில வள வங்கிகள் 20 சதவிகிதம் தொகையை அளிப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சில பகுதிகளிலே காடு மேடாக இருக்கின்ற பகுதியிலே கல்பாறை நிரம்பியிருக்கின்ற பகுதியிலே அந்தத் தொகை போதாமல் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதியோர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகின்றது, அது மாவட்ட ரீதியாக அளிக்கப்படுகின்றது, அப்படி அளிக்காமல் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இருக்கின்ற முதியோர்களுக்குப் போதுமான அளவில் பயன்படும்படி மாநில ரீதியாக எல்லாவற்றையும், ஒன்றாக்கி அந்தத் தொகையைக் கொஞ்சம் உயர்த்தி அளிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு என்று மாவட்ட ரீதியாக அரசாங்கத்தின் மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்குப் பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து மானியக் கிணறுகள், வீட்டு வசதி போன்ற பலவற்றைச் செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மேலத் தஞ்சையில் இருக்கின்ற கிராமங்களில் மானியக் கிணறுத் திட்டம் கிடையாது என்றும், கீழ்த் தஞ்சையில் இருப்பவர்களுக்குத்தான்

[திரு. துரை. கோவிந்தராசன்] [1971 சூலை 6]

இப்போது மானியக் கிணறு திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் பெருகி ஆற்று வெள்ளம் ஏற்படுகின்ற பகுதியில் மானியக் கிணறுகளைத் தோண்டிக் கொண்டிராமல், தண்ணீரையே பார்த்திராத விவசாய மக்கள் உள்ள பகுதியை முன்னேற்றும் வகையில் மேலத் தஞ்சையில் உள்ள பகுதிகளுக்கும் குறிப்பாக அறந்தாங்கி, கந்தர்வகோட்டை, பட்டுக்கோட்டை ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மானியக் கிணறுகளைத் தோண்டிக் கொடுப்பதோடு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகப் பல சலுகைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உறுப்பினர்கள் அவரவர்களுடைய தொகுதி மக்கள், அந்தப் பகுதியின் நிலைமைகளையும் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டமும் கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னதாக இருந்த நிலை மாறி இன்றையதினம் பொறுப்புகள் அதிகரித்திருக்கின்ற நிலையில் ஒவ்வொரு துறைக்கும் தனித் தனி அலுவலர்கள் போடப் பட்டு காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன. உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் தன்னிறைவு ஏற்படும் அளவுக்கு விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்படும் வகையில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். அரசும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும், ரெவின்யூ அதிகாரிகளையும் அனைவரும் நாட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதே போன்று பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பொறுத்தவரை பல்வேறு பணிகள் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சிறு சிறு காரியங்களைச் செய்ய மட்டுமே போதும் என்ற நிலையில் இருப்பதால் பல்வேறு காரியங்களை உடனடியாகச் செய்வதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குத் துணையாக உயர் அதிகாரி ஒருவரைப் போட்டு அப்படிப்பட்ட காரியங்களை விரைவில் செய்து முடிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. வே. வேலப்பன் : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகமும் வருவாய்த் துறையும் என்ற அளவில் பார்ப்போமானால் நாட்டிலே நடைபெறுகின்ற அத்துணை காரியங்களையும் மாவட்ட அளவில் நிர்வாகமும், வருவாய்த் துறையும் செம்மையாகச் செயல்பட்டால்தான் நாட்டில் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இத்தனை காரியங்களுக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது நம்முடைய வருவாய்த் துறைதான். இப்படிப்பட்ட இந்தத் துறையிலே அதிகாரங்கள் பரவலாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அப்படிப் பார்க்கும்போது என்னுடைய பகுதியில் இருக்கும் நாமக்கல் வட்டமானது பெரிய வட்டமாக இருக்கிறது. அதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஏராளமாக வந்து பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை

1971 சூலை 6] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

எடுத்துத் என்ன காரணத்தாலோ காலதாமதம் ஏற்பட்டு நடைமுறையில் இன்னும் செயல்பட முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதனை விரைவில் செய்து தரவேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் வட்டத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிற வட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், கோட்டாட்சித் தலைவர்கள் டீர் புரோகிராம் போட்டுக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஆயிராகச் செல்லு வதற்குத்தான் சரியாக இருக்கிறதே தவிர, சரியான முறையில் பணியாற்ற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பணியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எப்படி விவசாயி நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று கருதுகிறோமோ அது போலவே இந்த மாவட்ட நிர்வாகமும் ஒரு நாட்டின் நிர்வாகத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிறது.

எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர்கள் பலர் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினையைப் பற்றி அதிகமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னுடைய பகுதியில் காவேரியிலும், பிரிவு வாய்க்கால்களிலும் இருந்து தண்ணீர் எடுத்து விவசாயம் செய்த விவசாயிகளுக்கு அனுமதி இல்லாமல் தண்ணீர் எடுத்தார்கள் என்று தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்து அனுபவித்து வருகின்றவர்களுக்கும் பட்டா செய்து கொடுக்கும் நிலையும், குடியிருப்பவர்களுக்கு வீட்டு மனையைப் பட்டா செய்து கொடுக்கும் நிலையும் இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் தண்ணீர் எடுத்துப் பாசனம் செய்த விவசாயிகளுக்குத் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஏற்கனவே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் எடுத்துப் பாசனம் செய்பவர்கள் அனைவரையும் அனுமதிக்கலாமா கூடாதா என்பதிலே ஒரு கட்டுப்பாடு விதிக்க வேண்டும். கீழ் கிராமங்கள் பாதிப்பு ஏற்படுவதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தண்ணீர் எடுக்கப்படுகிறது என்று பார்த்து கீழ் மட்டங்களில் இருக்கும் அதிகாரிகள் உடனடியாகத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் நாலேந்து ஆண்டுக் காலமாக ஒவ்வொரு விவசாயியும் தங்களுடைய சக்திக்கு மீறிய செலவுகளைச் செய்துவிட்ட பிறகு, எட்டு பத்து ஆண்டுக் காலமாகப் பாசனம் செய்து புஞ்சைகளை நஞ்சைகளாக மாற்றிய பிறகு 20 மடங்கு தண்டத் தீர்வை விதிப்பதால் அவர்கள் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். குரங்கு கையில் பொட்டலத்தைக் கொடுத்தால் அதைப் பிரித்தும் பார்க்காமல், கீழேயும் விட்டெறியாமல் வைத்துக் கொண்டிருப்பதுபோல் அவர்கள் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்படுவதன் காரணமாக அந்த விவசாயிகள் மிகவும் மோசமான நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே பணக்கார விவசாயிகள் தான் இருக்கிறார்கள் என்பது சரியல்ல. நூற்றுக்கு ஐந்து சதவிகிதம் அல்லது பத்து சதவிகிதம் வேண்டுமானால் பணக்கார விவசாயிகளாக இருக்கலாம். 90 சதவிகிதத்தினர் சிறு விவசாயிகள்தான். எது நியாயம் என்று பார்த்து அந்த விவசாயிகளுக்கு வழி செய்ய வேண்டும். அந்த விவசாயிகள் அந்த நிலத்தை விட்டு விட்டும் போக முடியாது. தொழில் நடத்துபவர்கள் நடத்த முடியவில்லை என்றால்

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்] [1971 சூலை 6]

கடையை இழுத்து மூடிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் அப்படிப் போக முடியாது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு மிக முக்கியமாக இருக்கின்ற மாடுகள் போன்றவற்றை ஜப்தி செய்யக் கூடாது. உழவு மாடுகளை ஜப்தி செய்துவிட்டால் அவன் மறுபடியும் பணத்தைக் கட்டும் வரையில் உழவு மாடுகளுக்கு என்ன செய்வான்? ஆகவே, உழவு மாடுகளை ஜப்தி செய்யும் நிலைமையோ, மோட்டாரைக் கழற்றும் நிலைமையோ இருக்கக் கூடாது. மற்றத் துறைகளில் இருப்பவர்களுக்குச் சலுகை காட்டவில்லை என்று சொன்னாலும் விவசாயிகளுக்குச் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி என்று போட்டு இருக்கிறோம். விவசாயிகள் எல்லோரும் எழுதப்பட்டிக்கத் தெரிந்தவர்கள் அல்ல. அவர்கள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வருமானம் கம்பெளண்டிங் வரம்புக்குள் வரவில்லை என்று கருதி 10,000-15,000 என்று போடுகிறார்கள். அப்படிப் போடுவது நீக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இப்போது கிணறு வெட்ட வேன் கொடுக்கிறோம். அது அரைக்கிணறு தோண்டுவதற்குரிய நிலையில் தான் உள்ளது. கிணறுகள் எந்த இடத்தில் வெட்டினால் தண்ணீர் வரும் என்பதை ஆராய்ந்து சொல்ல, ஒரு ஆய்வாளரை அரசாங்கம் போட வேண்டும். அவர்கள் சொல்கிற இடத்தில்தான் கிணறு வெட்ட வேண்டும். கிணறு வெட்டுவதற்குத் தேவையான அளவு பணம் கொடுக்க வேண்டும். கிணறு வெட்டிய பிறகு தண்ணீர் வரவில்லை என்று சொன்னால், அந்த லோன் தொகை தள்ளிக் கொடுக்கும் நிலை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். இல்லையென்றால் இருப்பதை விட்டுக் கெஞ்சும் நிலைக்கு விவசாயிகள் வந்துவிடுவார்கள். அரசாங்கத்திடம் கடன் கேட்டு மனு போட்டால் அதிக காலதாமதம் ஆகிறது. இந்தக் காலதாமதம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

அரசாங்க நிலத்தில் குடி இருப்பவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க 3-4 ஆண்டுகள் காலதாமதம் ஆகிறது. இப்படிப்பட்ட குறைகள் நீக்கப்பட வேண்டும். மலைப்பிரதேசத்தில் பட்டா செய்யும் போது ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. மலைப் பிரதேசங்களில் மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஒரு இடத்தைப் பட்டா செய்யும்போது, நிலத்திற்கு மதிப்பு ரூ. 1,000 என்று சொன்னால், அந்த நிலத்தில் இருக்கும் மரங்களின் மதிப்பு ரூ. 2,000 என்று சொல்லி, அதையும் சேர்த்து வசூலிக்கிறார்கள். மரத்தின் விலையை நீக்கி விட்டு, பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே சபையிலே வைக்கப்பட்டு இருக்கிற 9 மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கான நேரம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் இங்கே பிரதானமான.....

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எவ்வளவு நேரம் வேண்டும் ?

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஒரு 10-15 நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 16 நிமிடம் பேசங்கள் (சிரிப்பு).

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : நிர்வாகத்திலேயே சிறந்த துறையாக இருக்கும் வருவாய்த் துறையைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வருவாய்த் துறைக்கு மிகவும் பிரதானமாக இருப்பவர்கள் கிராமங்களிலே உள்ள கிராம அதிகாரிகள். இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் தான் அந்த வருவாய்த் துறைக்கே அஸ்திவாரமாக இருக்கிறார்கள். இது தான் அன்று முதல் இன்று வரை இருந்து வரும் நிலைமையாகும். அந்தக் கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி நிறையப் பேர் பேசினார்கள். அவர்கள் மீது குற்றம் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒவ்வொருவரும் பேசும்போது அந்தத் துறையைத் தொட்டுப் பேச வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. காரணம் பாரம்பரியமாக அந்தத் துறை அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, கூடி இருக்கும் மேடுகளைச் சரி செய்யுங்கள், அங்கே இருக்கும் குப்பைகளை விலக்கி ஒழுங்கு படுத்தினால் தான் அந்தத் துறை சரியாக இயங்கும் என்பதால் தான் அதைப்பற்றி ஒன்று இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள் என்று சொன்னால் கிராமத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொரு நபரும் அவருடைய தயவை நாடாமல் வாழ்வதற்கு முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு வீட்டில் மரணம் ஏற்பட்டால், ஒரு வீட்டில் ஜனனம் ஏற்பட்டால், ஒருவருக்கு ஒருவன் சண்டை ஏற்பட்டால், ஒரு நிலத்திற்குத் தரம் தீர்வை போட வேண்டுமானால் எல்லாவற்றிற்கும் இந்த கிராம உத்தியோகஸ்தரின் தயவைத் தான் நாட வேண்டியிருக்கிறது. ஒருவருக்குப் புறம்போக்கு நிலத்தைப் பட்டா செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கும் இவரிடம் தான் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி அந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த கிராம அதிகாரியின் தயவு இல்லாமல் கிராமத்தில் வாழ முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். அப்படி அமைந்து இருக்கிற காரணத்தால், அப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்காக கிராம மக்கள் அவரிடத்தில் செல்லும்போது, அவருக்கு ஆதரவாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள், கெட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். நல்லவர்கள் கூட கெட்டவர்கள் ஆகும் வாய்ப்பும் இருக்கிறது என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

* * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தக் கதையை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கி விடுகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1971 சூலை 6]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நான் இவ்வளவு பேர் கூறியதையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதைச் சொல்லியது குற்றச்சாட்டுக்காக அல்ல. கிராம அதிகாரிகள் ஒழுங்காக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் சொன்னேன். அப்படி ஒழுங்காக நடப்பதற்கு என்னென்ன வழிகள், முயற்சிகள் செய்ய வேண்டுமோ அதை யோசித்துச் செய்வது தான் சரியானது. இன்னொன்றும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் அப்படி இருப்பதற்குக் காரணம் ஏதாவது தாசில்தார் ஒரு கிராமத்திற்கு முகாம் செய்கிறார், ஆர்.டி.ஓ. முகாம் செய்கிறார் என்றால், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் அவர்களுக்கு வேண்டிய இதர காரியங்கள் எல்லாம் கிராம அதிகாரிகள் தான் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. அதற்காகப் பணத்தை அவர்கள் எங்கே இருந்து கண்டுபிடிப்பார்கள்? அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதற்காக, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகின்றன. இது இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. வெகு காலத்திற்கு முன்பே இத்தகைய நிலை இருக்கிறது.

இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் தான் நிர்வாகத்தின் அஸ்திவாரமாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த தேசத்தில் 5 ஆண்டுத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு எங்கே இருந்து புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப் படுகின்றன என்றால், கிராமத்திலுள்ள இந்தக் கிராம அதிகாரிகளிடமிருந்து தான். இந்தப் புள்ளி விவரங்களைத் தயாரிப்பவர்கள் கிராம அதிகாரிகள்தான். அவர்கள் வீட்டில் இருந்தபடியே எல்லாம் செய்து விடுகிறார்கள். இப்படி இருக்கும் நிலையில் அவர்கள் தரும் புள்ளி விவரங்கள் எந்த நிலையில் இருக்கும் என்று பார்க்க வேண்டும்.

அதோடு, வரி விதிக்கும் முறை இருக்கிறது. கிராம ரிகார்டுகளில் பல வருஷங்களாக இருக்கின்றன. கிராம ரிகார்டுகளில், புறம் போக்கு என்றால், அது மந்தைப் புறம்போக்கு, நத்தம் புறம்போக்கு, சாலைப் புறம்போக்கு என்று பல விதமாக இருக்கிறது. அப்படி ரிகார்டில் இருந்தாலும், அது வெகு காலத்திற்கு முன் இருந்த நிலைமையைக் குறிக்கிறது. அந்த நிலங்கள் பல்லாண்டுக் காலமாக விவசாயம் செய்யப்பட்டு, பிற்பாடு கிணறுகள் வைத்து, தென்னை, மா மரங்கள் வைத்து வளர்த்து இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் ரிகார்டில் புறம்போக்கு என்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறது. தடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ரிகார்டில் அப்படியிருப்பதால், அன்று முதல் இன்று வரையில் அவற்றிற்குத் தண்டத் தீர்வை போட்டு வருகிறார்கள். அது சரியானது அல்ல. அனுபவத்தில் அவை பல வருடங்களாக விவசாயத்தில் இருந்திருக்கிறது. அப்படி விவசாயம் செய்கின்ற நிலங்களுக்குத் தண்டத் தீர்வை போடுகிறார்கள். அப்படிப் போடும்போது, சிவாஜிமா நிலமாக இருந்தாலும் 5 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி, அதற்கு மேல் இருக்கும் நிலத்திற்குத் தண்டத் தீர்வை போடுகிறார்கள். வெகுகாலமாக அனுபவத்தில் இருக்கிறதே என்று அடையாளத் தீர்வையாகவும் போடுவதில்லை. அடையாளமாக ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் என்றிருந்தால் பரவாயில்லை

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தண்டத் தீர்வை போடுவதைக் குறைக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் எல்லோரும் ஆக்ரமிப்பார்கள். ரிகார்டுகளில் புறம்போக்கு என்றிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் ஒருவருக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கும் வரையில், ரிஜிஸ்டரில் புறம்போக்கு என்றுதான் இருக்கும். அதை மாற்றி அமைக்க உத்தரவுகள் போடும் வரையில் அப்படித்தான் இருக்கும். அதற்கான வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. தண்டத் தீர்வை போடுவது தவறு இல்லை. அவர்களுடைய இடத்தில் ஒரு புதுச் சிக்கல் இருக்கிறது. 10, 15, 25 ஏக்கர் என்று ஆக்ரமித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்குத் தண்டத் தீர்வை போடாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? அப்படியே அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுப்பது என்பதும் அரசாங்க விதி முறைகளுக்கு முரணானது. 10, 12 வருடமாக உழுது கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அப்படியே பட்டா செய்து கொடுக்க முடியாது. அரசாங்க விதிப்படி எவ்வளவு கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவில் கொடுத்து விட்டு, எஞ்சியதற்குத் தண்டத் தீர்வை விதிக்க வேண்டும். சீக்கிரத்தில் பட்டா கொடுக்க சீக்கிரமாகவே நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சருடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி கூறுகிறேன். ஆனாலும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதிலும் "ரிவர்" புறம்போக்காக இருந்தால், பட்டா கொடுக்க முடியாது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, மற்ற காரியத்தைப் போல் என் தொகுதியிலும் பட்டா வழங்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் நடைபெறுகின்றன. நிலங்கள் மாற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதும் எனக்குத் தெரியும். நான் அந்த நிலங்களைப் பற்றி மட்டும் கூறவில்லை. அதிக நிலங்களை வைத்திருப்பது சரி என்று வாதாடவில்லை. ஆனால் தண்டத் தீர்வை போடுவதை ஊக்கப் படுத்துவது சரியாகாது. இன்றைக்கு அவர்கள் 20 மடங்கு தீர்வை போடுகிறார்கள்.

இன்னொரு நிலையும் இருக்கிறது. என் பகுதியில் மராமத்து இலாகா நிலம் ஏராளமாக இருக்கிறது. அனை கட்டும் காலத்தில் பொதுப்பணித் துறையினால் எடுத்திருக்கும் நிலங்கள். அதற்குப் பின்னால் நிலங்கள் தேவையில்லாமல் போய் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி சின்னகாலூர், தொடட்டில் பட்டி, பி.என். பட்டி ஆகிய பஞ்சாயத்துக்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. அவர்களை யெல்லாம் வெளியேற்ற வேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டு, அதில் இரண்டு விவசாயிகள் ஓட உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் போட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற பகுதிகளிலும் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் 20 மடங்குத் தண்டத் தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் குத்தகைக்கு நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு விவசாயிகள் இணங்காமல் இருந்தது

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1971 சூலை 6]

தான் காரணம். தண்டத் தீர்வை குறைவாக இருப்பதால், குத்தகைக்கு எடுக்கவில்லை. அதிகமான தண்டத் தீர்வை போட்டால் தான் குத்தகைக்கு எடுக்கும் வழி ஏற்படும் என்று என்னிடத்தில் சில அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். அது நியாயம் இல்லை. அணைகட்டும் காலத்திலிருந்து, அதே நிலத்தில் அவர்கள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வெளியேற்றுவது அவசியமானால் அவர்களுக்கு வனவாசி, பக்கநாடு போன்ற இடங்களில் நிலம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இவை வீடு கட்டுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலம். அது 62 விவசாயிகளைப் பாதிக்கிறது. நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுத்து, தண்டத் தீர்வை முறைகளை நீக்கி அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, அணைத் தேக்கம் இருக்கிறது. தேக்கத்தால் அணைக்கு முன்னால் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மேட்டுரிலிருந்து வெகுதூரம் வரையில் குதிரைவாலி போன்ற சிறு தானியங்களை விவசாயம் செய்து ஏழைகள் ஜீவனம் செய்கிறார்கள். இப்பொழுது நில அரிப்பைத் தடுக்க நடவடிக்கையாக மரங்கள் வைக்க ஏற்பாடு செய்து அதனால் நிலம் இழந்தவர்கள் ஏராளமானவர்கள் அதிகமாகத் தீர்வைப் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அணையின் தண்ணீர் வடிந்த பின்பு தண்ணீர் தேக்கப் பகுதிகளில் விவசாயம் செய்வது அதைத் தூர்த்துவிடும் என்று தெரிய வருகிறது. பின்னால் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கக் கூடாது என்கிற கருத்தும் இருக்கிறது. ஆனாலும், இவர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள், இவர்களுக்கு வேறு நிலம் இல்லை. இவர்களுக்குத் தாங்க முடியாத தண்டத் தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு ஏதாவது உதவி செய்ய வேண்டும், அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்த மேட்டூர் தொகுதியிலே இருக்கின்ற “தண்டத் தீர்வையைப்” பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, மூன்று வருஷங்களாக “தடை ஆணை” பெறப்பட்டு அது நின்று கொண்டே இருந்தது. இப்பொழுது சில மாதங்களுக்கு முன்னால், அந்தத் தடை ஆணை நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மூன்று வருஷங்களாகச் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தண்டத் தீர்வையை வைத்து அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று அதிகாரிகளிடம் கேட்டோம். ஆனால் அதை நீக்க நடவடிக்கை எடுத்தார்களோ என்னவோ அது சம்பந்தமாக ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஏற்கனவே 20 மடங்கு போட்டு விட்டதால், மீண்டும் அதே அளவுதான் போட முடியுமே தவிர, அதைவிட்டு விட்டு குறைத்துப் போட முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே, நிலத்தின் மீது தண்டத் தீர்வை போடுவது அந்தக் குறிப்பிட்ட விவசாயியைத் தண்டிக்கப் போடுவதில்லை. ஒரே இடத்திலே தான் அவர்கள் விவசாயம் செய்கிறார்கள்.

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தண்டத் தீர்வை போடுவது தண்டிக்கப் போடுவது தான். நிலத்தைத் தவறாக உபயோகிப்பதால் தான் தண்டத் தீர்வை போடப்படுகிறது என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் உணர வேண்டும்.

திரு. எம். கரேந்திரன்: வெறுமனே கிடக்கும் நிலத்தை விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வருவதோ, காலி நிலத்திலே வீடு கட்டுவதோ ஒரு பெரிய குற்றமாக கருதப்படாத நிலையிலேதான் நாம் நடந்து வந்திருக்கிறோம். அப்படித் தான் ஒவ்வொரு பகுதியும், வீடாகவும், விவசாய நிலங்களாகவும் மாறியிருக்கிறது. மற்ற குற்ற காரியங்களைப் பார்க்கும் அளவிலே இதை நாம் பாற்பதில்லை; அப்படி பார்க்கவும் கூடாது. அந்த விவசாய மக்கள் தாங்கக் கூடிய தண்டனையாக, சாதாரண தண்டனையாகப் போட வேண்டும். அவர்களுக்கு, வேறு ஏதாவது ஒரு பாதுகாப்பான வழியைக் காட்டி, அதன் மீது அவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற முயற்சியை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வீடுகள் சம்பந்தமான பிரச்சினை. ஏற்கனவே, மேட்டூரிலே இருக்கின்ற வீட்டு மனைகள் அங்கே இருக்கின்றவர்களுக்கு வழங்க உத்தரவிட்டு, அதற்கான நடவடிக்கை 1954-லே இருந்து தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது. அதற்காக ஸ்பெஷல் கலெக்டர், ஸ்பெஷல் தாசிஸ்தார் போட்டாகி வேலைகள் நடந்து வருகிறது. இன்றைக்கு 1971-ஆம் வருஷம் ஆகியும் அந்த வேலைகள் பூர்த்தி ஆகவில்லை. ஆங்காங்கே வீடு இல்லாதவர்கள் தாங்கள் இருந்த இடத்திலே கட்டும் வீடுகளை இடித்து விடுகின்ற டவுன்ஷிப் கமிட்டி, பி.டபிள்யூ.டி. இலாக்கா போன்றவை அங்கிருக்கும் மக்களுக்குச் சங்கடங்களை உண்டாக்குகின்றன. அங்கே இருக்கின்ற வீட்டு மனைகளுக்கு விலை குறைவாக இருக்க வேண்டும் என்று, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கடந்த வருஷம் மே மாதம் அங்கே வந்த போது கேட்டுக் கொண்டார்கள் அங்கிருந்த மக்கள். அந்த வீட்டு மனைகளின் விலையை நான்கில் ஒரு பங்காகக் குறைப்பது என்றும், அங்கே இருக்கின்ற ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்குவதிலே சலுகைகள் கிடைக்கும்படி தாம் செய்வதாயும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பொதுக் கூட்டத்திலே பேசும் பொழுது அறிவித்து வந்தார்கள். ஆனால், இதுவரையில் அந்த மனைகளுக்கு விலையைக் குறைத்து உத்தரவு வந்ததா என்றால், இல்லை. எனவே, அங்கே பல பேருக்குப் பட்டா தர அதிகாரிகள் தயாராக இருந்தாலும்கூட, அதற்கெல்லாம் பட்டா வழங்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த வேலைகளை விரைவிலே நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். புதிதாக இப் பொழுது நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் வழங்கும் பொழுது புன்செய் நிலமாக இருந்தால் 3 ஏக்கர் என்றும், நன்செய் நிலமாக இருந்தால் 1½ ஏக்கர் என்றும் தரலாம் என்று புதிதாக உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டார்கள். நாம் நிலம் வழங்கும் பொழுது இருக்கும் நிலத்தின் அளவு குறைந்து வருவதால், இம்மாதிரியான உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. நாம் நிலம் வழங்குவது அவர்கள் வாழ்வதற்கு அந்த நிலம் பயன்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அதை

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1971 சூலை 6]

வழங்குகிறோம். நம்முடைய விவசாயப் புள்ளி விவரக் கணக்குகளைப் பார்த்தால், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு, பயிரிட்டு அதிலே வருவதை வைத்துக் குடும்பத்தை நடத்த முடிகிறதா என்றால், இல்லை. குறைந்த பட்சம் எவ்வளவு நிலம் இருந்தால், ஒருவன் நிலத்தின் செலவுகளை எல்லாம் கழித்து வரும் வருமானத்திலே குடும்பத்தை நடத்த முடியும் என்பதற்கான புள்ளி விவர மதிப்பீடு நம்மிடம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : உறுப்பினர் அவர்கள் அப்படி எவ்வளவு நிலம் ஒருவர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறார் என்பதை இந்த ஆவையிலே சொல்லட்டும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஏற்கனவே, நிலம் வழங்குவது என்றால் புன்செய் என்றால் 5 ஏக்கராவும், நன்செய் என்றால் 2½ ஏக்கராவும் தரலாம் என்று உத்தரவு இருக்கிறது. நிலம் இல்லாதவர்களிலே யார், யாருக்குத் தரவேண்டும், எந்தெந்த வரிசைப்படி தரவேண்டும் என்ற விதி முறைகள் இருக்கின்றன. அதை அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருப்பதுதான் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நிலம் வழங்குவதிலே ஏற்கனவே 5 ஏக்கர் புன்செய், 2½ ஏக்கர் நன்செய் என்றிருந்ததை 3 ஏக்கர் புன்செய், 1½ ஏக்கர் நன்செய் என்று குறைத்திருக்கிறோம். நிலம் என்பது நம்மால் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய ஒன்றல்ல. இருக்கின்ற நிலத்தைப் பிரித்து கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறோம். நிலம் கேட்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டே இருக்கிறது. சமுதாய, சமதர்ம கொள்கையோடுதான் எல்லோருக்கும் நிலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் 3 ஏக்கர் புன்செய், 1½ ஏக்கர் நன்செய் என்று ஆக்கியிருக்கிறோம். இப்படிக் கொடுப்பதன் மூலம் பலருக்கு நிலம் கொடுக்க முடியும்; அதை விடுத்து அப்படிச் குறைத்திருப்பது அந்த நிலங்களை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அல்ல என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் உணர வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் ஒருவருக்குக் கொடுப்பதை இரண்டு பேருக்குக் கொடுக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் அப்படி மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : பணிவுடன் கூறும் என்னுடைய வேண்டுகோளை அமைச்சர் அவர்கள் செவி சாய்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாம் நிலம் தருவது எல்லோருக்கும் நிலம் தந்தோம் என்ற புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டுவதற்காகத் தருவ தில்லை. எல்லோருக்கும் நிலம் தருவது என்பது சாத்தியமில்லை. நாம் நிலம் தருவது நிலம் பெறுபவர்கள் பயன் பெற வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் தரவேண்டும். நம்மால் நிலம் கொடுக்க முடியாதவர்களுக்கு வேறு வேலைகளைத் தர முயற்சி செய்ய வேண்டும்; அதற்கான வழி வகைகளைக் காண வேண்டும். இந்த முறையிலே தான் நிலம் வழங்க வேண்டும். நான் சொல்லுவது எல்லாம், எந்த நோக்கத்திற்காக நாம் காரியம் செய்கிறோமோ அந்த

1971 சூலை 6] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

நோக்கம் நிறைவேற வழி இல்லாமல் போகிறது. என்பதுதான். எனவே, இது சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்தைப் புனர் ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த 3 ஏக்கர் புன்செய், 1½ ஏக்கர் நன்செய் என்று உத்தரவிட்டதற்குப் பிறகு, பல இன்னல்கள் விவசாயிகளுக்கு வந்து விட்டது. வனவாசி பக்கநாடு போன்ற இடங்களிலே நிலம் வழங்க உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு, அங்கே யார் யார் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? எந்தெந்த விவசாயிகளுக்கு நிலம் வழங்குவது என்று நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு முடிவானதற்குப் பிறகு, அவர்களுக்குப் புன்செய் 5 ஏக்கர், நன்செய் 3 ஏக்கர் என்று தீர்மானம் ஆனதற்குப் பிறகு, இந்தப் புதிய உத்தரவிற்குப் பிறகு மீண்டும் நிலங்களைக் குறைத்துக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதுவும் 3 ஏக்கர் புன்செய் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்த விஸ்திரணம் இருக்கிறதே அது சம நிலத்திலே இல்லை. அது காடான பகுதியிலே, கல்லும் முள்ளும் இருக்கும் பகுதியிலே கொடுக்கப்படுவதாகக் கூறுவது, ஏற்கனவே அவர்கள் அனுபவித்து வந்த நிலத்தைவிட மிகக் குறைவான நிலத்தை இப்படிக் கொடுப்பது, அவர்களுக்கு உதவி செய்வதாக இருக்காது. அவர்களுக்குக் கவலையை, துன்பத்தை கொடுப்பதாகத்தான் இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நிலம் கொடுக்கின்ற வனவாசி பக்கநாடு பகுதியிலே ஏற்கனவே அதிக நிலம் கொடுக்க சர்வே செய்யப்பட்டு விட்டது. இப்பொழுது குறைத்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றார் உறுப்பினர் அவர்கள். இப்பொழுது மாற்றப்பட்டிருக்கும் உத்தரவுப்படித் தான் நிலம் கொடுக்கப்படும். கேட்பவர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், எவ்வளவு பேருக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க முடியும் என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். எனவே, ஒவ்வொருவருக்கும் புன்செய் என்றால் 5 ஏக்கர் நன்செய் என்றால் 2½ ஏக்கர் என்றிருந்ததை புன்செய் என்றால் 3 ஏக்கர், நன்செய் என்றால் 1½ ஏக்கர் என்று கொடுக்கிறார்கள். வனவாசி பக்கநாடு பகுதிகளிலே பலர் 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் என்று உழுது கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு அப்படியே இந்த அரசு விட்டுவிட முடியாது. எனவே தான் இந்த மாற்றம். இதை உறுப்பினர் அவர்கள் வரவேற்பார் என்று நான் நம்பியிருந்தேன். அவரே இதை எதிர்க்க ஆரம்பித்திருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இந்த அரசின் சம தர்மக் கொள்கையை நான் வரவேற்கிறேன். சமதர்மம் என்றாலே மக்கள் நல்ல வாழ்வு வாழக் கூடிய ஒரு நிலையே ஆகும். எனவே, இப்படிக் குறைத்துக் கொடுக்கப்படும் நிலம் நல்ல வாழ்வு வாழப் போதுமானதாக இல்லை என்பது தான் என்னுடைய வாதம். எனவே, நீங்கள் செய்திருக்கின்ற காரியம் நல்ல காரியமில்லை. அதிகப் பேருக்கு நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பது நல்ல காரியம் இல்லை என்று நான் இங்கே சொல்ல வரவில்லை. நான் சொன்னவற்றை கவனத்திலே கொள்ள வேண்டும் அமைச்சர் அவர்கள் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1971 ஜூலை 6]

அடுத்தாற்போல், இந்த மாவட்ட நிர்வாகம் சம்பந்தமாக ஒரே வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு வருவாய்த் துறை என்றால், அந்த வருவாய்த் துறையின் தலைவரான மாவட்ட தலைவரின் கவனத்திற்கு வராமல் எந்த காரியமும் மாவட்டங்களிலே செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. நாம் இன்றைக்கு அதிகாரங்களைப் பரவல் செய்யும் நிலையில் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தினால் இந்த மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைப் பரவல் செய்வது மிகத் தேவை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்றைக்கு கிராமப் பணி என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி அல்லது சுகாதாரப் பணி என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி அல்லது பாசனப் பணி என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, எந்தப் பணியும் மாவட்ட அதிகாரியின் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்லாமல், அவருடைய அதிகாரத்திற்கு உட்படாமல் ஒரு காரியமும் செய்வதற்கு சாத்தியமில்லை என்ற முறையிலே ஒரே இடத்திலே அதிகாரம் குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படிக் குவித்து வைத்திருப்பது இன்றைய நிலைமை களுக்குப் பொருந்துவதாக இல்லை. எனவே, அந்த அதிகாரங்களை அந்தந்தத் துறை அதிகாரிகளுக்குப் பரவலாகக் கொடுத்து, மாவட்ட அதிகாரியின் அதிகாரத்தைக் குறைக்க வேண்டியது மிக அவசியமானது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அடுத்தாற்போல், நிலச் சீர்திருத்தம், சம்பந்தமாக இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே ஒரு திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் ஒரு கமிட்டி அமைக்கப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு மலைப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற விவசாய நிலங்களையும், மற்ற நிலங்களையும் எல்லாம் எவ்வளவாக வைத்துக் கொள்ளலாம், எப்படி வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது பற்றி அந்தக் கமிட்டி ஆராய்ந்து அதை இந்தச் சர்க்காருக்கு ஆலோசனையாகக் கூறி, அதற்குப் பிறகு சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அவைகள் எதுவுமே நடைபெறவில்லை; அதற்காக மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எதுவுமே எடுக்கவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். எப்படி இருந்தாலும் கூட, மலைப் பகுதிகளிலே இன்றைக்கு விவசாய நிலங்கள் ஒவ்வொருவர் இடத்திலும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை, அதுவும் மலைப் பகுதி விவசாய நிலங்களை, இன்னும் அதிக காலம் தனிப்பட்ட முறையிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு வருகிறது. கேரளத்திலே கூட அப்படித் தனிப்பட்டவர்களின் காட்டு நிலங்களை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்வது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். எனவே, தனிப்பட்டவர்களின் காடுகள், தேயிலை எஸ்டேட்டுகள், காபி எஸ்டேட்டுகள் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்வது பற்றி இந்த அரசாங்கம் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையை இந்த மாமன்றத்து முன்னால் வைத்திருப்பதைப்பற்றி நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

1971 சூலை 6] [திரு. துரைமுருகன்]

முதலில் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் எவ்வளவோ நல்ல அம்சங்கள் இருப்பதை நான் பாராட்டித்தான் ஆகவேண்டும். இந்தச் சர்க்காருடைய ஆணி வேராக, நிர்வாகத்தின் கேந்திரமாக விளங்குவது இந்த வருவாய்த் துறை இலாகாதான். இந்த இலாகாவிலே இருந்துதான் பல்வேறு நல்ல திட்டங்கள் செயல்பட்டு வருகிறது. மதிப்பிற்குரிய இந்த மாமன்றத்தின் தலைவராக இருக்கின்றவர் ஒரு காலத்தில் இந்த இலாகாவை நிர்வகித்து வந்த காலத்தில் இருந்து, இன்றைய தினம் பெருமதிப்பிற்குரிய என்னுடைய மாவட்டத்து அமைச்சர் வரையில், நல்ல பல திட்டங்களை இந்த இலாகாவில் செயலாற்றி இருக்கிறார்கள். புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்து—நஞ்சை நிலங்களுக்கு 5 ஏக்கருக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு அடிப்படைத் தீர்வையை ரத்து செய்து—ஐமாபந்தி முறையை ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து, கிராம அதிகாரிகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தியது, குடியிருப்பு மனை வழங்குதல், நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டது, ஏறத்தாழ ஒரு லட்சத்து எழுபத்து மூவாயிரத்து என்பத்தெட்டு ஏக்கர் நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழைகளுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுத்தது—என்ற இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் சிறப்பான முறையில் செய்தது இந்த வருவாய்த் துறை என்பதைப் பாராட்டியே திரவேண்டும். தற்போது 1971-ம் ஆண்டுக்கான திட்டங்களில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருப்பதை எல்லோரும் பாராட்டிச் சொன்னது போல் நானும் பாராட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு மாவட்டத்தின் நிர்வாகத்தில் கேந்திரமாக விளங்குபவர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக இருக்கின்ற கலெக்டர் தான். கலெக்டர்கள் எப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்றால், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இங்கே அனுப்பப்படுகிறார்கள். இதிலே ஒரு புதிய மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று யோசனை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். டெல்லி சர்க்கார் தேர்ந்தெடுக்கின்ற ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் மாநில சர்க்காருக்கும் பங்கு இருக்க வேண்டும். மாநில சர்க்கார்களை அவர்கள் கலந்தாலோசித்து பிறகு தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அதில் நமக்குப் பிரதிநிதித்துவம் தரவேண்டும். இவ்விதம் தேர்ந்தெடுக்கின்ற முறையை அடுத்த ஆண்டிலிருந்தாவது கையாளுவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுவுமல்லாமல் இன்றைய தினம் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் பெரும்பெரும் பதவிகளில் இருந்தாலும் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்கிறார்கள். அவர்கள்மீது நான் குறை சொல்ல வில்லை. நன்றாக உபசரிக்கிறார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர் வந்தால் எழுந்து நின்று வரவேற்க வேண்டுமென்ற ஒரு தாக்கீது வந்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள்—கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. மற்றும் பெரிய பதவிகளில் இருப்பவர்கள்—இன்முகம் காட்டி வரவேற்கிறார்கள், நாம் சொல்வதைக் காது கொடுத்துக் கேட்கிறார்கள், என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள், முடிந்த அளவிற்கும் செய்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குக் கீழே இருக்கிறவர்கள் எம்.எல்.ஏ., எம்.பி. போனாலும் சரி,

[திரு. துரைமுருகன்]

[1971 சூலை 6]

ஏன் வந்தாய் என்று கேட்பதில்லை, காலை நீட்டி உட்கார்ந்து கொண்டு, மின்சார விசிறி ஓடுகிறதா என்று பார்த்துக் கொண்டு, ஒரு மணிக்கு அது எத்தனை சுற்றுச் சுற்றுகிறது என்று பார்த்துக் கொண்டு, எங்கோ பார்த்துக் கொண்டு பதில் சொல்லுகிற நிலையில் இருக்கிறார்களே தவிர, வருகின்ற ஒரு நபர், ஒரு லட்சம், 2 லட்சம் வாக்காளர்களின் பிரதிநிதி என்பதைக் கூட கிஞ்சித்தும் பாராமல் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை மெத்தப் பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு, கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ., தாசில்தார் மற்றும் இருக்கின்ற பல்வேறு அதிகாரிகளுக்கு நாங்கள் தருகின்ற கோரிக்கைகளுக்குப் பதில் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களிடம் ஒருவர் வந்து ஒரு மகஜர் தருகிறார். கலெக்டரிடம் கொடுப்பேன், தாசில்தாரிடம் கொடுப்பேன். அதற்குப் பிறகு அது என்ன ஆயிற்று என்ற விவரம் தெரிவதில்லை. நாங்களும் சந்திக்க முடியாது. ஆனால் வீடு தேடி வந்து மனுக் கொடுத்தவன் காத்துக் கொண்டிருந்து விட்டு, “என்ன ஆயிற்று, என் மகஜர்?” என்று கேட்கிறான். அப்படிப்பட்டதற்கு அவர்கள் எங்களுக்கு உங்களுடைய மனு வந்தது, பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்ற முறையில் கடிதம் அனுப்பினால், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்ற தகவலை வருபவரிடம் ஐயா! இந்த நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று விவரித்துச் சொல்லி அவர்களைத் திருப்திப்படுத்த முடியும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புவது என்ன வென்றால், அரசாங்க அதிகாரிகளில் யார் யாரிடம் என்னென்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. குடிநீர்த் தேவை என்றால், அதற்கு நிதி வேண்டுமென்று பஞ்சாயத்துச் சொல்கிறது. ஆகவே கொஞ்சம் கடன் வேண்டுமென்று கலெக்டரிடம் கேட்டோம். அதைக் கலெக்டர் சிபாரிசு செய்து இங்கே போர்டுக்கு அனுப்பினார்கள். யார் பணம் கொடுப்பது என்பதில் இன்றைக்குத் தகராறு இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் போர்டு மெம்பரைச் சந்தித்தேன். ரெவின்யூ போர்டு செக்கரட்டரியைப் பார்த்தேன். பைனான்ஸ் செக்கரட்டரியைப் பார்த்தேன். ஆர்.டி.எஸ்.ஏ.-யில் போய்ப் பார்த்தேன். மெத்த மரியாதையோடு, புதியவன் என்றாலும் மிக உற்சாகம் தருகின்ற வகையில் நடந்து கொண்டார்கள். ஆனால் இந்தச் செக்கரட்டரியைக் கேட்டால் இந்த அதிகாரம் இங்கே என்னிடம் இல்லை, அவரிடம் போங்கள் அவரிடம் போனால் அங்கே போங்கள் என்று ஒவ்வொரு செக்கரட்டரியாகப் போய்ப் பார்த்தும், கடைசியில் பைனான்ஸ் செக்கரட்டரி இந்த அதிகாரம் யாருக்கு இருக்கிறது என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். நான் யாரிடம் போய் இதை முறையிடுவது? படித்த எம்.எஸ்.ஏ. ஆக இருக்கிறேன், வழக்கறிஞராக இருக்கிறேன். என்னாலேயே இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியவில்லை என்றால் சாதாரண குடிமகன் எப்படிச் செய்ய முடியும்? ஆகையினாலே, அமைச்சர் அவர்களிடம் இந்த மாமன்றத்தில் முறையிடுகிறேன். ஆண்டவனிடம் நம்பிக்கையிருந்தால் அவனிடத்திலே

1971 சூலை 6]

[திரு. துரைமுருகன்]

போய் முறையிடலாம். எங்களுடைய மாவட்டத்து அமைச்சர் என்பதால் யார் யார் எதை எதை நிர்வகிக்கிறார்கள் என்பதை அருள் கூர்ந்து தெரிவிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பலர் இங்கு மனு நீதி நாள் பற்றிப் பேசினார்கள். நல்ல திட்டம்; கலைஞர் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த நேரத்தில், கொடுக்கின்ற கோரிக்கைக்கு உடனடியாக “உண்டு” “இல்லை” என்று பதில் சொல்லுகிற திட்டம் ஆக இருந்தது. அருமையான திட்டம். என்னுடைய மாவட்டத்தில் நான் எம்.எல்.ஏ. வாக வந்து 3, 4 மாதங்கள் ஆகின்றன. அப்படி ஒரு திட்டம் இருக்கிறதா என்று கூடத் தெரியவில்லை. அந்தத் திட்டம் என் தொகுதிக்கு எட்டிப் பார்க்காததேன் என்று மெத்தப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், வேலூரில் இருக்கின்ற “போர்ட்” டில் ஒரு கோர்ட் இருக்கிறது. அது எப்போது கீழே விழும், யார் தலையில் விழும்—ஜட்ஜ் தலையிலா, கிளார்க்குகள் தலையிலேயா, அல்லது வக்கீல்கள் தலையிலேயா என்று தெரியவில்லை. அங்கே முஷ்டிரிக்ட் கோர்ட், முன்சிப் கோர்ட் என்று பல கோர்ட்டுகள் இருந்தாலும் மரத்தடிக் கோர்ட்டு பேரல் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் மோசமாக இருக்கிறது கட்டிடங்களின் நிலைமை. நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம் அந்தக் கோர்ட்டுகள் இருப்பது பழமையான கட்டிடங்கள், அவற்றைப் புதிய கட்டிடங்களுக்குக் கொண்டு போக, புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டாவது, வட ஆற்காடு மாவட்டம் விரிந்து பரந்த மாவட்டம். எங்கோ ஒரு முழையிலே திருவண்ணாமலை. இந்தப் பக்கம் காஞ்சிபுரம், இன்னொரு பக்கம் ஒசூர், இன்னொரு பக்கம் ஆந்திர மாநிலம் என்று எல்லைகள் பரந்திருக்கின்றன. இப்படிப் பரந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிளக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அது முடியாது என்று கூட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது முடியாவிட்டாலும் எல்லைக் கோட்டையாவது ஒரு அளவிற்கு மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1970-ம் ஆண்டில் வட கிழக்குப் பருவக் காற்று பொய்த்ததன் காரணமாகத் தமிழ்நாட்டில் பல பகுதிகளில் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டது. அப்படி ஏற்பட்ட நேரத்தில் இராமனாதபுரம், கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, சேலம், மதுரை, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற கலெக்டர்கள், குடிநீர் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் அவற்றை ஆழப்படுத்துவதற்கும் நிதியுதவி கேட்டிருக்கிறார்கள். 36 லட்சத்து 91 ஆயிரம் அந்தப் பணிக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். அந்த மாவட்டங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லவில்லை.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1971 சூலை 6]

இந்த 1970-ம் ஆண்டு எங்களுடைய மாவட்டத்தில், ஏரிகள் எல்லாம் நிரம்பி வழிந்து, வாய்க்கால் எல்லாம் தண்ணிராக, சேறும் சகதியுமாக, பயிர்கள் எல்லாம் பச்சைப் பசேலென்று நீரில் மூழ்கிக் கிடந்தது போலவா இருந்தது என்று கேட்கிறேன். இன்றைக்கு வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எந்தக் கிராமத்திற்குப் போனாலும் குடிநீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது. நாங்கள் எல்லாம் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் என்ற முறையில் எந்த ஊருக்குப் போனாலும் குடிநீர் என்று கேட்கிறார்கள். இந்தக் குடிநீர் என்பது அந்த நீர் அல்ல. அதற்குக் கலைஞர் அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள். நாங்கள் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் கேட்கிறோம். குடிக்கின்ற நீர் கேட்கிறோம். இதற்குப் பரிகாரம் தேடுங்கள் என்று கேட்ட நேரத்தில் மாவட்ட அதிகாரி இன்முகம் காட்டினார், வரவேற்றுப் பேசினார். இந்தக் காரியத் திற்காக ஏறத்தாழ 2 லட்சம் ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கை எந்தப் பக்கம் போயிற்று. எந்தப் பக்கம் வந்தது என்று தெரியவில்லை. எங்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் இன்று அமைச்சராக இருக்கின்றார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, சொந்த மாவட்டத்திற்குச் செய்துவிட்டார் என்று யாராவது சொல்லு வார்களே என்று நிங்கள் ஒருகால் விட்டு விடாதீர்கள். யாருக்காக இருந்தாலும் நியாயம் இருக்க வேண்டும், வட ஆற்காடு மாவட்டம் வேறு மாவட்டம் என்று பார்க்க வேண்டாம். மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்ததுபோல் எங்களுக்கும் தாருங்கள். என் மாவட்டம் மிக மிக பிற்பட்ட மாவட்டம் என்ற காரணத்தாலே இதை நான் கேட்கிறேன் . . .

வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் கண்களிலே, பரிதாபமாக காய்ந்து கிடக்கும் வட ஆற்காடு மாவட்டம் படாதது கண்டு நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அவர்கள் கேட்பது எல்லாம் குடிநீர்தான். ரூ. 2½ லட்சம் என்றில்லாமல், ரூ. 5 லட்சம் இதற்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வேலூர் ஒன்றுதான் ஒரு பெரிய ஊர். சிறைச் சாலைக்குப் பேர் போனதாக இருந்தாலும் சரி, ஆஸ்பத்திரிக்குப் பேர் போனதாக இருந்தாலும் சரி, அந்த ஊரிலே இருக்கின்ற கட்டடங்கள் கிளைவ் காலத்தில் கட்டப் பட்டதோ என்னவோ? வருவாய்த் துறை அமைச்சர் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் காலத்திலேயே வேலூரில் அரசு அலுவலகங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள் இன்னும் பல கட்டிடங்களைக் கட்டி வருவாய்த் துறை அமைச்சரின் காலத்தில்தான் வேலூர் கட்டிடங்கள் மிகுந்த சிறந்த ஊராக மாற்றப்பட்டது என்ற பெயர் ஏற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தருமபுரி, இராமநாதபுர மாவட்டங்கள் மிகவும் பின் தங்கிய பிரதேசமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுடைய மாவட்டம் அவைகளை விட எந்தவிதத்திலும் உயர்ந்த நிலையில் இல்லை.

தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் உள்ள இடங்களில் மத்திய சர்க்காரின் சிறப்பு நிதி எல்லாம் பெற்று முன்னேற்றத்திற்கான பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சாலை போடுதல், குடிநீர் வசதித் திட்டம் கழிவு நீர் அப்புறப்படுத்தும் திட்டம், இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை

1971 சூலை 6]

[திரு. துரைமுருகன்]

இராமனாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களுக்கு நான் செய்ய வேண்டா மென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவற்றைவிட எங்கள் மாவட்டம் எந்த விதத்திலேயும் உயர்ந்த நிலையில் இல்லை.

இந்த மாமன்றத்தில் ஒன்றை நான் சவால் விட்டுச் சொல்லிக் கொள்வேன். எங்களுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஏரிகள் எல்லாம் நிரம்பி, வயல்கள் எல்லாம் நீரில் அமிழ்ந்து, வளைந்து வளைந்து ஓடுகிற ஆறுகள், அவற்றால் வளர்க்கப்படுகின்ற நெல் வயல்கள், அந்த நெல் வயல்களிலே சதிராடும் நெற்கதிர்கள், பச்சைக் கம்பளம் விரித்தாற்போல் பச்சைப் பசேல் என்று இருக்கிற காட்சியை எங்கேயாவது எங்கள் மாவட்டத்தில் தொடர்ச்சியாகக் காட்டுவீர்களேயானால், குறிப்பாக என்னுடைய காட்பாடி தொகுதியில் காட்டினால் நான் என்னுடைய பதவியை ராஜினாமா செய்யத் தயார். ஆகையினால் என்னுடைய மாவட்டத்திற்குத் தருமபுரி, இராமனாதபுர மாவட்டங்களுக்குக் கொடுத்து இருக்கக்கூடிய சலுகைகளைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மாமன்றத்திலே நான் கூறி இருக்கும் யோசனைகளை ஏற்று என்னுடைய மாவட்ட மக்கள் நல்ல பயனைப் பெறுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு கருத்துகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேச விரும்பும் உறுப்பினர்கள் யாராவது இருந்தால் அவர்களுடைய கருத்துக்களை நான் கூறலாம்.

இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

6. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

@ 141. Annual Report of the Tamil Nadu Public Service Commission, 1967-70 issued with G.O. Ms. No. 958, Public (Services-A), dated the 26th March 1971. [Laid on the Table of the House under Article 323 (2) of the Constitution of India.]

B. Reports Notifications and other Papers.

102. Notification issued with G.O. Ms. No. 1205, Revenue, dated the 23rd April 1971, in regard to remission of stamp duty in respect of a sale deed in favour of the Seethalakshmi Ramaswami College, Tiruchirappalli.

[1971 சூலை 6]

இணைப்பு 1.

[40-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

தமிழ் நாட்டில் வீட்டு வசதி—1970-71.

முன்னுரை.

வளர்ச்சி குன்றிய எந்த நாடும் உணவு, உடை, உறையுள் பற்றிய பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருப்பது இயற்கையே. நமது நாட்டில் வீட்டு வசதிப் பற்றாக்குறை கடுமையாக இருப்பதை வலியுறுத்த வேண்டிய தேவையில்லை. 1961-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்குப்படி அந்த ஆண்டில் 60 லட்சம் வீடுகள் பற்றாக்குறையாக இருந்தன. ஐந்தாவது திட்ட இறுதிக்குள், இந்தப் பற்றாக்குறை 90 லட்சமாக அதிகரிக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டங்களை விழிப்புடன் நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஏனென்றால், அத் துறையில்தான் தேவைகளுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் இடைவெளி மிகுந்து காணப்படுகிறது. நகர்ப்புற பகுதிகளில் இப்போது தொழில்கள் வளர்ந்து வருவதால் நாட்டுப்புறங்களிலிருந்து பெரும்பாலான மக்கள் நகரங்களுக்கு வந்து குடியேறுகின்றனர். அதனால் நகர்புறப் பகுதிகளில் வீடுகள் பற்றாக்குறை மிகக் கடுமையாக உள்ளது.

2. விடுதலை அடைந்த பிறகு, இந்திய அரசு மேற்கண்ட நிலைமைகளை ஆய்ந்தறிந்து, பெருகி வரும் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப வீட்டு வசதிகளை அளிக்க இணைவான முயற்சிகளை மும்முரமாக மேற்கொண்டது. வளங்கெழு அரசு, நிலைத்த குடியாட்சி இவற்றைத் தோற்றுவிப்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட நமது அரசு, பாமர மக்களுக்கு, பெரும்பாலும் குடிசைப் பகுதியில் வாழ் வோருக்கும், தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கும், குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களுக்கும் நல்ல சுற்றுப்புறச் சூழல்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது பற்றி எண்ணத் தொடங்கியது. முக்கியமாக, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வாயிலாக வீடுகள் கட்டுவதற்கு தமிழ் நாடு அரசு முதற்கண் நிதி வழங்கத் தொடங்கியது. 1945-ஆம் ஆண்டில் மாநகர வளர்ச்சிப் பொறுப்புக் கழகம் அமைக்கப்பட்டது. இந்தக் கழகம் அரசு தந்த நிதி உதவியுடன் வீட்டுத் தேவையைப் பெருமளவில் நிறைவு செய்ய முடிந்தது. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம், குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம் போன்ற ஓரிரண்டு திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப் பட்டாலும்கூட, இப்பணித் திட்டங்கள் இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் காலங்களிலேதான் முனைப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. இக்கால அளவுகளில் குடிசைப் பகுதி வளர்ச்சி—குடிசைப் பகுதி ஒழிப்புத் திட்டம், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம், கிராம வீட்டு வசதித் திட்டம் போன்ற பல வீட்டு வசதித் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வீட்டு வசதித் திட்டம் சென்னை மாநகரில் மட்டுமின்றி மாவட்டங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமெனக் கருதப்பட்டதால், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு வீட்டு வசதிப்

1971 சூலை 6]

பிரிவாக மூன்று வீட்டு வசதிப் பிரிவுகளுடன், தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் 1961 ஏப்ரல் மாதத்தில் அமைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு பிரிவும் மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாவட்டங்கள் மீது அதிகார வரம்பு உடையதாகும். பல துறைகளின் உறுப்பினர்கள் அடங்கிய இந்த வாரியம் சட்டப்படி அமைந்ததாகும். எனவே, இந்த வாரியம், இம் மாநிலத்தின் வீட்டு வசதித் திட்டங்களை வகுத்து ஒருங்கிணைத்து வேலைத் திட்டங்களை விரைவாகவும், பயனுள்ள வகையிலும் நிறைவேற்ற முடிகிறது. இதற்கெனங்க, பொதுப் பணித்துறை, கிராமவீட்டு வசதிப் பிரிவு, சென்னை மாநகராட்சி, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், தொழிலாளர் துறை போன்ற பல துறைகளின் கீழும் பலவகை வீட்டு வசதித் திட்டங்களை வகுப்பதும், நிறைவேற்றுவதும் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் பணியாகும். முன்பு கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளர் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்து வந்த கூட்டுறவு வீட்டு வசதிப் பிரிவு இப்போது தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற் கூறிய திட்டங்களைத் தவிர நடுத்தர வருவாய் உள்ளோர் வீட்டு வசதித் திட்டம், குறைந்த வருவாய் உள்ளோர் வீட்டு வசதித் திட்டம், நிலத்தைக் கையகப்படுத்தி மேம்படுத்தும் திட்டம், தமிழ் நாடு அரசுப் பணியாளர்கள் வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம் போன்ற பல திட்டங்கள், இந்திய ஆயுள் காப்புறுதிக் கழகத்திடமிருந்து நிதி உதவிபெற்று, திட்டத்திற்குப் புறம்பான வேலைத் திட்டங்களாக மேற்கொள்ளப்பட்டன.

3. சென்னை மாநகரில் குடிசைகளை எந்த வகையில் சிறப்பாகவும் விரைவாகவும் மாற்றியமைக்கலாம் என்பது குறித்துக் கடந்த சில காலமாக அரசு பரிசீலனை செய்து வந்தது. சென்னை மாநகரில் உள்ள குடிசைப் பகுதிகளைப் படிப்படியானதொரு திட்டத்தின்கீழ் ஏழாண்டுக் கால அளவிற்குள் அறவே மாற்றியமைப்பதென அரசு இறுதியாக முடிவு செய்தது. குடிசைப் பகுதி மாற்றுத் திட்டத்திற்கு ஒரு புது வடிவம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இத் தீர்மானத்திற்கேற்ப, அதிகாரிகள், அரசுச் சார் பற்ற அதிகாரிகள் ஆகியோரைக் கொண்ட குடிசை மாற்று வாரியம் ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. கீழே குறிப்பிட்டுள்ள பணிகள் குடிசை மாற்றுவாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது :—

(1) குடிசை மாற்றுப் பணியின் பருமனை மதிப்பிடுவதோடு குடிசைப் பகுதியை மேம்படுத்துவதற்குப் பதிலாக குடிசைகளை மாற்றியமைப்பதில் நாட்டம் செலுத்தப்படவேண்டும்.

(2) புதிதாகக் குடிசைப் பகுதிகள் தோன்றுவதைத் தவிர்க்க மாற்றியமைப்பதில் நாட்டம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

(3) சென்னை மாநகரில் குடிசைப் பகுதிகளை ஏழாண்டுக்கால அளவிற்குள் மாற்றியமைக்கும் நோக்கத்துடன், குடிசை மாற்றும் பணிகள் குறித்துத் திட்டமிடும் அந்த நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்தல்.

(4) நிலத்தைக் கையகப்படுத்தி அதை மேம்படுத்தி அங்கு குடியிருப்புகள் கட்டுதல் மற்றும் குடிசைப் பகுதிகளை அகற்று வதற்குத் தேவைப்படும் அவசியமான நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் மேற்கொள்ளுதல்.

[1971 சூலை 6]

(5) வாரியத்தின் குடியிருப்புகள், மனைகள், பிற சொத்துக்கள் ஆகியவற்றைப் பேணுதல், ஒதுக்குதல், குத்தகைக்கு விடுதல் அல்லது மற்றபடி அவற்றைப் பயன்படுத்துதல்.

(6) சென்னை மாநகரில் குடிசை மாற்றும் பணியைச் செயல்படுத்துவதற்கான பிற நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் மேற்கொள்ளுதல், தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் இது வரை கவனித்து வந்த குடிசை மாற்றும் பணியாளர்கள் இருப்புகள், பொறுப்பு களுடன் குடிசை மாற்றும் வாரியத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. குடிசை மாற்று வாரியம் சென்னை மாநகரில் குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றியமைக்கும் பணியை தற்சமயத்திற்குக் கவனிக்கும். இப்பணியைச் செயல்படுத்த தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு குடிசைப் பகுதிகள் (மேம்படுத்துதல்—அகற்றுதல்) சட்டத்தையும் அரசு இயற்றியுள்ளது.

4. ஒவ்வொரு வீட்டு வசதித் திட்டம் குறித்தும் சுருக்கமான அறிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர்களுக்கு மலிவு வீட்டு வசதி திட்டம்.

5. 1. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை மேற்கொண்ட பிறகு தனியார்த் துறையிலும், பொதுத் துறையிலும் விரைவான தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டதன் விளைவாக தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. அவர்களில் பெரும் பாலோருக்கு வீடுகட்டிக்கொள்ள இயலாது அல்லது வேலை செய்யும் இடத்திற்கு அப்பால் மிகத் தொலைவிலுள்ள இடங்களில் வசிக்க இயலாது. சில தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினர் தங்களது தொழிலாளர்கட்கும் பணியாளர்கட்கும் குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுக்கின்றனர். ஆனால், இதனாலேயே சிக்கல் தீர்ந்துவிடாது. எனவே, வேலை செய்யும் இடங்களுக்கு அருகிலேயே நல்ல தூழலில் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி அளிப்பதற்கு இயலும் பொருட்டு இந்திய அரசு இத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளது.

5.2. இத்திட்டத்தின் கீழ், தொழிற்சாலைகள் சட்டம் பொருந்துகிற தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக மாநில அரசுக்கும் வீட்டு வசதி வாரியங்கள், உள்ளாட்சி மன்றங்கள், தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், தொழில் முனைவர்கள் ஆகியோருக்கும் நிதியுதவி அளிக்கப்படுகிறது.

5.3. ஓரறைக் குடியிருப்புகளுக்கு ரூ. 4,850, இரண்டறைக் குடியிருப்புகளுக்கு ரூ. 5,100 என்று இந்திய அரசு உச்ச வரம்பினை வரையறுத்துள்ளது. மூன்று லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை

1971 சூலை 6]

யுள்ள இடங்களில் குடியிருப்பு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1,100 கூடுதலாக அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஒரு லட்சம் முதல் 3 லட்சம் வரை மக்கள் தொகையுள்ள இடங்களில் குடியிருப்பு ஒன்றுக்கு ரூ. 450 கூடுதலாக அனுமதிக்கப்படுகிறது:—

மாநில அரசு. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள். தனியார் தொழிலதிபர்கள்.

(1)	(2)	(3)	(4)
* இந்திய அரசு தரும் கடன் ..	50	65	50
* இந்திய அரசு தரும் உதவித் தொகை.	50	25	25

திட்டச் சாதனைகள்—

முதல் திட்டக்கால அளவி 2,062 2,055 278
 விருந்து மூன்றாம் திட்டக் கால அளவு வரை கட்டி முடிக்கப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.

முதல் திட்டக் கால அளவி ரூ. 182.43 ரூ. 94.27 ரூ. 7.34
 விருந்து மூன்றாம் திட்டக் கால அளவு வரை பயன்படுத்திய தொகை. லட்சம். லட்சம். லட்சம்.

1966-67 முதல் 1968-69 327 561 ..
 வரை ஆண்டுத் திட்டக் கால அளவுகளில் கட்டி முடிக்கப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.

1966-67 முதல் 1968-69 ரூ. 28.62 ரூ. 25.46 ..
 வரை ஏற்பட்ட செலவுத் தொகை. லட்சம். லட்சம்.

நான்காம் திட்டம்—

நான்காவது திட்ட நிதி ரூ. 150 லட்சம்
 ஒதுக்கம். மூன்று துறைகள் அனைத்திற்கும்.

நான்காம் திட்டக் குறிக்கோள் அளவு. 2,075 குடியிருப்புகள் மூன்று துறைகள் அனைத்திற்கும்.

1969-70-ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை. 308 ..

* எல்லா மாநிலத் திட்டங்களுக்கும் சேர்த்து இந்திய அரசால் கொடுக்கப்பட்ட மொத்தக் கடன்—மானியத்தில் இது இப்பொழுது சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

[1971 சூலை 6]

மாநில அரசு. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள். தனியார் தொழிலதிபர்கள்.

	(1)	(2)	(3)
		(சதவீதத்தில்)	
1960-70-ஆம் ஆண்டில் செய்த செலவுத் தொகை.	ரூ. 2.75 லட்சம்.	ரூ. 5.50 லட்சம்.	..
1970-71-இல் கட்டிமுடிக்கப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	12 வீடுகள்.	55 வீடுகள்.	8 வீடுகள்.
1970-71-இல் செய்த செலவுத் தொகை.	ரூ. 0.28 லட்சம்.	ரூ. 3.73 லட்சம்.	ரூ. 0.24 லட்சம்.
1971-72 வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.	ரூ. 9 லட்சம்.	ரூ. 3.73 லட்சம்.	ரூ. 2 லட்சம்.
1971-72 திட்டக் குறிக்கோள் அளவு.	112 வீடுகள்.	65 வீடுகள்.	45 வீடுகள்.

5.4. அரசு திட்டங்கள்.—1971-72-ல் 112 வீடுகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 9 லட்சம் செலவுத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

5.5. தனிப்பட்ட தொழிலதிபர் திட்டங்கள்.—தனிப்பட்ட தொழில் திட்டங்களுக்கு உதவியளிக்க 1971-72 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 45 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

5.6. கூட்டுறவு வேலைத் திட்டங்கள்.—தேசிய நெருக்கடி காரணமாக, தொழிலாளர் வீட்டு வசதிச் சங்கங்களுக்கு மானியம் அளிப்பது 1962-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு நிறுத்தப்பட்டது. அது முதல் நிதியுதவி கடனாக மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. மனை, கட்டிடம் குறித்த மதிப்பீட்டுச் செலவில் 80 சதவீதம் கடனாக வழங்கப்படும். எஞ்சிய தொகை உறுப்பினர்கள் பங்கு மூல தனத்தின் வாயிலாகச் சரிக்கட்டப்படும். 1971-72-ல் 65 வீடுகளைக் கட்டுவதற்காக ரூ. 3.73 லட்சம் பயன்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

6.1. தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம்.—தோட்ட அதிபர்கள் தங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக அவர்களுக்குக் கடன் உதவி அளிப்பதற்கென இத் திட்டம் இந்திய அரசால் வகுக்கப்பட்டது. 1966-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ஆம் நாள் முதற்கொண்டு உதவி பெறும் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இத் திட்டம் தொழிலாளர்களுக்கான உதவி பெறும் வசதித் திட்டமாக செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை 1970-71 முதற்கொண்டு மத்திய அரசுத் திட்டமாகக் கருதுவதென இந்திய அரசு தற்போது முடிவு செய்துள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு வீட்டைக் கட்டுவதற்கான உச்ச வரம்புச் செலவு ரூ. 3,000 ஆகும். மாற்றியமைக்கப்பட்ட மத்திய அரசுத் திட்டத்தின் கீழ் தோட்டத் தொழிலதிபர்கள் உச்ச வரம்புச் செலவில் 50 சதவீதம் கடனாகவும் 37½ சதவீதம் உதவித் தொகையாகவும் பெற உரிமையுள்ளவர்களாவர்.

1971 சூலை 6]

இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் கால அளவுகளில் கட்டி முடிக்கப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.—195 வீடுகள்.

இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் கால அளவுகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட தொகை.—ரூ. 3.72 லட்சம்.

நான்காம் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு.—ரூ. 10 லட்சம்.

நான்காம் திட்டக் குறிக்கோள் அளவு.—440 வீடுகள்.

1971-72 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.—ரூ. 2 லட்சம்.

1971-72 திட்டக் குறிக்கோள் அளவு.—60 வீடுகள்.

6.2. வீடுகள் கட்டுவதற்காகக் ஐந்து நிர்வாகத்தினரிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளன. அவை தொழிலாளர் நல ஆணையரால் முறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

7.1. குறைந்த வருவாய் உள்ளோர்க்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்.—இத் திட்டம் முதன் முதலில் 1955-56-ல் கொண்டு வரப்பட்டது. ஓராண்டில் ரூ. 7,200-க்கு மேற்படாத, ஆண்டு வருவாய் உள்ளவர்களின் பயனுக்காகவே இத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. (நிலத்திற்கான விலை உட்பட) கட்டிடம் கட்டும் செலவில் 80 சத வீதத்திற்கு மேற்படாமல், ஆனால் ஒரு வீட்டுக்கு ரூ. 12,500 என்ற பேரளவுத் தொகைக்குட்பட்டு கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மாநில வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் மாநில அரசு இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறது. இத் திட்டத்திற்காக நான்காவது திட்டத்தில் ரூ. 520 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

7.2. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.—நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 220 லட்சம் அளவுக்குக் கடன் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ல் 350 வீடுகள் கட்ட ரூ. 30 லட்சம் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

7.3. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்.—நான்காம் திட்டத்தில் ரூ. 300 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் 500 அங்கணங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72-ல் 560 வீடுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 30 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

திட்டச் சாதனை.

கூட்டுறவுச்
சங்கங்கள்.

தமிழ்நாடு
வீட்டு வசதி
வாரியம்.

(1)

(2)

(3)

இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.

3 223

2,142

இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலங்களில் பயன்படுத்திய தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).

215.10

169.67

[1971 சூலை 6]

திட்டச் சாதனை.

கூட்டுறவுச்
சங்கங்கள்.தமிழ்நாடு
வீட்டு வசதி
வாரியம்.

(1)	(2)	(3)
1966-67 முதல் 1968-69 வரையிலான ஆண்டுத் திட்டங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	737	1,126
1966-67 முதல் 1968-69 வரை செலவிட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	60.50	76.19

நான்காவது திட்டம்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம் (ரூ. லட்சத்தில்).	220	300
நான்காவது திட்டத்திற்கான திட்டக் குறிக்கோள் அளவு.	6,300	வீடுகள் (இரு துறைகளுக்கும்.)
1969-70-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	150	600
1969-70-ல் செலவிட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	22.79	52.69
1970-71-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	386	500
1970-71-ல் செலவிடப்பட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	33.13	22.60
1971-72 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு (ரூ. லட்சத்தில்).	30	30
1971-72 குறிக்கோள் அளவு (வீடுகள்) ..	350	560

8.1. நடுத்தர வருவாயுள்ளோர் வீட்டு வசதித் திட்டம்.—

இந்திய அரசால் வகுக்கப்பட்ட நடுத்தர வருவாயுள்ளோர் வீட்டு வசதித் திட்டம் இம் மாநிலத்தில் 1959-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் முதல் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஆண்டு வருவாய் ரூ. 7,200-க்கு மேற்பட்டு ரூ. 18,000-க்கு மேற்படாமல் வருவாயுடையோருக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

8.2. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியமும் கூட்டுறவுப் பிரிவும் இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்றன. நிலம் உட்பட கட்டுமானச் செலவு 80 சத வீதத்திற்கு மேற்படாமல், வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 25,000 என்ற அதிக அளவு வரையறைக்குட்பட்டு கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. கட்டுமானச் செலவு ரூ. 30,000-க்கு மேற்படக் கூடாது. தகுதியான நபர்களுக்கு விற்பனை செய்வதற்காக அல்லது தகுதியான வர்களுக்கு வாடகைக்கு விடுவதற்காக வீடுகள் கட்ட இந்தக் கடன்கள் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக வீடுகள் கட்டுவதற்காகத் தனி நபர்களுக்குக் கூட்டுறவுத் துறை கடன்கள் கொடுக்கிறது. இத் திட்டத்திற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 500 லட்சம் ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

1971 சூலை 6]

திட்டச் சாதனை.

கூட்டுறவுச்
சங்கங்கள்.தமிழ்நாடு
வீட்டுச் சதி
வாரியம்.

(1)

(2)

(3)

இரண்டாவது, முன்னரவது ஐந்தாண்டுத்
திட்டக் காலங்களில் கட்டப்பட்ட வீடு
களின் எண்ணிக்கை.

838

776

இரண்டாவது, முன்னரவது ஐந்தாண்டுத்
திட்டக் காலங்களில் பயன்படுத்திய
தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).

139.50

209.15

1966-67 முதல் 1968-69 வரையிலான
ஆண்டு திட்டங்களில் கட்டப்பட்ட வீடு
களின் எண்ணிக்கை.

146

489

1966-67 முதல் 1968-69 முடிய செலவிட்ட
தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).

37.50

8.01

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.

நான்காவது திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கம்
(ரூ. லட்சத்தில்).

500

இரு தரை
களுக்கும.

19 9-70-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்
னிக்கை.

50

450

1969-70-ல் செலவிட்ட தொகை (ரூ.
லட்சத்தில்).

10.00

64.48

1970-71-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்
னிக்கை.

100

550

1970-71-ல் செலவிட்ட தொகை (ரூ.
லட்சத்தில்).

20.01

89.54

1971-72 வரவு-செலவுத் திட்ட பதிப்பீடு
(ரூ. லட்சத்தில்).

10.00

55

1971-72 திட்டக் குக்கோள் அளவு
(வீடுகள்).

50

700

9.1. குடிசை மாற்றுத் திட்டம்.—நகர்ப்புறப் பகுதிகள் அனைத்திலும் உள்ள கணிசமான ஒரு பகுதியினர், நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் வீடுகளுக்குக் கேட்கப்படும் அதிக வாடகைகளைக் தங்களது குறைந்த வருவாயில் கொடுக்க இயலவில்லை என்பதாலும், விரைவான போக்குவரத்து வசதி இல்லாத காரணத்தினால், அல்லது தொலைவு காரணத்தினால் அந்தந்த இடங்களுக்கு அருகிலேயே தங்கள் குடியிருப்புகள் இருக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளதாலும் இந்தக் குடிசைப் பகுதிகளில் குடியேறியுள்ளனர். இந்த வகைப் பிரிவினரில் பெரும்பாலானவர்கள் வீட்டு வேலைக்காரர்கள், பால்காரர்கள், அன்றாட ஊதியம் பெறும் தொழிலாளர்கள், கைவினைஞர்கள், குப்பைக்காரர்கள், துப்புரவுப் பணியாளர்கள், பெட்டிக் கடைக்காரர்கள், தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் ஆவர். காலியாக உள்ள இடத்தில் அவர்கள் கட்டிக்கொள்ளும் குடிசைகள் நெருக்கமாகவும், காற்றோட்ட வசதியில்லாமலும், சுகாதார வசதியில்லாமலும், இருக்கின்றன. இந்தக் குடிசைப் பகுதிகள் ஒழுங்கற்ற, முறையற்ற வகையில் அமைந்துள்ளன. இந்தக் குடிசைப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் தொகை மிக அதிகம். ஆனால், சுகாதாரச் சூழ்

[1971 சூலை 6]

நிலை மிகவும் சீர்கேடான நிலையில் உள்ளது. 1961-ல் நடத்திய ஆய்வின்படி, சென்னை மாநகரில் மட்டும் சுமார் 491 குடிசைப் பகுதிகள் இருந்தன. தமிழ்நாடு குடிசை மாற்று வாரியத்தால் சமூக-பொருளாதார ஆய்வு ஒன்று தற்போது நடத்தப்பட்டு வருகிறது. குடிசைப் பகுதிகளின் எண்ணிக்கை சுமார் 600 இருக்கும் என்று எதிர் பார்த்தப்படுகிறது. நெருக்கடியைக் குறைக்கும்பொருட்டு, குடிசை வாழ்வோர் மேம்பாடு செய்யப்பட்ட காலி மனைகளில் குடியமர்த்தப் படுகின்றனர். அல்லது முறையான குடியிருப்புகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இந்தப் பணி தற்போது, சென்னை மாநகரில் தமிழ்நாடு குடிசை மாற்று வாரியத்தினாலும், வெளியூர்களில் தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தினாலும் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

9.2 செப்பனிட்ட காலி மனைகள்.—இந்த வகையின்கீழ் சுமார் 1,000 சதுர அடி மேம்பாடு செய்த மனை ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் வழங்கப்படுகிறது. மேலும் ரூ. 253 மதிப்புள்ள குடிசை போடு வதற்கான பொருள்கள் வழங்கப்படுவதுடன், தாமே குடிசை அமைத்துக்கொள்வதற்காக ரூ. 32.50 ரொக்க மானியமும் வழங்கு கின்றது. ஒவ்வொரு மனையிலும் குளியலறை ஒன்றையும், நீரடிக் கழிப்பிடம் ஒன்றையும் வாரியம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. குடி யிருப்புத் தொகுதியில் தெரு விளக்கு, சாலைகள், நீர் வழங்கல், கழிவு நீர் அகற்றும் வசதி, நிழற்சாலைகள் முதலிய அனைத்திற்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மனை ஒன்றுக்கு ரூ. 5 முதல் ரூ. 11 வரையில் வாடகை விதிக்க இந்திய அரசு அனுமதித்திருந்த போதிலும், திங்க ளொன்றுக்கு ரூ. 3 என்ற குறைந்த அளவு வாடகையே வசூலிக்கப் படுகிறது. செப்பனிட்ட காலி மனையில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 20 முதல் 75 குடும்பங்கள் வரை வசிக்கின்றன.

9.3. குடியிருப்புகள்.—இந்த முறையின்கீழ் ஒரு மாடி, இருமாடி, அல்லது பல மாடிக் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு குடிசைப் பகுதியில் வாழ்வோரில் தகுதியுள்ளோருக்கு வாடகை அடிப்படையில் கொடுக் கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு குடியிருப்பிலும் 120 சதுர அடி தாழ் வாரமும், 84 சதுர அடி சமையல் அறையும், 16 சதுர அடி குளியல் அறையும், 12 சதுர அடி கழிப்பிடமும் இருக்கும். இந்திய அரசு வரையறுத்துள்ள வாடகை திங்களொன்றுக்கு ரூ. 12 முதல் ரூ. 30 ஆகும். ஆனால், மாநில அரசு வாடகையை ரூ. 10 ஆகக் குறைத் துள்ளது. வாடகையின் எஞ்சிய தொகை மாநில நிதிகளிலிருந்து உதவித் தொகையாக வழங்கப்படும். மொத்தமாக ஒவ்வொரு ஏக்கரிலும் 20 முதல் 60 குடும்பம் வரை இந்த மாடிக் குடியிருப்பு களில் வாழலாம் என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

9.4. மேல்வரம்புச் செலவு—

				ரூ.
(1) செப்பனிட்ட காலி மனை	...	...	...	1,850
(2) வீடு மட்டும் கட்டுவதற்கு	...	...	...	2,900

1971 சூலை 6]

(3) ஒரு மாடிக் குடியிருப்புகள்	4,850
(4) இரு மாடிக் குடியிருப்புகள்	5,100
(5) பல மாடிக் குடியிருப்புகள்	6,750

(1) முதல் (4) வரை உள்ள இனங்களுக்காக மூன்று லட்சத் திற்கு மேல் மக்கள் தொகையுள்ள நகரங்களில் குடியிருப்பு வீடு ஒன்றுக்குக் கூடுதலாக ரூ. 1,100-ம் ஒன்று முதல் மூன்று லட்சம் வரை மக்கள் தொகை உள்ள நகரங்களில் குடியிருப்பு வீடு ஒன்றுக்கு கூடுதலாக ரூ. 450-ம் அனுமதிக்கப்படுகிறது. கரிசல் நிலப் பகுதியில் அல்லது பண்படுத்தப்பட்ட நிலப் பகுதியில் அல்லது மலைப் பகுதியில் ஆழமாகவும், வலுவாகவும், கடைக்கால் அவமக்க வேண்டியிருப்பதாலும், கூடுதல் போக்குவரத்துச் செலவு காரணமாகவும், வீடு மட்டும் கட்டுவதற்கும், வசதியுடன் முழு வீடு கட்டுவதற்கும் செலவின் மேல் வரம்புக்கு மேல் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ரூ. 550 கூடுதலாக அனுமதிக்கப்படுகிறது.

9.5. உதவி விவரம்.—(1966-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ஆம் நாளுக்கு முன்னர் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட திட்டங்களுக்கு)

* இந்திய அரசிடமிருந்து 37½ சதவீதக் கடன்.

* இந்திய அரசிடமிருந்து 37½ சதவீத உதவித் தொகை.
மாநில அரசிடமிருந்து 25 சதவீத மானியம்.

(1966-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ஆம் நாளுக்குப் பின்னர் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட திட்டங்களுக்கு)—

* இந்திய அரசிடமிருந்து 50 சதவீதக் கடன்.

* இந்திய அரசிடமிருந்து 37½ சதவீத உதவித் தொகை.

மாநில அரசிடமிருந்து 12½ சதவீத உதவித் தொகை.

மேல் வரம்புச் செலவுக்கு மேல் கூடுதலாக ஆகும் செலவை மாநில அரசு கூடுதல் உதவித் தொகை அளித்துச் சரிக்கட்டுகிறது.

திட்ட சாதனை.

இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் காலங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	} 3,849 குடியிருப்புகள். 3,332 செப்பனிட்ட காலி மனைகள்.
--	--

இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் காலங்களில் ரூ. 380.16 லட்சம்.
பயன்படுத்தப்பட்ட தொகை.

1966-67 முதல் 1968-69 வரையிலான ஆண்டு ரத் திட்டங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	} 5,938 செட்டனிட்ட காலி மனைகள். 4,746 குடியிருப்புகள்
---	---

1966-67 முதல் 1968-69 வரை செலவிட்ட ரூ. 295.64 லட்சம்
தொகை.

* எல்லா மாநிலத் திட்டங்களுக்கும் சேர்த்து இந்திய அரசால் கொடுக்கப்பட்ட மொத்தக் கடன்—மானியத்தில் இது இப்பொழுது சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

[1971 சூலை 6]

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.

நான்காவது திட்டத்திற்கான நிதி சூதுக்கம்	ரூ. 800 லட்சம்
நான்காவது திட்ட இலக்கு	15,000 குடியிருப்புகள்
1969-70-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	1,800 குடியிருப்புகள்
1969-70-ல்-செலவிட்ட தொகை	ரூ. 83.29 லட்சம்
1970-71-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	1,400 குடியிருப்புகள்
1970-71-ல் செலவிட்ட தொகை	ரூ. 99.67 லட்சம்
1971-72ல் வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீடு	ரூ. 300 லட்சம்
1971-72 குறிக்கோள் அளவு	5,000 குடியிருப்புகள்.

10.1. நிலம் கையகப்படுத்தல்—மேம்படுத்துதல் திட்டம்.—
நிலத்தின் விலை ஏறுவதைத் தடுப்பதற்காக முன்னதாக நிலத்தைக் கையகப்படுத்துவதும், வீடு கட்டும் காரியங்களுக்குக் குறைந்த செலவில் நிலம் கிடைக்கச் செய்வதும், வளர்ந்து வரும் பெரிய நகரங்களில் இட நெருக்கடியைக் குறைப்பதும் இத் திட்டத்தின் நோக்கங்களாகும்.

10.2. இத் திட்டம் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் ஆதாய-விரயமற்ற அடிப்படையில் நடத்தப்படுகிறது. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம், நகரிலும், நகரைச் சுற்றிலும், பெரிய நிலப் பகுதிகளைக் கையகப்படுத்தி, அவற்றை எல்லா வசதிகளும் நிரம்பிய சிறு சிறு நகர்களாக உருவாக்குகின்றது. பொது வசதிகளாகிய பள்ளிக் கூடங்கள், மருத்துவ மனைகள், கடைகள், விளையாட்டுத் திடல்கள் முதலியவற்றுடன் சாலைகள், தெரு விளக்குகள், நீர் வழங்கல், கழிவு நீரகற்று வசதி, விளையாட்டுத் திடல், பூங்கா ஆகிய வசதிகள் இந்த நகர்களிலே ஏற்படுத்தப்படும். இத் திட்டத்தின் கீழ் தனிப்பட்ட பொதுமக்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அல்லது ஏனைய நிறுவனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் மனைகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. வீடுகளும் குடியிருப்புகளும், அங்கணங்களும் முழு உரிமை அடிப்படையில் வழங்கப்படுகின்றன. இவர்கள் மூலதன முதலீட்டை 15 முதல் 20 ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத்துகின்றனர். ஒதுக்கப்பட்ட அல்லது பொது ஏலத்தில் விற்கப்பட்ட மனைகளை ஐந்து ஆண்டுக் காலத்திற்குள் வேறு எவரிடமும் திரும்ப விற்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனையின் பேரில் அவை கொடுக்கப்படுகின்றனர். அதாவது அக்கால அளவிற்குள் அவர்கள் அங்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு அவர்களுக்கு உரிமை ஏற்படுவதனால் நிலத்தையோ, வீட்டையோ அவர்கள் விற்க விரும்ப மாட்டார்கள். இதனால் நிலங்களின் விலை அதிகரிப்பது தடைப்படுகிறது. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம், மேம்பாடு செய்யப்பட்ட மனைக் கட்டுகளை மனை ஒன்றுக்கு ரூ. 5,500 முதல் ரூ. 6,500 வரை விற்கின்றது. இத்துடன் கூட மூலை மனைக் கட்டுகள் பொது ஏலத்தில் விற்கப்படுகின்றன. இத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய நிதி வசதி ஆயுள் காப்புறுதிக் கழகத்தால் வழங்கப்பட்ட நிதிகளிலிருந்தும் விற்பனைத் தொகையும் மீண்டும் பயன்படுத்தப்படுவதன் மூலமும் பெறப்படுகிறது.

1971 சூலை 6]

திட்டச் சாதனைகள்.

- இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் காலங்களில் 2,759.54 ஏக்கர்.
மேம்பாடு செய்யப்பட்ட நிலங்களின் அளவு.
- இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டங்களுக்குப் ரூ. 383.23 லட்சம்.
பயன்படுத்தப்பட்ட தொகை.
- 1966-67-லிருந்து 1968-69 வரை ஆண்டுத் 796.15.
திட்டக் காலங்களில் மேம்பாடு செய்யப்பட்ட
நிலங்களின் அளவு.
- 1966-67-லிருந்து 1968-69 வரை செலவிடப் ரூ. 419.14 லட்சம்.
பட்ட தொகை.

நான்காவது திட்டம்.

- நான்காவது திட்டத்துக்கான நிதி ஒதுக்கம் .. ரூ. 500 லட்சம்.
- 1969-70-ம் ஆண்டில் மேம்பாடு செய்யப்பட்ட 251.90 ஏக்கர்.
நிலங்களின் அளவு.
- 1969-70-ம் ஆண்டில் செலவிடப்பட்ட தொகை. ரூ. 187.42 லட்சம்.
- 1970-71-ம் ஆண்டில் மேம்பாடு செய்யப்பட்ட 161.36 ஏக்கர்.
நிலங்களின் அளவு.
- 1970-71-இல் செலவிடப்பட்ட தொகை .. ரூ. 284.50 லட்சம்.
- 1971-72 வரையில் செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு .. ரூ. 35 லட்சம்.
- 1971-72 குறிக்கோள் அளவு .. 500 ஏக்கர்.

11. தமிழ் நாடு அரசுப் பணியாளர் வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம்.—முக்கியமாக, குறைந்த வருவாயுடைய மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வாடகை அடிப்படையில், அங்கணங்கள் கட்டிக் கொடுப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். வீடு ஒதுக்கப்பட்ட வர்களின் சம்பளத்தில் 10 சத வீத வாடகையையே மாநில அரசு வசூலிக்கிறது. அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படி கொடுக்கப்படுவதில்லை. இந்த அடிப்படையில் வசூலிக்கப்படும் வாடகை கட்டுப் படியாகக்கூடிய வாடகையைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது. கட்டுப் படியாகக்கூடிய வாடகைக்கும், சலுகை வாடகைக்கும் உள்ள வேறு பாட்டை மாநில அரசு ஈடு செய்வதால், அரசுப் பணியாளர்களுக்குக் குறைந்த வாடகையில் இந்த அங்கணங்கள் கிடைக்கின்றன. இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவும், நிறைவேற்றியபின், வீடுகளைப் பேணு வதற்கும், மாநில அரசின் முகவராகத் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் விளங்குகிறது. சொத்துக்களின் உரிமை மாநில அரசிடம் நிலைபெறுகிறது. பொதுவாக, இத் திட்டத்தின்கீழ், வீடுகள், அரசு நிலங்களில்தான் கட்டப்பட்டு வருகின்றன :—

திட்டச் சாதனைகள்.

- இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் காலங்களில் 2,228 வீடுகள்.
கட்டப்பட்ட வீடுகள்.
- இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் காலங்களில் ரூ. 187.15 லட்சம்.
பயன்படுத்தப்பட்ட தொகை.
- 1966-67-லிருந்து 1968-69 வரை ஆண்டுத் 2,560 வீடுகள்.
திட்டக் காலங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகள்.
- 1966-67-லிருந்து 1968-69 வரை செலவு ரூ. 130.82 லட்சம்.
செய்யப்பட்ட தொகை.

[1971 சூலை 6]

நான்காவது திட்டம்.

நான்காவது திட்டத்துக்கான நிதி ஒதுக்கம்	.. ரூ. 500 லட்சம்
1969-70 ல் கட்டப்பட்ட வீடுகள்	 502 வீடுகள்.
1969-70-ல் செலவு செய்யப்பட்ட தொகை	.. ரூ. 53.10 லட்சம்.
1970-71-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகள்	 500 வீடுகள்.
1970-71-ல் செலவு செய்யப்பட்ட தொகை	.. ரூ. 75.78 லட்சம்.
1971-72-ல் திட்ட மதிப்பீடு	 ரூ. 100 லட்சம்.
1971-72 குறிக்கோள் அளவு	 1,800 அங்கணங்கள்.

12.1. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டம்.—தமிழ்நாட்டில் சமுதாய வளர்ச்சிப் பகுதியிலும், தேசிய வளர்ச்சிப் பணிப் பகுதியிலும் உள்ள தெரிந்தெடுத்த கிராமங்களின் வளர்ச்சிக்கான இத் திட்டம் மத்திய அரசின் உதவி பெறும் திட்டமாகும். “தன்னிறைவு” அடிப்படையில், தங்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ளக் கிராம வாசிகளை ஊக்குவிப்பதற்கு ரூ. 3,000-க்கு மிகாமல் மூன்று தவணைகளில் கடன் வழங்கப்படுகிறது. அவ்வாறு கடன் வழங்கப்படும் நபர்கள் சொந்த நிலம் வைத்திருப்பதோடு, கடன் தொகையை வட்டியுடன் இருபது சத ஆண்டுத் தவணைகளில் திருப்பித் தரும் திறனுடையவராகவும் இருக்க வேண்டும். வீட்டிற்கு ரூ. 3,000 கடன் தொகையானது, கட்டடத்திற்காகும் மதிப்பீட்டுச் செலவில், 80 சத வீதமாகும். எஞ்சிய 20 சதவீதம் பயன் துய்ப்பவர்களால் உழைப்பு, உள்ளூரில் கிடைக்கும் பொருள்கள், பணியின்போது ஏற்படும் சேமிப்பு ஆகியவற்றின்மூலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். “தன்னிறைவு” அடிப்படையில் உதவிபெற்று கட்டப்பட்ட வீடு இருபது ஆண்டுகளில் அவருக்குத் தங்குமிடமாகவும், சொத்தாகவும் ஆகின்றது.

12.2. தமிழ்நாட்டில் 12,400 கிராமங்களுக்கு மேல் உள்ளன. 208 கிராமங்களில் இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. 1,401 கிராமங்களுக்குப் பெரும் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இத் திட்டம் மக்களால் பெரிதும் விரும்பி வரவேற்கப்படுகிறது. இத் திட்டத்தை மேலும் பல கிராமங்களில் நிறைவேற்ற வேண்டும் என கிராம மக்களிடமிருந்து ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் வந்த வண்ணம் உள்ளன.

12.3. வீடு கட்டப்படும் கிராமங்களில் கிராமவாசிகளுக்குத் தெருக்கள், சாக்கடை முதலிய வசதிகளுக்கும் இத்திட்டம் வகை செய்கின்றது. இதற்காகக் கிராமம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10,000-க்கு மிகாமல் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படுகிறது. தெருக்கள், சாக்கடைகள் இவற்றை அமைக்க ஒவ்வொன்றும் ரூ. 50,000 ஒதுக்கப்படுகிறது.

திட்டச் சாதனைகள்.

இரண்டாவது மூன்றாவது திட்டக் காலங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகள்.	2,053 வீடுகள்.
இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் காலங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட தொகை.	ரூ. 51.91 லட்சம்.
1966-67-லிருந்து 1968-69 வரை ஆண்டுத் திட்டக் காலங்களில் வீடுகள்.	472 வீடுகள்.
1966-67-லிருந்து 1968-69 வரை செலவிடப்பட்ட தொகை.	ரூ. 29.73 லட்சம்.

1971 சூலை 6]

நான்காவது திட்டம்.

நான்காவது திட்டத்தக்கான நிதி ஒதுக்கம் ..	ரூ. 50 லட்சம்.
1969-70-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகள்	218 வீடுகள்.
1969-70-ல் செலவிடப்பட்ட தொகை	ரூ. 7.75 லட்சம்.
1970-71-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகள்	240 வீடுகள்.
1970-71-ல் செலவிடப்பட்ட தொகை	ரூ. 10.93 லட்சம்.
1971-72 ஆண்டுக்கான திட்ட மதிப்பீடு ..	ரூ. 10.52 லட்சம்.
1971-72 ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு ..	240 வீடுகள்.

13. கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டம்.—இத் திட்டம் 1950-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே நிறைவேற்றப்படுகிறது. கிராமப்புறச் சூழல் நிலவுகிற பெரிய, சிறிய ஊராட்சிகளில் வீடுகள் கட்டுவதற்குக் கடன் வழங்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் கூட்டுறவுப் பிரிவின்மூலம் இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. திட்டத்தின்கீழ் வராத மாநில நிதிகளிலிருந்து இத்திட்டத்திற்கான நிதி வழங்கப்படும். இத்திட்டத்தின்கீழ், கட்டுமானச் செலவில் 80 சதவீதம் வரையில் (செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனத்தைப்போல நான்கு மடங்குத் தொகைக்கு இது மேற்படக் கூடாது); ரூ. 10,000 கடன் மேல் வரம்பிற்குட்பட்டு, கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. வீட்டிற்கான செலவு மதிப்பீடு ரூ. 15,000-க்கு மேற்படக்கூடாது. கடனைப்போல இரு மடங்கு மதிப்புடைய வில்லங்கமற்ற நிலங்களைச் சொந்தமாக வைத்திருக்கும் உறுப்பினர்கள் அதை இணைப்பிணையமாகக் கொடுக்கும் நேர்வுகளில், பங்கு மூலதனத்தைப்போல் ஏழு மடங்குத் தொகை கடனுதவியாக அளிக்கப்படும். 1971-72-ல் 120 வீடுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அதற்காக, திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 10 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

திட்ட சாதனைகள்.

முதல் மூன்று திட்டக் காலங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகள்.	720 வீடுகள்.
முதல் மூன்று திட்டக் காலங்களில் பயன் படுத்தப்பட்ட தொகை.	ரூ. 56.87 லட்சம்.
1966-67-லிருந்து 1968-69 வரை ஆண்டு திட்டக் காலங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகள்.	324 வீடுகள்.
1966-67-லிருந்து 1968-69 வரை செலவிடப்பட்ட தொகை.	ரூ. 26.16 லட்சம்.
1969-70-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகள்	153 வீடுகள்.
1969-70-ல் செலவிடப்பட்ட தொகை	ரூ. 10.41 லட்சம்.
1970-71-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகள்	140 வீடுகள்.
1970-71-ல் செலவிடப்பட்ட தொகை	ரூ. 10.27 லட்சம்.
1971-72-ம் ஆண்டுக்கான திட்ட மதிப்பீடு ..	ரூ. 10.00 லட்சம்.
1971-72-ம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் ..	120 வீடுகள்.

14. நகர்ப்புற வீட்டு வசதித் திட்டம்.—இத் திட்டம் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் கூட்டுறவுப் பிரிவின்மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதற்கென திட்ட ஒதுக்கீட்டிற்குப் புறம்பான நிதி ஒதுக்கத்திலிருந்து இது நிறைவேற்றப்பட்டது. இத் திட்டம், 1963-ஆம்

[1971 சூலை 6]

ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் முதல் கைவிடப்பட்டது. இத் திட்டத்தின் கீழ், ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப்படுகிற பேரளவுக் கடன் ரூ. 12,000 என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. வருமான வரம்பு எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. 5,525 வீடுகள் கட்டுவதற்காக ரூ. 483.73 லட்சம் தொகை பயன்படுத்தப்பட்டது.

15. தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் புழைக்கற்கலவைத் தொழிற்சாலை (Cellular Concrete Plant).— இந்திய அரசுக்கும் போலந்து குடியரசுக்கும் இடையில் 1962-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பொருளாதார ஒத்துழைப்பிற்கிணங்க, சென்னைக்கு அருகில் எண்ணூரில் புழைக்கற்கலவைத் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்காக 23—9—1966-ஆம் நாளன்று தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்துக்கும் போலந்து நாட்டைச் சேர்ந்த திருவாளர்கள் செகாப் நிறுவனத்துக்கும் இடையே உடன்படிக்கை ஒன்று கையொப்பமாகியது. இது காரணமாக போலந்து வங்கிக்கு, இந்திய அரசு நிதி அமைச்சரகத்தினரால் ரூ. 1.04 கோடிக்கு அதிகாரக் கடிதம் (Letter of authority) வழங்கப்பட்டது. ரூ. 230 லட்சம் என்ற மூல மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில், மாநிலத் திட்ட வரம்பிற்குப் புறம்பாக இத்தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான கடனாதவி அளிப்பதற்கு இந்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலைக்கான திருத்த மதிப்பீடு ரூ. 365 லட்சமென்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இதற்கு இசைவு அளிக்குமாறு இந்திய அரசுக்கு எழுதப்பட்டுள்ளது. இதற்கான அந்நியச் செலாவணி ரூ. 115 லட்சமாகும். தொழிற்சாலைக்குப் பக்கத்தில் இருப்புப் பாதைகள் அமைக்கும் வேலை நடந்தேறி வருகின்றது. சுண்ணாம்புச் சூனியின் கடைக்கால் அமைப்புப் பணி முடிக்கப்பட்டவுடன் சூளைக்குத் தேவையான கருவிகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சூளை அமைக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்படவிருக்கிறது. சுண்ணாம்புக்கல் வெட்டுமிடம் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. போலந்து நாட்டிலிருந்து எல்லா இயந்திரங்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கட்டுமான வேலையில் சுமார் 80 சதவீதம் முடிந்து விட்டது. நீராவித் குழாய்களுக்காகவும், காற்றுடைக் குழாய்களுக்காகவும், மின்சாதனங்களை நிறுவுவதற்கும், எண்ணெய்க் குழாய் அமைப்புக்காக ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டன. சுண்ணாம்புச் சூளை 1971-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்களில் செயல்படத் தொடங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. தலைமைத் தொழிற்சாலை 1971-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் சோதனை அடிப்படையில் உற்பத்தி தொடங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. சோதனை உற்பத்தியிலிருந்து 6 வாரத்திற்குள் முறையான உற்பத்தி தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இயந்திரங்களுக்காக போலந்தின் கடனையும் சேர்த்து, தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் 1970-71 வரை ரூ. 236.52 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலைக்கு, இந்திய அரசிடமிருந்து இதுவரை ரூ. 245 லட்சம் கடனாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்காக ரூ. 100 லட்சம், 1971-72 ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

16. செங்கல் சூளை.—தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம், செங்கல் இயந்திர சூளை ஒன்றை செக்கோஸ்லோவோகிய நாட்டு உடனமைப்புடன் தொடங்குவதற்கான செயற்குறிப்பு பரிசீலிக்கப்பட்டது.

1971 சூலை 6]

இயந்திரங்களுக்கான விலைகுறித்து இயந்திரம் வழங்கும் நிறுவனத்திற்கு ரூ. 18.00 லட்சம் தொகைக்கு உத்தரவாதமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கான முதலீட்டுச் செலவு சுமார் ரூ. 98.30 லட்சமாகும். அதற்கான அந்நியச் செலாவணி ரூ. 21.09 லட்சமாகும். இத்தொழிற்சாலையைத் தற்பொழுது தொழில் துறைக்கு மாற்ற முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனினும், இயந்திரங்களை மாநில வீட்டு வசதி வாரியம் இறக்குமதி செய்து அத்துறைக்கு அனுப்பும்.

17. பொதுக் கடன்.—பங்குச் சான்றிதழ்களும், புரோ நோட்டுகளும் வழங்குவதற்காக, 1970-71-ல் ரூ. 100 லட்சம்வரை பொது மக்களிடமிருந்து கடன் திரட்ட தமிழ்நாடு அரசு மாநில வீட்டுவசதி வாரியத்திற்கு அதிகாரமளித்தது. பங்குச் சான்றுகள், புரோ நோட்டுகளின்மீது வட்டி அசல் தொகைகுறித்து மாநில அரசு உத்தரவாதமளித்தது. 1971-ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் திரட்டிய கடனுக்கு, தேவையான அளவுக்கு அதிகமாகவே தொகை கிடைத்துள்ளது.

18. அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கான முன்பணம் வழங்கல்.—அரசுப் பணியாளர்களுக்குப் புதிதாக வீடு கட்டுவதற்காகவும், புது மனை விலைக்கு வாங்குவதற்காகவும், கட்டப்பட்டுள்ள வீட்டை விலைக்கு வாங்குவதற்காகவும், முன்னரே அவர்களுக்குச் சொந்தமாகவுள்ள வீடு இடவசதியை அதிகப்படுத்துவதற்காகவும் முன்பணம் வழங்கப்படுகிறது. அரசின் நிரந்தரப் பணியாளராக இருப்பவர்களும், அல்லது ஐந்து ஆண்டு தொடர்ந்து அரசின்கீழ்ப் பணி புரிபவர்களும், இந்த மாநிலத்தில் பணிபுரிகின்ற அனைத்திந்தியப் பணி அதிகாரிகளும் இந்த முன்பணம் பெறத் தகுதியுடையவர்களாவார்கள். அரசுப் பணியாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களுடைய சம்பளத்தைப் போன்று 45 மடங்கு தொகை அல்லது 45,000 ரூபாய் இவற்றில் எது குறைவாகவுள்ளதோ அத்தொகை முன்பணமாக வழங்கப்படுகிறது. கடன் தொகையைப் பணியாளர்கள் தங்கள் பணிக் காலத்திற்குள் திருப்பிச் செலுத்துவதற்குள்ள திறன் அடிப்படையில் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. இது விதிகளையொட்டிக் கணக்கிடப்படுகிறது. முன்பணத்திற்கான உச்சவரம்பு, ஊதியத்தைப் போன்று 60 மடங்கு அல்லது ரூ. 55,000 ஆகிய இவ்விரண்டில் எது குறைவாகவுள்ளதோ அத்தொகையாக அண்மையில் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. தாங்கள் சொந்த வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளத் தாராளமாக நிதி வசதி அளிக்க வகைசெய்வதால், இத்திட்டத்தை அரசு ஊழியர் அனைவரும் பெருமளவில் வரவேற்கின்றனர். இத்திட்டத்திற்காக 1971-72-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 65 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

19. முடிவுரை.—இம் மாபெரும் திட்டங்களை நிறைவேற்ற இயலாமைக்குப் போதிய நிதி வசதி இல்லாததே முக்கிய தடையாக உள்ளது. இத் திட்டத்திற்கான தேவைகளையும், அவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பின் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி குறைவு எனத் தெரியவரும். பல்வேறு திட்டங்களின் அவசியத்தைக் கருதிப் பார்க்கையில் இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒவ்வொரு

[1971 சூலை 6]

அண்டும் ரூ. 10 கோடி தேவைப்படும். வீடுகளின் தேவைகளைக் கணிசமான அளவு நிறைவு செய்ய இத்தொகை தேவைப்படும். மாநிலத்தில் உள்ள பல்வேறு வீட்டுவசதித் திட்டங்களை செயல்படுத்துவதற்காக சுழல் நிதியிலிருந்து ரூ. 23 கோடி பெறுவதற்கான செயற்குறிப்புகள் இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது. நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக மாநில அரசின் திட்டங்கள் அனைத்தையும் நிறைவேற்ற இயலாததால் மிக இன்றியமையாத திட்டங்கள்மட்டும் அடங்கிய திருத்த செயற்குறிப்பினை அனுப்புமாறு இந்திய அரசு கேட்டது. அதன்படி ரூ. 9.85 கோடி செலவில் 6 திட்டங்களைக் கொண்ட திருத்தியமைக்கப்பட்ட செயற்குறிப்பு வீட்டுவசதி, நகர வளர்ச்சி நிதிக் கழகத்திற்கு (தனியார்) அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் அக்கழகம் ரூ. 177.40 லட்சம் செலவாகும் ஒரே ஒரு திட்டத்திற்கு மட்டுமே நிதி வசதி அளிக்க இசைந்தது. அந்தத் தொகையில் ரூ. 25 லட்சம்மட்டுமே அது வழங்கியுள்ளது. எஞ்சியுள்ள திட்டங்களுக்கு களுக்கும் ஒப்புதல் அளிக்குமாறு கழகம் கேட்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வீட்டு வசதி, நகர வளர்ச்சி நிதிக் கழகம் மாநிலத்தின் தேவைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றும்மேயாகில் நாம் அதன்மூலம் பெருமளவில் முன்னேற்றத்தை எதிர்பார்க்கலாம்.

1971-72-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வீட்டுவசதிகளை நான்காம் திட்ட (தாக்காலிக) நித ஓதுகலம்.

திட்டத்தின் பெயர்.	நான்காவது திட்டச்செலவு	1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கான திட்டச்செலவு.	1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாய் இலட்சத்திசை).	
1. மத்திய உதவி பெற்றது—			
(1) தொழிலாளர் மலிவு வீட்டுவசதித் திட்டம்—			
(அ) அரசுத் திட்டம்	150.00	30.00	9.00
(இ) கூட்டுறவுத் திட்டம்		2.00	3.73
(உ) தனியார் தொழில் திட்டம்		10.00	2.00
		42.00	14.73
(2) தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டுவசதித் திட்டம்	10.00	2.00	2.00
(3) குறைந்த வருவாய் பெறுவோர்க்கான வீட்டுவசதித் திட்டம்—			
(அ) தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம்	300.00	50.00	30.00
(இ) கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	220.00	55.00	30.00
	520.00	105.00	60.00

1971-72-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வீட்டுவசதிக்கான நான்காவது திட்ட (தாற்காலிக) நிதி ஒதுக்கம்—தொடர்ச்சி.

106

திட்டத்தின் பெயர்,	நான்காவது திட்டச் செலவு.	1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான திட்டச் செலவு.	1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)
I மத்திய உதவி பெற்றது—தொடர்ச்சி.			
(4) நடுத்தர வருவாய் பெறுவோர்க்கான வீட்டுவசதித் திட்டம்—	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		
(அ) தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம்	1,500	300	55-00
(இ) கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்			10-00
(5) நிலம் கையகப்படுத்துதல் மேம்பாட்டுத் திட்டம்			35-00
(6) தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் வீட்டு வாடகைத் திட்டம்			100-00
(7) குடிசைப் பகுதி மாற்றத் திட்டம்	800-00	175-00	300-00
(8) கிராம வீட்டுவசதித் திட்டம்	50-00	10-00	10-52*
	3,030-00	622-00	587-25
II மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் திட்டங்கள்—			
(9) புழை கற்கல்வைத் தொழிற்சாலை			100-00
III திட்டத்தில் சேரப் பணிகள்—			
(10) கிராமப் புற வீட்டுவசதித் திட்டம்			10-00

* தொகுக்கக்கூடியும், சாக்கடைகளுக்காகவும் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாமல் அனுமதிக்கப்பட்ட ரூ. 0-50 ஸ்பெரும் இதில் சேர்ந்துள்ளது.

இணைப்புகள்

[1971 திசை 6]

(11) அரசு ஊழியர்களுக்கு கீடுகட்டக் கொடுக்கப்படும் முன்பணம்—

(அ) அலுவலர் இந்நியப் பணி அதிகாரிகள்			60-00
(ஆ) பிறர்			162-20

பல்வேறு வீட்டுவசதித் திட்டங்களினதும் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற அங்காடிகள்/குடியிருப்புகள் முற்றியவைகளைக் தாட்டும் விரை அற்களை.

வரிசை எண்ணும் திட்டத்தின் பெயரும்.	துறையின் பெயர்.	இரண்டாவது ஆண்டுத் திட்டம்.		மூன்றாவது ஆண்டுத் திட்டம்.			நான்காவது திட்டம்.	
		1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70.	1970-71.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	
(1) தொழிலாளர் மலிவு வீட்டுவசதித் திட்டம்—								
(அ) பொதுத் துறை தொழில் நலத் துறை ஆணையாளர் ..		2,062	169	..	168	..	12	
(ஆ) தனியார் துறை ஷே ..		373	..	..	..	..	8	
(உ) கூட்டுறவுத் துறை தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு).		2,055	238	219	104	308	55	
(2) தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டுவசதித் திட்டம்.	தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர்...	195	..	..	..	..	..	
(3) குறைந்த வருமானம் பெறுவோர்க்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்.	(அ) தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம் ..	2,143	374	415	437	600	500	
	(ஆ) தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு).	3,223	256	222	259	150	386	
(4) நடுத்தர வருமானம் பெறுவோர்க்கான வீட்டுவசதித் திட்டம்.	(அ) தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம் ..	776	96	168	225	450	550	
	(ஆ) தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு).	333	60	59	27	50	100	

பல்வேறு வீட்டுவசதித் திட்டங்களின்படி கட்டப்பட்ட வீடுகள்/அங்காடிகள்/குடியிருப்புகள் பற்றியவைகளைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

வரிசை எண்ணும் திட்டத்தின் பெயரும்.	துறையின் பெயர்.	இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டம்.	ஆண்டுத் திட்டம்.			நான்காவது திட்டம்.	
			1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70.	1970-71.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
(5) நிலம் கையகப்படுத்துதல் மேல் தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம்	தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம்	2,759.54†	399.89†	249.90†	146.36†	251.90†	161.86†
(6) தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வாடகை வீட்டுவசதித் திட்டம்.	செ	2,228	42	1,716	802	502	500
(7) குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.	செ	3,849	224	1,524	2,998	1,800	1,400
		7,332*		5,938*			
(8) சிராம வீட்டுவசதித் திட்டம் .. கோட்புப் பெற்றியாளர் (சிராம வீட்டு வசதிப் பிரிவு).	செ	2,053	58	214	200	218	240
(9) சிராம புற வீட்டுவசதித் திட்டம் .. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு).	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு).	720	75	85	164	153	140
(10) மாநில நகர வீட்டுவசதித் திட்டம் .. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்	5,525	தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து 1968-ஆம் ஆண்டு எப்ரல் திங்கள் வரை செயல்பட்டு அதற்குப் பிறகு கைவிடப்பட்டது.				

பல்வேறு வீட்டுவசதித் திட்டத்தின்படி சாதனைகளைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

வரிசை எண்ணும் திட்டத்தின் பெயரும்.	துறையின் பெயர்.	இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டம்.	ஆண்டுத் திட்டம்.			நான்காவது திட்டம்.	
			1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70.	1970-71.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
(1) தொழிலாளர் மலிவு வீட்டுவசதித் திட்டம்—							
(1) பொதுத் துறை தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர்.		182.43	10.30	7.59	10.73	2.75	0.28

(ரூபாய் இலட்சத்தில்).

(2) தனியார் துறை	ஷே.	7-34	..	..	..	..	0.24
(3) கூட்டுறவுத் துறை தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு).		94-27	11-57	5-09	8-80	5-50	3-73
(2) தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர் இட்டம்.		5-72	..	..	..	..	..
3) குறைந்த வருவாய் பெறுவோர்க்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்.	(அ) தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம் ..	169-67	34-38	25-85	15-96	52-69	22-60
	(இ) தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு).	215-10	20-99	17-20	22-31	23-79	33-13
(4) நடுத்தர வருவாய் பெறுவோர்க்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்.	(அ) தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம் ..	209-15	36-39	27-30	19-32	64-48	89-57
	(இ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு).	139-50	15-00	10-00	12-50	10-00	20-01
(5) நிலம் கையகப்படுத்துதல் பாட்டுத் திட்டம்.	மேம் தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம்	383-23	145-97	127-12	146-05	187-42	284-50
(6) தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம்.	ஷே	187-15	67-70	37-32	35-86	53-10	75-78
(7) குடிசைப் பகுதி, சேமைப்பு, மாற்றுத் திட்டம்.	தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம் ..	380-16	73-67	106-84	115-13	83-29	99-97
(8) கிராம வீட்டுவசதித் திட்டம் கோட்டப் பொறியாளர் (கிராம புற வீட்டு வசதி பிரிவு).		54-91	7-11	7-76	14-86	7-75	10-93
(9) கிராம புற வீட்டுவசதித் திட்டம் .. தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு).		56-87	10-00	6-03	10-13	10-41	10-27
(10) மாநில நகர் வீட்டுவசதித் திட்டம் ..	ஷே	483-73	தொடக்கப்பட்டதிலிருந்து 1968-ஆம் ஆண்டு எப்ரல் திங்கள் வரை செயல்பட்டு அதற்குப் பிறகு கைவிடப்பட்டது.				

[1971 சூலை 6]

இணைப்பு 2

[42-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

நிலவரி மான்யக் கோரிக்கை.

1. இக் குறிப்பில் மானியக் கோரிக்கை எண்கள் 1. “நிலவரித் துறை”, 9. “மாவட்ட நிர்வாகமும் பல்வகையும்” ஆகியவை முக்கியமாக விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன. மற்றும் கோரிக்கை எண்கள் 31. “பஞ்ச நிவாரணம்”; 36. “ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் நிதி ஒப்படைகளும்”, 37. “ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு”; 47. “மாநில அரசு தரும் கடன்களும் முன் பணங்களும்”; 4. “முத்திரைத் தாள் நிர்வாகம்” முதலியன தொடர்புள்ள பிற மான்யக் கோரிக்கைகளாகும்.

2. பொது வருவாயின் மிகத் தொன்மையான வாயிலாகிய நில வரியே தொன்றுதொட்டு அரசுக்கு முக்கியமான அடிப்படை வருவாயாக இருந்து வந்துள்ளது. அரசுக்கு வருவாயில் நில வரியின் பங்கு அவ்வளவு முக்கியமாயிருந்ததால், நில வரித் துறை மாநில நிர்வாகத்தின் அச்சாணி போன்று விளங்கியது. காலப் போக்கில் வருவாய்த் துறை பொது நிர்வாகத் துறையாக உருப் பெற்றது. அரசுச் செலவுக்கான நிதி வழங்கும் வாயில் என்ற அதன் தொன்மைப் பெருமையை நிலவரி இப்போது இழந்துவிட்டதென்றாலும், மாநில நிர்வாகத்தில் வருவாய்த் துறையே இன்னும் முன்னணியில் இருக்கிறது. மக்கள் ஆதரவு பெற்ற அரசின் கொள்கைகள் வருவாய்த் துறை மூலமாகவே அமைதியாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு அவற்றின் பயனைப் பொதுமக்கள் துய்க்கின்றனர். வெள்ளம், சூறாவளி, கடுமையான வறட்சி போன்ற நெருக்கடி நிலைகளை உடனடியாகவும், திறம் படவும் சமாளித்து நெருக்கடியை நீக்குவதும் இத் துறையே.

3. இந்த அரசு 1967-ஆம் ஆண்டில் பதவி ஏற்ற சிறிது காலத்துக்குள், புன்செய் நிலங்கள் மீதான நிலவரி வசூலை நீக்கிவிட்டது. நிலங்களை உடைய சிறு விவசாயிகட்கும் இந்த நன்மை அளிக்கப்பட வேண்டுமென அரசு இப்போது முடிவு செய்துள்ளது. இதற்கேற்ப, ஒருவர் வைத்துள்ள மொத்த நிலம் எவ்வளவு பரப்புவளதாக இருப்பினும், ஐந்து ஏக்கர் அல்லது அதற்குக் குறைந்த அளவுள்ள நன்செய் நில உடமைகள் மீதான மொத்த நன்செய்த் தீர்வையில் அடிப்படை நிலவரிப் பகுதியை மட்டும் வசூலிக்க வேண்டாமென அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. இந்த முடிவு இவ் விளைவாண்டு முதல், அதாவது 1—7—1971 முதற்கொண்டு செயலுக்கு வரும். ஆனால், இந்த அடிப்படை நன்செய் நில வரித் தீர்வை நீக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டிய உள்ளூர் செஸ், உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி, தண்ணீர்த் தீர்வை ஆகியவை தொடர்ந்து வசூலிக்கப்பட்டு வரும். சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே நோக்கமாகக் கொண்ட இந்த அரசின் கொள்கைக் கிணங்கவே, இம் முடிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மை உற்பத்தி, குறிப்பாக சிறு நில உடமைகளில் வேளாண்மை உற்பத்தி பெருகுவதற்கு இச் சலுகைகள் தூண்டு கோலாக அமையுமென நம்புகிறோம்.

1971 சூலை 6]

4. அரசு திட்டியுள்ள, மக்கள் ஆதரவு பெற்ற கொள்கைகள் விரைந்து செயல்படுத்தப்பட வேண்டுமானால், அது மாவட்ட நிர்வாகத்தையே பெரிதும் பொறுத்துள்ளது. மாவட்ட நிர்வாகத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே அச்சாணியாக விளங்குகிறார். முன்னதாகவே தயாரிக்கப்பட்ட தங்கள் சுற்றுப் பயணத் திட்டத் திற்கிணங்க, கோட்ட அலுவலகங்களுக்குச் சென்று பார்வையிடு மாறும், அப்போது பொதுமக்கள் தரும் மனுக்களைப் பரிசீலிக்கு மாறும், உள்ளூர் தேவைகளைக் கவனித்து ஆவன செய்யுமாறும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள வட்டத் தலைமையிடங்கள் அனைத்தையும் ஆறு திங்களுக்கு ஒரு முறையேனும் சுற்றிப் பார்க்குமாறும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

5. கடந்த ஆண்டில் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட “மனு நீதித் திட்டம்” பொதுமக்களின் குறைகளை அந்தந்த இடத்தில் நேரில் கேட்டறிந்து, திறம்படத் தீர்ப்பதற்காக, கூடுதல் ஆர்வத் துடன் இந்த ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

6. கடந்த ஆண்டு வருவாய் மானியக் கோரிக்கை விளக்கக் குறிப்பில் ஜமாபந்தி முறையைப் படிப்படியாகக் நீக்குவது குறித்துக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இந்த மாற்றத்தைப் படிப்படியாகவும் எளிதாகவும் செயல்படுத்தும்பொருட்டு கடந்த ஆண்டில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு வட்டத்தில் ஜமாபந்தி முறை நீக்கப்பட்டது. பதிலாக, கணக்குகள் தக்கவாறும், சரியாகவும், எழுதப்படுவதை சரி பார்க்கவும், அவற்றைக் குறித்த காலத்துக்கொரு முறை ஆய்வு செய்யவும் இந்த வட்டங்களுக்கென சிறப்பு துணைத் தாசில்தார்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இது இப்போது அரசின் மறு ஆய்வில் உள்ளது.

7. பரம்பரை கிராம அதிகாரிகள் சட்டம் ரத்து செய்யப் பட்டதைத் தொடர்ந்து கிராம அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் பின்பற்றப் பட்டு வந்த பரம்பரை உரிமை முறை இப்போது கைவிடப் பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பின் 309-ஆவது பிரிவின் மூலம் பிறப் பிக்கப்பட்ட பணி விதிகளின் கீழ் கிராம அதிகாரிகளின் பணியும் இப்போது முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 16-12-1970 முதல் இவ் விதிகள் செயலுக்கு வந்துள்ளன.

8. தங்கள் ஊதியங்களை உயர்த்த வேண்டுமென கிராம அதிகாரி கள் விடுத்த வேண்டுகோளைப் பரிவுடன் ஆலோசிப்பது அவசியமென இந்த அரசு உணர்ந்து, அதனை 1971-ல் நியமிக்கப்பட்ட இரண்டாவது சம்பள ஆணைக்குழுவுக்கு அனுப்பி வைத்தது. இது

[1971 சூலை 6]

குறித்துச் சம்பள ஆணைக்குழு செய்த பரிவுரைகளை அரசு ஏற்றுக் கொண்டு, கிராம அதிகாரிகளின் ஊதியங்களைக் கீழே காட்டியுள்ளபடி கணிசமாக உயர்த்துவதற்கு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது :—

			பழைய ஊதியம்.	புதிய ஊதியம்.
			ரூ.	ரூ.
கிராம மணியக்காரர்	...	...	51	70
கணக்குப் பிள்ளை	...	...	53	72
தலையாரி, வெட்டியான் முதலிய கிராமக் கடைநிலை ஊழியர்	...	...	45	60

ஊராட்சி வரிகளை வசூலிப்பதற்காகப் கிராமப் பணியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊராட்சி வளர்ச்சிப் படிக்குக் கூடுதலாக இந்த உயர்வு அளிக்கப்படுகிறது. ஊராட்சிப் படியும் சம்பள ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் உயர்த்தப் பட்டுள்ளது. கிராம அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த ஒருங்கிணைந்த ஆண்டுப் பயணப் படியும் சம்பள ஆணைக்குழு செய்த பரிந்துரைகளை ஒட்டி உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

9. இம்மாநிலத்தில் நிலச் சீர்திருத்த சட்டங்கள் இயற்றப் படுவதன் அடிப்படை நோக்கங்கள் சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்குதல், நிலக்கிழார்கள் குத்தகைதாரர்களின் உழைப்பை சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொள்வதை அறவே நீக்கி வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்க வகை செய்தல், உண்மையில் பாடுபட்டு உழைக்கும் உழவர்க்கு குத்தகை உரிமை முறை குறித்து இன்னும் அதிக பாதுகாப்பு அளிக்க வகை செய்தல், ஒரு சில பெரிய நிலக் கிழார்களிடம் நிலங்கள் குவிந்திருத்தலைத் தவிர்த்தல் ஆகியவையாம்.

10. 1961-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் பாதுகாப்பு அளித்தல்) சட்டத்தின் கீழ் 31—3—1959 அன்று குடியிருப்புகளை அனுபோகத்தில் உடைய உழவர்களும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களும் அக்குடியிருப்புகளிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளனர். குடியிருப்புகளை அனுபோகத்தில் வைத்து வருபவர்கள் அனைவருக்கும், அவர்கள் எந்த நாளில் குடியிருப்புகளை அனுபவிக்கத் தொடங்கியிருந்தாலும், இப் பாதுகாப்பை நீட்டிக்க அரசு இப்போது முடிவு செய்துள்ளது. 1—2—1969-க்குப் பிறகு ஒரு குடியிருப்பிலிருந்து அத்தகைய அனுபோகதாரர் வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அவருக்கு அனுபோக உரிமை மீண்டும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கான சட்டமும் கொண்டுவரப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

11. உழவர்களும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களும், தங்களது நிலக் கிழார்களுக்குச் சொந்தமான மனைகளில் தங்களது செலவில் கட்டப் பட்ட அல்லது தங்களுக்கு முன் உரிமை பெற்றிருந்தவர்களால் கட்டப்பட்ட குடியிருப்பு வீடுகளில் குடியிருந்தால், நிலக்கிழார்களுக்கு இழப்பீடு கிடைக்கும் வகையிலும், அந்த வீட்டு மனைகளின் சுவாதீன உரிமையை உழவர்களும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களும் பெற

1971 சூலை 6]

இயலும் வகையிலும் நடப்புக் கூட்டத் தொடரில் சட்டமியற்ற அரசு கருதியுள்ளது. இப்புதிய சட்டத்தின் வாயிலாக இம்மாநிலத்திலுள்ள எண்ணற்ற ஏழை உழவர்களும், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களும் அவர்களுக்கு மிகவும் தேவையான பொருளாதாரப் பாதுகாப்பையும் மன நிம்மதியையும் பெறுவர் என்று இந்த அரசு உறுதியாக நம்புகிறது. இதன் மூலம், வேளாண்மைத் துறையில் சமூக உறவுகள் நிலைபெற்று முறையான வேளாண்மைப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இது வழிகோலும் என்பதில் ஐயமில்லை.

12. 1969-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைப் பதிவேடுகள் சட்டம், குத்தகை உரிமைகள் குறித்த முழுமையான நம்பகமான பதிவேட்டைத் தயாரித்துப் பேணி வர வகைசெய்கிறது. இந்தப் பதிவுமுறை குத்தகை உரிமை குறித்த எழுத்து மூலமான ஆவணமாகும். வாய்மொழி வடிவில் உள்ள குத்தகை ஒப்பந்தங்களால் ஏற்படும் பல தீங்குகளை இதன் மூலம் தவிர்க்கலாம். இச்சட்டம் 19-12-1969 அன்று செயலுக்கு வந்தது. இச்சட்டம் தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு செயல்படுத்தப் பட்டும் வருகிறது. இச்சட்டத்தைப் பிற மாநிலங்களுக்கும் நீட்டிப்பது குறித்து அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

13. 1970-ஆம் ஆண்டில் வடகிழக்குப் பருவ மழை பொய்த்ததன் காரணமாக, தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளில் வறட்சிநிலை ஏற்பட்டது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அனுப்பிய அறிக்கைகளின் அடிப்படையில், இராமநாதபுரம், கோயமுத்தூர், திருநெல்வேலி, சேலம், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் குடிநீர்க் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கும் ஆழப்படுத்துவதற்கும் ரூ. 36.91 லட்சம் அளவிற்குத் துயர் தணிப்புத் தொகைக்கான ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் வறட்சி நிலைமைகள் குறைவதற்கான அறி குறிகள் காணப்படவில்லையாதலால், திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர், மதுரை, இராமநாதபுரம், கோயமுத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடமிருந்து கூடுதல் நிதிகள் கேட்டு வேண்டுகோள் வந்தது. பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் ஒப்பளிக்கப்பட வேண்டிய வறட்சித் துயர் தணிப்புத் தொகையின் மொத்த அளவைக் குறித்து இறுதி முடிவெடுப்பதற்காக வறட்சி நிலைமைகளின் தன்மையும் அளவையும் பற்றிய விரிவான, ஒருங்கிணைந்த ஆய்வு தேவையென அரசு கருதியது. அரசு கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில், வறட்சித் துயர் தணிப்புக்காகச் செயற்குறிப்புகள் அனுப்பியிருந்த மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றையும் வருவாய்த்துறை வாரிய உறுப்பினர்கள் சுற்றிப்பார்த்தனர். இம்மாவட்டங்களின் பல பகுதிகளையும் நேரடியாக பார்வையிட்ட பிறகு பல்வேறு மாவட்டங்களில் தேவைப்படும் உதவியின் அளவைக் குறிப்பிட்டு, அவர்கள் அரசுக்கு அடங்கல் அறிக்கைகளை அனுப்பி வைத்தனர்.

வருவாய்த்துறை வாரியத்தின் செயற் குறிப்புகளை அரசு கவனமாகப் பரிசீலனை செய்து, வறட்சித் துயர் தணிப்புப் பணிகளில் குடிநீர் வழங்கல் பணிக்கு முதன்மை இடம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று

[1971 சூலை 6]

அரசு கருதியது. பல்வேறு மாவட்டங்களில் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்காக ரூ. 24.84 லட்சத்திற்கு மேற்படாத தொகையை அரசு வழங்கியுள்ளது. விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

மாவட்டத்தின் பெயர்.	நோக்கம்.	தொகை (ரூபாய் லட்சத்தில்).
1. திருச்சிராப்பள்ளி .. குடிநீர் கிணறுகளை ஆழப் படுத்துதலும் வெட்டுதலும்.		5.00
2. மதுரை	ஷே	3.76
3. திருநெல்வேலி	ஷே	1.08
4. கோயமுத்தூர்	ஷே	5.00
5. சேலம்	ஷே	5.00
6. தஞ்சாவூர்	இணைப்புச் சாலைகள், சமுதாய கிணறுகள் முதலியவை.	5.00
		24.84

இவ்வாறாக, 1971 ஜனவரி முதற்கொண்டு, வறட்சித் துயர் தணிப்புக்காக மொத்தம் ரூ. 61.75 லட்சம் ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

14. இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களுக்காக, சிறப்புக் கிராமப்புற பணிகள் திட்டமொன்றுக்கு இந்திய அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், மொத்தம் ரூ. 2 கோடி செலவில் 1970-71ல் தொடங்கி 1973-74 வரையில் உள்ள நான்காண்டுக் கால அளவில் (அதாவது, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால இறுதி வரையில்) நிறைவேற்றப்படவிருக்கும் இத் திட்டம் “திட்டப்பணி அல்லாத மத்திய அரசுப்பணி” யாக இவ் வரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு இதற்கான செலவு முழுவதையும் இந்திய அரசு ஏற்கும். இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்கள் அடிக்கடி வறட்சி நிலைமைக்கு உட்படுவதால் ஏற்பட்டுள்ள துயர் நிலைமைகளைத் தணிக்கும் வகையில் இச்சிறப்பு கிராமப் பணிகள் திட்டம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அடிக்கடி நேரும் வறட்சியினால் ஏற்படும் துயரத்தையும் இடர்ப்பாட்டையும் அறவே களைய முடியா விடினும் ஓரளவிற்காவது மக்களது துயர் தணிக்க உதவும் நாட்டியல் பணிகள் அல்லது பிற பணிகளை நிலையாக நிறைவேற்றுவது குறித்து இப்புதிய திட்டத்தில் வலியுறுத்தப்படும்.

இத்திட்டத்தின்கீழ் வகை செய்யப்பட்டுள்ள மும்முர உழைப்புத் திட்டங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. சீரான சாலைகளை அமைத்தலும், தற்போது சீர் கேட்டுள்ள சாலைகளில் அவசியமானவிடத்து சரளைக் கற்களை பரப்புவதன் மூலம் சீரான சாலைகளாக அமைத்தலும்.

2. நீர் வழங்கு கால்வாய்களில் தூரெடுத்தல், ஏரிகளைப் புதுப் பித்தல் உட்பட பெரும் பாசனப் பணிகளும், சிறுபாசன பணிகளும்.

3. நீர்க் கசிவுக் குட்டைகள், தடுப்பு அணைகள், நிலவளைவுக்கு ஏற்ப கரை கட்டுதல் போன்ற பணிகள் உட்பட மண்வளப் பாது காப்பு வேலைகள்.

1971 சூலை 6]

4. காடுகள் வளர்த்தல் முதலியன.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பரமக்குடி, இராமநாதபுரம், முதுகுளத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், திருப்பத்தூர் ஆகிய 5 வட்டங்களிலும், தருமபுரி மாவட்டத்தில் கிருஷ்ணகிரி, தருமபுரி, ஹநூர், ஊத்தங்கரை ஆகிய 4 வட்டங்களிலும் மட்டுமே இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது குறித்து இந்திய அரசு அனுமதி அளித்தது. இருப்பினும் இவ்வரசு, பொருத்தமான கூறுகளைக் கவனமாகப் பரிசீலித்தபின், இந்த ஏற்பாட்டிற்கு இந்திய அரசு ஒப்புதல் அளிக்குமென எதிர்பார்த்து தருமபுரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் உள்ள எல்லா வட்டங்களையும் இத்திட்டத்தின் கீழ் சேர்த்துக் கொள்வதென்று முடிவு செய்தது. ஏனைய வட்டங்களில் நிலவும் நிலைமைகள் ஏற்கெனவே தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு இந்திய அரசால் ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட வட்டங்களில் நிலவும் நிலைமைகளைவிட மாறுபடவில்லை என்ற காரணத்தினாலேயே இம்முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இவ்விரு மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த எல்லா வட்டங்களிலும் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வேலையைத் தொடங்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

15. நிலமற்ற ஏழைமக்களுக்குக் கூடியமட்டும் நிலம் ஒதுக்கி தருவதே இவ்வரசின் ஏற்புடைக் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. நில மற்ற ஏராளமான ஏழை எளியோருக்கு இயன்ற வரையில் மறு வாழ்வு அளிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கருத்தில் கொண்டும் இம் மாநிலத்தில் நிலத்துக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள விசிதாச்சாரம் படிப்படியாக குறைந்து வருவதைக் கருதியும் நிலமற்ற ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கக் கூடிய அதிக அளவு நிலத்தை ஏற்கனவே இருந்த வரம்பாகிய 5 ஏக்கர் புன்செய் அல்லது 2½ ஏக்கர் நன்செய் என்பதிலிருந்து 3 ஏக்கர் புன்செய் அல்லது 1½ ஏக்கர் நன்செய்யாக அண்மையில் அரசு குறைத்துள்ளது.

16. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் 1,55,813 ஏக்கர் நிலம் நிலமற்ற ஏழைகட்கு ஒப்படை செய்யப்பட்டது. ஒப்படை செய்யப்பட்ட பட்டாக்களின் எண்ணிக்கை 71,738 ஆகும். பெருமிதம் அடையக் கூடிய இந்த சாதனையின் அடிப்படையில், நிலமற்ற ஏழையருக்கு நிலம் ஒதுக்க 1970-71-ல் இதைவிட உயர்ந்த இலக்கு முடிவு செய்யப்பட்டது. அங்கீகரிக்கப்பட்ட 1,73,558 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டது. 1971-ஆம் ஆண்டு ஜனவரியிலிருந்து மார்ச்சு மாதம் முடிய வருவாய்த் துறை அலுவலர்கள் அனைவருமே தேர்தல் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த போதிலும், 1969-70-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க பணியையும் மிஞ்சிய இச்சாதனை 1970-71-ல் நிகழ்த்தப்பட்டது.

17. சொந்த வீடு இல்லாத பாமர மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கி, ஆட்சேபணையற்ற நிலவெளவுதல்களை முறைப்படுத்தவும் சிறப்பான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மொத்தம் முறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய நிலவெளவுதல்களின் எண்ணிக்கை 3,04,118 ஆகும். இவற்றில், 1971 மார்ச்சு வரை 2,32,131 நிலவெளவுதல்கள் வீட்டுமனை வடிவில் முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

[1971 சூலை 6]

18. முத்திரைத்தாள் சட்டத்தைத் திருத்திய 1967-ஆம் ஆண்டு 24-வது சட்டத்தின் மூலம் நிலவர மதிப்பைப் பரிசீலனைக்குரிய அடிப் படை மதிப்பாகச் செய்து, ஆவணங்களின் மதிப்பைக் குறைத்துப் பதிவு செய்வதனைத் தடுக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத் திருத்தச் சட்டத்தின்கீழ் உரிமை மாற்றத்துக்கு உள்ளான சொத்தின் நிலவர மதிப்புக் கிணங்க முத்திரைத்தாள் தீர்வை செலுத்த வேண்டுமென்று பத்திரப் பதிவுத் துறை அதிகாரிகள் வற்புறுத்தவியலும். உரிமை மாற்றத்துக்கு உள்ளாகும் சொத்துக் களின் நிலவர மதிப்பைப் பொருத்தமான வகையில் தீர்மானிப்பதை உறுதி செய்யத் துணைப் பதிவாளர்களுக்கு இயலும் பொருட்டு “நெறிமுறைகள்” வருவாய்த்துறையால் வரையறுக்கப்பட்டுத் துணைப் பதிவாளர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வழி காட்டிக் கொள்கைகளை நடைமுறையில் செயல்படுத்துவதற்காக பத்திரப் பதிவுத்துறைத் தலைவரின் கீழ் பணிபுரிவதற்கென அரசு, சிறப்பு வருவாய்த்துறைப் பணியாளர்களை நியமிக்க ஒப்புதல் வழங்கி யுள்ளது. சொத்து மதிப்பீடு செய்வதற்காக பத்திரப் பதிவு நேர்வு களை வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படும் அவசியத்தாலெழுகின்ற தாமதங்களுக்கான வாய்ப்புகளை இது குறைக்கும்.

19. சென்னை மாநகரிலுள்ள துணைப்பதிவாளர்கள் நீங்கலாகப் பிற துணைப் பதிவாளர்கள் சாதாரண முத்திரைத் தாள்களுக்குப் பதிலாக ரூ. 500 வரை பணமாகவே பெற்றுக் கொண்டு ஆவணங் களைப் பதிவு செய்து தர அதிகாரமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இத்திட்டத்தை சென்னை மாநகருக்கு விரிவு படுத்தும் ஒரு செயற்குறிப்பு பரிசீலனையில் உள்ளது.

20. சிறு பரப்புள்ள நகர்ப்புறச் சொத்து உடைமையாளர்களுக்கு சிறிது பரிகாரமளித்து, அதே நேரத்தில் பெருமளவு நகர்ப்புற சொத்துடைமையாளர்களிடமிருந்து அரசுக்குத் சேரவேண்டிய உரிமை தொகையை வசூல் செய்யும் வகையில் ஒரு மனைக்கு மேற் படாத நிலங்களுக்கு நகர்ப்புற நிலவரியிலிருந்து விலக்களிக்கவும் இந்த அளவுக்கு மேற்பட்ட நிலங்களின் மீது படிப்படியாக உயரும் விதத்தில் வரிவிதிப்பு செய்யவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒரு மனைக்குக் கூடுதலான ஆனால் இரண்டு மனைகட்கு மேற்படாத நிலங் களுக்கு 0.5 சதவீதமும், இரண்டு மனைகட்கு மேற்பட்டு ஆனால் ஐந்து மனைக்கட்டு மேற்படாத நிலங்களுக்கு 0.7 சதவீதமும், ஐந்து மனைகட்கு மேற்பட்டு ஆனால் 10 மனைகட்கு மேற்படாத நிலங்களுக்கு 0.8 சதவீதமும், 10 மனைகட்கு மேற்பட்ட நிலங்களுக்கு 1.0 சத வீதமும் நகர்ப்புற நிலவரி விதிக்கப்படும்.

நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் கீழ் பல்வேறு பொறுப்புக்கழகங் களால் பெறப்பட்ட விநிவிலக்குகள் அனைத்தையும் இரத்து செய் வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சென்னை மாநகரில், உத்தேசவரிவிலக்கின் மூலம் ஒரு மனைக்கு மேற்படாத நிலமுடைய 66,000 பேர் பயன் பெறுவர்.

மேலும், தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தினை மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், கோயமுத்தூர் ஆகிய நகர்களுக்கும் விரிவு படுத்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1971 சூலை 6]

21. தமிழ்நாடு வேளாண்மை வருமான வரிச் சட்டத்தின் அமைப்பை சீரமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. நிலவகைப் பாட்டிற்கும் இவ்வரிக்குமுள்ள தொடர்பைக் காட்டிலும் நில வருவாய்க்கும் இவ்வரிக்கும் உள்ள தொடர்பு நெருங்கியதாக அமையும் வகையில் இச் சட்டம் சீரமைக்கப்படும். தேயிலை, காப்பி, ரப்பர், பாக்கு, ஏலக்காய், சின்கோனா ஆகியவை தவிர மற்ற எல்லாப் பயிர்களையும் பொறுத்தவரையில் நிலத்தின் வகையைப் பொறுத்து வருமான வரி விதிக்கும் நிலையே தற்போது உள்ளது. தற்போது வருமான வரி வரம்பிற்கு உட்பட்ட விவசாயிகளின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் கணிசமான அளவுக்கு அதிக விவசாயிகளை இவ் வரம்பின் கீழ்க் கொண்டு வரவும், வரிவீதங்களை உயர்த்தவும் இவ் வாய்ப்பு பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படும். அப்போதுதான் இச் சட்டம் மேலும் பொருளுள்ளதாவதுடன், வளர்ச்சித் திட்டங்கள் குறித்து மாநில அரசுக்கு ஏற்படும் செலவில் மிக நியாயமானதொரு பங்கை வேளாண்மைத் துறை ஏற்றுக்கொள்ளவும் இயலும்.

22. பெருவாரியான மக்களுக்கு சமுதாய நிலையிலும் பொருளா தார நிலையிலும் நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்கிற சீரான பணியை இவ்வரசு சிரமேற்கொண்டுள்ளது. இப்பணியில் அரசுக்கு உதவி செய்யும் நோக்கத்துடன், வருவாய்த்துறை தனது பொறுப்பின் கீழ் உள்ள சட்டங்கள் அனைத்தையும், அது அரசு நிலங்களை ஒப்படை செய்தல் பற்றிய அதிகாரங்களாக இருந்தாலும் சரி, நிலச் சீர்திருத் தங்கள் பற்றிய சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வரி விதிப்பது பற்றிய சட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, அவற்றை நியாயமாகவும் முறையாகவும் செலுத்தி வந்துள்ளது என்பது சுருக்கமான இவ் வறிக்கையிலிருந்து புலனாகும்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

on